

บทที่ 5
ฝูงชน

สาระสังเขป

ในสังคมนั่ง ๆ จะมีคนเป็นสมาชิกสังกัดอยู่ในแก่ต่อสังคมมากบ้างน้อยบ้างตามประเภทและขนาดของสังคมเอง คนที่มาอยู่ในสังคมนั้นอาจจะมีหัวรุ้งกันและไม่รุ้งกัน ๆ ไทยการนักหมายกันหรือไม่ก็ตาม แต่มารวมกันเป็นกลุ่มอยู่ในแก่ต่อสังคมนั้น ๆ และอาจจะอยู่รวมกันชั้วกราวด์เป้าหมายและรักดูประสงค์ที่ตั้งไว้ เมื่อบรรดับเป้าหมายหรือรักดูประสงค์แล้ว ก็สายก้าวไปได้ ซึ่งเรียกกันว่า "ผู้ชน" คือคนที่มารวมกันโดยไม่รุ้งกันเลยก็มี เรายุ้งกันก็มี มีความใกล้ชิดกันท่านภายนอก แท้ไม่มีความบูดหล่นกันทางจิตใจเชย herein ผู้ชนชอบประช้ำทางผู้ชนกันห่างสรรพสินค้า เป็นทัน

ในการศึกษาเรื่องผู้ชนในฐานะที่เป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมรวมหมุนนั้น เป็นการศึกษาสังคมทั้งสังคม อันเป็นการศึกษาแนวสังคมวิทยา หากศึกษาเฉพาะจังหวัฒนศึกษาแล้วก็ เป็นการศึกษาแนวจิตวิทยาสังคม อันเป็นการศึกษาเฉพาะตัวบุคคลในบุคคลหนึ่งเท่านั้น ผู้ชนในรูปมวลรวมกันนี้ มีค่าที่เป็นไวพาน์ คือค่าเหมือนหรือห้องกันที่เราอาจนำมาใช้หมายถึงผู้ชนได้ เช่น ปรากฏการณ์มวลชน พฤติกรรมมวลชน ผู้ชนก่อการจลาจล เป็นทัน อันซึ่งอยู่กับรักดูประสงค์ การนำมายใช้ แท้บย่างไรก็ได้ ผู้ชนกับสังคมจะที่มีการเคลื่อนไหวอยู่เสมอ เช่นการเดินไปเดินมาโดยปราศจากเป้าหมาย ความกระวนกระวายใจ เป็นทัน อันเป็นสังคมของการเคลื่อนไหว ให้รุกหมายของตนในผู้ชน ซึ่งอาจออกอยู่ในภาวะซัดแบ่งที่ปราศจากญี่นา นอกจากนี้อาจกล่าวถึงผู้รับสาร อันมีสังคมและแยกทางไปจากผู้ชนตั้งกล่าวข้างตน เป็นอย่างเป็นประเพณีผู้ชน ที่มีสังคมไม่ก้าวไว้ หากมีสภาวะรวมหมุนที่มัจฉะให้รับการกล่าวชานในค้านโครงการสร้างทาง จิตวิทยาในรูปของการแสดงออกอันเป็นผลจากการถูกบีบบังคับจากมัจฉัยภายนอก จนถึงกับมีการปะทะเป็นการดาบวิธี

ผู้ชนนั้นมีสังคมที่เป็นสภาวะบินนานม คือ แท่ต่อสังคมมักไม่ค่อยรุ้งกันมาก่อน มีสังคมเป็นอนุญาตอันเป็นสภาวะที่ไม่เกี่ยวกับบุคคลในบุคคลหนึ่ง มีสภาวะถูกแบ่งน้ำใจในเมื่อมีความวัวเหว อ้างว้าง ขาดที่ทึ่งชิง ปราศจากสังคมที่เนี่ยหาทางใจ มีการแพร่ติดต่อทางสังคมหรือทางอาชญา อันเป็นการแพร่หรือกระจายความรู้สึกจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง อันเป็นสังคม

เฉพาะของฝูงชน นอกจากนี้ ฝูงชนยังมีคุณสมบัติเฉพาะของมันอีกโดยเกิดขึ้นเองไม่มีการบังคับ แต่ละคนมีความเท่าเทียมกัน โครงสร้างมักประกอบด้วยความหนาแน่น และมีทิศทางที่แต่ละคน ทั้งเป้าหมายไว้ ดังนั้น ฝูงชนหากจะนิยามลงในให้แน่ชัดจะเป็นเรื่องของการรวมกันอย่างใกล้ชิดกันภายในภพอย่างหนึ่งของมนุษย์นั้นเอง โดยแต่ละคนมีความใกล้ชิดกันภายในภพ มีความทึ่งใจ ทรงกัน ผูกพันอยู่กับการกระทำกันกับคนอื่น ๆ มาก

คนในฝูงชนแต่ละประเทสสามารถแสดงออกทางพฤติกรรม เมื่อได้รับการกระตุ้นจาก มัจจุยภายนอก ทำให้มีพฤติกรรมแสดงออกมาในรูปทั่วไป ๆ โดยมีรากฐานประสัฐหรือเป้าหมายเป็น ตัวการกำหนดให้ การจัดฝูงชนออกเป็นประเทสทั่วไป จึงขึ้นอยู่กับรากฐานประสัฐหรือเป้าหมาย ของแต่ละคน อันทำให้ฝูงชนมีประเทสทั่วไป กันออกไปมากตาม ดังนั้นการจัดฝูงชนออกเป็น ประเทสทั่วไป จึงขึ้นอยู่กับรากฐานประสัฐและเป้าหมายของแต่ละคนในฝูงชนอีกด้วย

รากฐานประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษาได้เข้าใจผู้คนในด้านความหลากหลาย
  2. เพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักนำไปปรับปรุงเพิ่มเติมในการรวมกลุ่มของคนประเภทอื่น ๆ
  3. เพื่อให้ผู้เข้าชมประทับใจ พร้อมทั้งสามารถนำไปใช้ส่วนของผู้อื่น เมื่อคนของชำรุดเป็นท้องเบริญเหตุการณ์ด้วย
-

ผู้ชน - Crowd

1. ความนำ

การที่คนจำนวนหนึ่งที่ไม่เคยจัดกันมาก่อนบ้าง เคยจัดกันมาบ้าง นารวณ์กัน ณ สถานที่ใดที่นั่ง จะโดยมีความตื่นเต้นหรือไม่ตื่นเต้นตามความตื่นเต้นของกิจกรรม แต่ละคนที่มาร่วมกัน นั้นต่างมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการรวมกันนั้นคงกัน หรือร่วมอย่างเดียวกัน และเมื่อไก่บรรลุวัตถุประสงค์กิจกรรมก็จะหายไป สังฆะเรื่องนี้ จัดเป็น "ผู้ชน" เป็นปรากฏการณ์ทางสังคมประเทวนิส ซึ่งไม่มีระเบียบหรือกฎเกณฑ์ควบคุมสภาวะผู้ชน การรวมตัวกันในรูปของผู้ชน จึงมีความหลากหลายออกไม่ตามมาตรฐานที่ให้มีการจัดเป็นประเพณี แห่งพุทธกรรม ในกรณีทั้งกล่าวมาแล้วนี้ ผู้คนมาจากทุกอย่างท่อไปนี้

- 1.1 การที่มีกิจกรรมเช้าดังการบรรยายกระบวนการวิชาในกระบวนการวิชาหนึ่ง โดยที่ผู้ที่มาฟังการบรรยายนั้น มักไม่เคยจัดกันมาก่อน เมื่อถึงเวลาตามกำหนดท่องกัน ก็ต้องมาฟังบรรยาย โดยมานั่งร่วมอยู่ในห้องเรียนเดียวกัน หรืออาจนั่งติดกัน เมื่อหมดเวลาบรรยายต้องทนก็ต้องออกไป โดยที่อาจจะไม่ได้ถูกดูถูกเลย
- 1.2 การไปข่ายชั้นรถประจำทางที่ป้ายจอดรถ (Bus Stop) ของคนจำนวนหนึ่ง โดยที่แต่ละคนไม่เคยจัดกันมาก่อนเลย แม้ความประสงค์จะเดินทางไปยังจุดหมายที่แทบคนกำหนดไว้ ต่างไปยืนอยู่ที่ป้ายจอดรถประจำทาง บางครั้งก็ยืนใกล้ชิดเมื่อยัดเยียดเยียกกัน โดยมีสังฆะใกล้ชิดกันภายในภาพทั้ง ๆ ที่ไม่เคยจัดกันมาก่อนเลย
- 1.3 การไปเดินทางซื้อของห้างสรรพสินค้า แต่ละคนต่างหากของที่พำนัชก์ เมื่อไหร่จะซื้อที่ต้องการแล้ว ก็นำมาราบะเงินกับเจ้าหน้าที่ที่เคาร์เตอร์เงิน อาจจะเข้าแถวหรือไม่เข้าแถว ก็ได้ โดยแทบคนสามารถดูทวยกันเองว่าควรห้ามย่างไร
- 1.4 การไปชมกิจกรรม ไปฟังดนตรี ก็ ไปชมนหรัฟฟาร์กิ๊ฟ ก็ แต่ละคน จะมองปฏิบัติภารกิจทางสังคม เช่น การเข้าแถวซื้อบัตรเข้าชม การไปหาที่นั่งที่จัดไว้ เป็นคัน ซึ่งแต่ละคนที่นั่งอยู่ด้วยกันอาจไม่เคยจัดกันมาก่อน แต่สามารถเข้าไปร่วมกิจกรรมดังกล่าวได้

1.5 การไปร่วมงานบางประเภท เช่น งานเผยแพร่สื่อ งานศิลป์ในน้ำ กีฬา
การไปร่วมงานศิลป์ กีฬาที่ไปแต่ละคนต่างรู้กันว่าจะแทรกภาพและปฏิบัติคนเช่นไร
ซึ่งจะเน้นมาสัมภัยงานนั้น ๆ และแต่ละคนไม่ทราบว่าจะไปพบกับผู้ใดบ้าง
การไปร่วมงานพยายามนี้ ผู้ที่ไปมากจะรู้จักกัน แทรกเรื่องเข้าใจว่า เป็นการไปที่
ไม่ได้คุ้นเคยกันไว้ หั้ง ๆ ที่ได้รับเชิญให้ไปร่วมงานนั้น ๆ

เหตุนี้เป็นกัน การที่คนมาร่วมกันตั้งกรีดถังกล่าวข้างบนนั้น ถ่างล้วนเป็นเรื่องของผู้คน ต้อง
จำนวนหนึ่งที่มาร่วมกันตามเบ้าหมายและวัดถูประสงค์ของคน ณ สถานที่แห่งนั้น ไม่ใช่ก่อสร้าง
แล้ว การร่วมกันในสักษะเช่นนี้ ส่วนใหญ่แล้วมักปรากฏในสังคมเมืองหลวง หรือในสังคมอุตสาหกรรม
ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งรวมของชนทั่วประเทศนี้ อย่างที่เป็นผู้คนจำนวนมากที่มาร่วมกันในสักษะที่เป็นผู้คนเช่น
นี้ จะมีการแสดงออกที่มีความหลากหลายของวัฒนธรรมของคนแต่ละกลุ่ม แต่ละประเภท เป็นการ
แสดงออกทางพฤติกรรมที่เกิดจากวัฒนประสงค์ของแต่ละคน ซึ่งถือว่าเป็นมิตรชัยที่ทำให้เกิดผู้คนเช่น
มาได้ ผู้คนซึ่งเป็นเรื่องน่าศึกษาอย่างหนึ่ง เป็นเรื่องที่มีความหลากหลายและลับซับซ้อนในแต่ละ
ประเภท ซึ่งเป็นรายละเอียดเฉพาะอย่างของมันเอง ผู้ศึกษาอาจศึกษาให้จากรายละเอียดของ
ผู้คนแต่ละประเภทอันจะได้ถูกถอดรหัสไป

2. สักษะที่นำไป : แนวการศึกษาผู้คน

การร่วมกันซึ่งกันและกันของคนจำนวนหนึ่งที่ถูกนิยามว่าความสนใจของกัน
โดยแต่ละคนจะมีความสนใจต่างกันตามภาระ ภาระและไม่เหมือนเรื่องราวเกี่ยวกับการกระทำ ความ
สมัพน์ ความรู้สึกมีความตื่นเต้นและกันเป็นส่วนตัวมาก่อนเลย โดยปกติแล้วเมื่อแต่ละคนถูก
มีความสนใจหรือมีกิจกรรมร่วมกัน สภาพผู้คนจะถูกเปลี่ยนไป เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้คนซึ่งเป็นเพียง
รูปแบบหนึ่งของมวลรวมกันเท่านั้น เพื่อทำความเข้าใจและป้องกันความเชื่าใจคลาดเคลื่อนใน
การศึกษาผู้คน จะขอแยกอธิบายตามแนวคิดไปนี้

2.1 ผู้คนตามแนวสังคมวิทยา

คำว่า "ผู้ชน" นี้ จะมีลักษณะที่ครอบคลุมถึงความหลากหลายของ การรวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อนของคนในที่ต่างๆ แบบโดยแยกออกเป็น派別 เกาะทั่ง ๆ ซึ่งมีขอบเขตจำกัดอย่างมาก ซึ่งทำให้ล้วนเป็นรูปแบบที่บรรยายสังคมวิทยาทั่ง การที่จะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกันจากภาระความหนัก ล้วนเป็นที่ยอมรับกัน อย่างแท้จริง รวมทั้งการรวมกลุ่มกันทางสังคมอีกด้วย การศึกษาผู้คนตามแนว สังคมวิทยา จึงเป็นการศึกษาสังคมทั้งสังคม มีใช้ศึกษาเจาะจงเฉพาะบุคคลใน บุคคลหนึ่งหนานน์ (Ralph H. Turner & Lewis M. Killian, 1987, p.3)

อนึ่งในการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมรวมหนู คำว่า "ผู้ชน" ที่เรา นำมาใช้เป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมรวมหนูนั้น ยังไม่ถูกนำมาใช้ในขอบเขต ที่กว้างขวางมาก โดยใช้แสดงถึงการรวมตัวกันของคนจำนวนหนึ่ง ซึ่งทำมีการ แสดงออกหรือการกระทำการต่างๆ ประดิษฐ์เป็นเป้าหมายของคน และการที่ใช้ ผู้ชนในลักษณะและรูปแบบทั่ง ๆ นั้น จึงเป็นการแสดงให้เห็นถึงการแสดงออก ทางพฤติกรรมของบุคคลสามารถเชื่อมต่อได้ล้ำเหลือ

2.2 ผู้คนตามแนวจิตวิทยาสังคม

ในจิตวิทยาสังคม ได้กล่าวถึงผู้ชนในลักษณะและรูปแบบทั่ง ๆ ที่สามารถนำมาใช้แสดงนับอันเป็นความหมายที่บ่งบอกให้รู้ว่า เป็นพฤติกรรมของ คนจำนวนหนึ่ง ๆ ซึ่งทำมีการแสดงออกในรูปแบบทั่ง ๆ ตามมิจฉัยอันเป็น สาเหตุให้เกิดผู้ชนขึ้น โดยใช้คำที่มีลักษณะและความหมายที่สามารถเข้ากันได้และ ตรงรอยเดียวกัน การศึกษาผู้คนตามแนวจิตวิทยาสังคมนี้ส่วนใหญ่แล้วจะเป็น พฤติกรรมที่แสดงออกตามความรู้สึกของบุคคลแต่ละคน ซึ่งมีหัวใจที่ กล้าหาญ และความสมานฉันท์ที่น่าสนใจทางการ (Ibid., p.3)

2.3 ผู้คนกับค่าที่เป็นไวไฟน์

การใช้คำที่มีความหมายยังมีลักษณะเด่นเดียวกับผู้ชนนี้ เป็นการ ใช้ความความเห็นและความพอดีของนักวิชาการ โดยการนำคำอื่น ๆ มาใช้แทน หมายความ ซึ่งส่วนมากมักเป็นความคิดทางค้านจิตวิทยาสังคมที่เห็น派別 ปรากฏการณ์

ทางสังคมบางรูปแบบหรือบางสังคมจะเป็นเรื่องของผู้คน โดยใช้คำที่มีรูปแบบ
ทาง ๆ ตามความพอดีและรักดูประเสริฐของคน เป็นไวยากรณ์หรือเป็นนิยามของ
ผู้คน เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้คนจะมีคำที่นำมาใช้แทนมาก ซึ่งส่วนใหญ่จะปรากฏใน
คำๆ ทาง ๆ ที่บรรยายถึงการทั้งหลายให้แตกต่างมาและใช้กับนิยามและความ
หมายของคน เช่น ปรากฏการณ์มวลชน - mass phenomena (Brown, 1954)
ความเป็นพลังมวลหมุน - Collective dynamics (Lang and Lang, 1961)
พฤติกรรมมวลชน - mass behavior (Konig, 1958, Lederer, 1940)
พฤติกรรมรวมหมุน - Collective behavior (Smelser, 1963, Turner
and Lederer, 1940) นอกจากนี้ยังมีการใช้คำอื่น ๆ อันแสดงให้เห็นความ
หลากหลายของคำที่เกี่ยวข้องกับผู้คนในรูปของปรากฏการณ์ที่มีสังคมเป็นแก่ ความ
ที่นิยมรวมหมุน - Collective excitement, ความวุ่นวายทางสังคม -
(social unrest) พฤติกรรมผู้คน - (crowd behavior) ผู้คน
ก่อการจลาจล - (riots) ความบ้าคลั่ง - (manias)
ความคลั่งไคล้ - (crazes) ความคลั่งนิยมชื้นชาด - (fads) ความอกใจ
ของมวลชน (mass alarms) ลึสตีเรียห์ (mass hysteria)
การปฏิริคิมหารชน (public revolts) ขบวนการก่อการ (protest
movement) การประท้วง (rebellions) พฤติกรรมทางศาสนาบุคคล
ศักดิ์ (primitive religious behavior) ขบวนการปฏิรูป (reform
movements) และขบวนการปฏิริคิม (revolutionary movements)
(S.Milgram and H.Toch, 1975, p.507)

คำๆ ทาง ๆ เหล่านี้ทางล้วนใช้เป็นคำที่เป็นไวยากรณ์ของผู้คนเพราสังคมของ การ
รวมกันมีรูปและสังคมจะคล้ายผู้คน ผู้คนจะพึงหารายละเอียดให้จากที่มาตั้งให้อ้าง
ถึงในวงเลี้ยงนั้น ๆ

จะเห็นได้ว่าการใช้คำที่มีสกษะเข่นเดียวกับผู้ชนนี้มีมากน้อย
ก็ต้น การศึกษาเรื่องผู้ชนเชิงเป็นเรื่องที่มีความหมายกว้างขวางมาก ถึงอย่าง
ไร่ก็ต้องการนำคำอื่น ๆ มาใช้ให้มีสกษะเข่นเดียวกับผู้ชนนี้นั่นว่าเป็นการสร้าง
พหุชนให้กว้างออกไป และยังเป็นการมองผู้ชนอีกมิติหนึ่งอีกด้วย ซึ่งน่าจะดูด
ศึกษาดู

2.4 สภาพผู้ชน

ตามปกติ ผู้ชนจะมีสกษะสาหูที่เป็นพี่ยอนรับกัน ซึ่งเป็นบล็อกของ
การแสดงออกของพฤติกรรมรวมหมู่ในที่นี้ประปราย อันทำให้พฤติกรรมรวมหมู่
ปรากฏเป็นชุมชนร่วมกับคนอื่นมา โดยอาศัยเกณฑ์ทั่ว ๆ ที่ปรากฏของมาตรฐานสกษะ
ที่เห็นว่าเป็นศักดิ์ที่ทำให้เกิดผู้ชนขึ้น โดยจะมีสภาพความมั่นปั่นระส่ำระสาย
ของผู้ชนในสกษะของชาววนเวียนซึ่งกันเอง การเดินไปเดินมาโดยไม่รุกหมาย
ที่แน่นอน (milling) (Hornby, 1970, p.194) และยังดูว่าเป็นความ
กระวนกระวายอย่างหนึ่ง เป็นสกษะของการเคลื่อนไหวโดยไม่รุกหมายของ
คนในผู้ชน อันหมายถึง ภาวะซึ้งแยกตัวออกจากผู้อื่น (Fairchild, 1970,
p. 194) และความกระวนกระวายนี้ยังเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการปะอุกเร้าทาง
จิตตนเป็นความมิปกติทางอารมณ์รวมกันระหว่างสมาชิก ซึ่งเป็นผลมาจากการที่
สมาชิกมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อน มีการเร้าทางอารมณ์ ทำให้บรรดาสมาชิก
เกิดความคื้นเค้น และมีอารมณ์ร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยภาวะแห่งการแพร่
ติดกันทางอารมณ์เหล่านี้ไปยังบุคคลอื่น ๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นการช่วยกระจายความ
รู้สึกให้ขยายเป็นวงกว้างออกไป ซึ่งสภาพเช่นนี้ดูว่าเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้เกิด
สภาพผู้ชนขึ้น และสามารถคงมีผลกระทบต่อการท่อง ๆ ให้

2.5 ผู้ชน-ผู้รับสาร

อีกประการหนึ่ง ยังมีผู้ชนอีกประเทบที่มีสกษะแต่ก่อทำ
ออกไปจากผู้รับสาร (audience) ทั้งนี้คือผู้ก่อเร้าทางอารมณ์ที่แท้จริง
จะเป็นก่อทำให้คนกระหว่างบุคคลแต่ละบุคคลที่ก่อทำให้ความเกี่ยวข้องกัน และยัง
มีความแตกต่างจากหมาชน (public) อีกด้วย โดยที่แท้จริงจะมีความ

ไกอี้ก็ค้านกายภพระห่วงสมาริอก็ค้ายกัน หังกรฟีฟักศึกษาความสุขสถานศึกษา
ท่าง ๆ ซึ่งมีการแข่งขันกีฬาถ่างก็จะมีอารมณ์ร่วมกัน และมีสภาพการรวม
กันเป็นกลุ่มก้อนในรูปของความเป็นผู้ชนให้ ประราชนทั่วไปยินยอมประช่า-
ทางที่น้ำมายขอกราบก็จะเป็นผู้ชนเช่นกัน ที่เรียกว่า ผู้ชนมั่งเอี่ย (casual
crowd) แม้พุทธิกรรมผู้ชนก็จะเป็นรูปแบบพื้นฐานของพุทธิกรรมรวมหมู่
(Theodorson, 1979, p. 90) การพิจารณาผู้ชนหังผู้ชนหรือพิจารณาหมู่หัง
กลุ่ม มิใช่การพิจารณาเฉพาะเจาะจงบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือบางกลุ่มบางส่วนในผู้ชน
นั้น หังนี้การพิจารณาผู้ชนจึงห้องพิจารณาหมู่หังกลุ่ม

3. ผู้ชน : ในสภาวะรวมหมู่

ความหลักการหัวใจ ผู้ชนมักจะเป็นที่ยอมรับกันว่า เป็นสภาวะรวมหมู่ (Collectivity)
หังนี้ เนื่องจากมีสักษะที่แน่นอน ซึ่งมักจะได้รับการกล่าวขานในค้านโกรงสร้างทางจิตวิทยาโดย
ทรง แห่งวรรณคดีการศึกษาถ่างพยายามหนานิยามหันเป็นที่ยอมรับกัน จนเป็นที่คงดังค้านช้านวน
เป้าหมายที่กำหนดโดยศักดิ์สิทธิ์ไปเท่านั้นว่า

- 3.1 ประการแรกที่เดียว ผู้ชนนั้นมีสักษะที่แทรกถ่างไปจากกลุ่มที่เป็นทางการในบาง
รูปแบบ
- 3.2 ผู้ชน เป็นการรวมศักดิ์เพียงชั่วครั้งชั่วคราวเท่านั้น โดยอาจจะก่อรูปชั่วขณะ
เป็นกลุ่มที่เป็นทางการก็ได้ หรืออาจเกิดขึ้นในรูปขององค์การที่ดาวรุ่ก็ได้ แต่
ถึงอย่างไร ผู้ชนก็ยังไม่อาจจะมีโกรงสร้างถาวรทั้งที่ควรจะมี
- 3.3 มีการรวมศักดิ์เป็นกลุ่มก้อนของบรรดาชาติเชกบุคคลประเภทหนึ่ง หังนี้ จะเป็นไป
ตามเงื่อนไขที่ยอมรับหรือไม่ก็ตาม แท้ต่อว่าสามารถสื่อความหมายกันภาย
ในผู้ชนนั้น ๆ ได้ แม้กระนั้นก็ตามก็ยังมีเหตุผลอีกมากมายที่จะทำให้คณาจารย์
กัน หรือทำให้คนเหล่านั้นได้รับความรู้ เมื่อตนกับคนอื่น ๆ ในกรณีเช่นนี้ ผู้ชน
จะปรากฏเป็นรูปประจำทางถ่ายภาพชั้นโภคศัลป์หันไป หังกรฟีเท่าที่พอจะเห็นเป็น
ศักดิ์สิทธิ์ ผู้ชนชุมนุมกันตามห้องถนนก็คือ ผู้ชนรวมประชุมกันในห้องประชุม
ถ่าง ๆ ก็คือ หรือการรวมคนแต่ละคนในห้องรับแขกก็คือ ถึงแม้กระนั้นเมื่อยังไม่

สามารถอธิบายกันໄດ້ ຊຶ່ງແກ່ຕະຫຼາມກໍາງມີສ່ວນຮ່ວມເຖິງເນື່ອງ ເຊັ່ນ ການຍາຍ່ອງຮ່ມເຫຼືອຮ່ອງເພື່ອເພື່ອເຖິງກົນ ນີ້ອການສຶກຄານຈາກປ່າຍທຽບຮ້າມທົມມາການຮຽນເຖິງກົນ

- 3.4 ຝູ້ງຂຸນນັ້ນຢັງອຸ່ນໃນກະບວນການຄອດໄປ ເນື່ອຈາກມີສັກຜະເປັນເຄີຍອອງທົ່ວຍ
(Changeling) ອໍາຍ່າງໜຶ່ງ
- 3.5 ຝູ້ງຂຸນນັ້ນ ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວຈະປະກອບກ້າຍສາມືກຈໍານວນມາກ ດາວເຫີນສາມຄນໄນ້ ທ່າງຈັກເປັນ�ູ້ງຂຸນໄດ້

ສັກຜະກໍາງ ທ່ານເຫັນຮູບແບບຂ້າງຈະເປັນຫຼັກສັກເໜີນນີ້ ຈະຫ່ວຍນີ້ບານຢູ່ງຂຸນໃຫ້ນັກສັກຄນ-ວິທະຍາແລະນັກຈິຕົວທີ່ສຸກ ອີກອຍ່າງໜຶ່ງ ມີປາກງູການຝັກ້າເຊົາກົດທີ່ນັກເຮີຍໝາງໜ່ານ
ພິຈາລະພາຕົວຢ່າຍ (subspecies) ຂອງຢູ່ງຂຸນ ແລະຄນອື່ນ ທ່ານ ມັກຮອມປົງປົກກົນ ການວິດີທາງທີ່ແທກ
ທໍາງກົນໂຄບເສັ້ນເຊີງເສີມາກວ່າ (Kurt Lang & Gladys Engel Lang, *Collective
Dynamics*, New York, Thomas Y. Crowell Company, 1961, p.112-113)

ທີ່ນີ້ເນື່ອງຈາກຢູ່ງຂຸນເປັນເວື່ອງຂອງຄົນແກ່ລະຄນທີ່ກໍາງມີວັດຖຸປະສົງຄໍຫົວໜ້າຢ່າງໃນ
ການຄໍາເນີນການທໍາງ ທ່ານ ແພະກນ ຢູ່ງຂຸນຈຶ່ງເປັນຍອດວຸນຫົວມວດວຸນຫາງພຸດທິກຣມຂອງສາມືກເອງ
ເນື່ອກລ່າວໂຄຍ່ອແລ້ວ ຢູ່ງຂຸນໃນຮູບແບບສ່ວນຫຼຸ່ມ ພອສຽນໄກຕົກນີ້

- ກ. ນາງຮູ່ປະບົນມີສັກຜະທີ່ແທກທໍາງຈາກກຸ່ມທີ່ເປັນທາງການ
- ຂ. ເປັນການຮຸນກັນຂ່າວກາວຂອງຄົນຈໍານວນໜຶ່ງ
- ກ. ແກ່ລະຄນສາມາດສ່ວ່ອຄວາມໝາຍກົນໄດ້
- ງ. ອູ່ຢູ່ໃນກະບວນການຄອດໄປຄົມຄາມເປັນໄປໂຄຍໄຣ້ຮະເນີນແບບແນກທາຍຕົວ
- ຈ. ປະກອບກ້າຍສາມືກຈໍານວນມາກ

ຕົກນີ້ ຢູ່ງຂຸນໃນສ່ວນຫຼຸ່ມຈຶ່ງມີສັກຜະກາຮຽນກັນທີ່ໄມ້ໄກ້ມີກາຮຽນແນກກໍາຫຼັກການທີ່
ແນ່ນອນ ບໍ່ຈຶ່ງເປັນເວື່ອງກາຮຽນກຸ່ມກົນການຄວາມພອໃຈແລະຄວາມປະສົງຄໍຂອງແກ່ລະຄນນີ້ເອງ

4. ສັກຜະເນົາກະຂອງຢູ່ງຂຸນ

ຢູ່ງຂຸນມີສັກຜະເນົາກະທີ່ຈຶ່ງເປັນອົງຄໍປະກອບທີ່ສໍາຄັງ ກວາແກ່ການນໍາມາໃຊ້ເປັນແນວໃນ
ການສຶກສາ ແລະປະກອບການພິຈາລະພາເພື່ອໃຫ້ເຫັນຄວາມເປັນໄປໄກ້ຂອງຢູ່ງຂຸນ.

หากกล่าวมาแล้วว่า ผู้ชนนั้นมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของคนจำนวนหนึ่งที่มาร่วมกัน โดยที่นักศึกษาหรืออาจารย์เป็นตัวกลาง แต่ละคนเหล่านี้มีเป้าหมายหรือรักดู-ประสังค์ของกัน เช่น การมาพัฒนารายการนวนิชาให้วิชาหนึ่งในห้องเรียนก็คือ การขยายผลประจำทางตามปัจจัยอกรถูกต้องและคงไว้ แต่ละคนนั้นอาจไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเลยก็ได้ แต่สามารถมารวมกันทำส่วนงานที่ตั้งกล่าว上述นั้น ๆ ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้ชนจึงมีสักษะเฉพาะดังที่ไปนี้

4. 1 มีสภาวะนิรนาม (anonymity) ผู้ชนที่มีสักษะเช่นนี้เป็นผู้ชนที่มีคุณลักษณะดังนี้

- 4. 1.1 จะไม่เปิดเผยตัวตนของตัวเอง และภูมิหลังของตนและกัน
- 4. 1.2 มักปรากฏในช่วงเวลาอันสั้น โดยเป็นไปเพียงครู่ๆ ระหว่างการทำภาระเท่านั้น
- 4. 1.3 บุคคลที่มาร่วมกันนั้นแต่ละคนจะไม่สนใจในกันและกัน หรือไม่มีความรู้สึกกับกันและกันในฐานะส่วนตัว (ปัจเจกชน) หรือเป็นส่วนบุคคลโดย
- 4. 1.4 ทุกคนจะต้องรู้ว่าตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม การแสดงออกทางพฤติกรรมก็เป็นไปในรูปของกลุ่ม
- 4. 1.5 ความรู้สึกรับผิดชอบตัวคู่ที่ต่าง ๆ ทางสังคมไม่ว่าจะค้านกันอย่าง多么และค้านศีลธรรม จะถูกลืมและจะจดออกไป
- 4. 1.6 ทุกคนจะมีความรู้สึกว่ามีอิสรภาพในการกระทำการและแสดงออก
- 4. 1.7 การกระทำบางอย่างก็คือการแสดงออกก็คือในเวลาปกติจะไม่กระทำ เนื่องจากเชื่อว่าข้อห้ามที่ห้ามห้ามทางสังคม

ในบางกรณีและโอกาสผู้ชนจะมีสักษะปกติและสามารถพยาบาลหัวศีวะให้เป็นคนลึกลับอีกด้วย ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะเป็นผู้ชนขนาดใหญ่ประกอบด้วยสมาชิกจำนวนมากและเป็นการรวมตัวกันชั่วคราว ขนาดของกลุ่มและธรรมชาติของการกระทำห้ามห้ามและกัน (interaction) ที่มีอยู่ระหว่างสมาชิกกันจะทางด้วยเหตุผลความรู้สึกของแต่ละบุคคลสูงมาก ความรู้สึกกับกันโดยทั่วไปจะมีความรู้สึกคุ้นเคยกัน แต่ผู้ชนจะไม่สนใจกับสมาชิกอื่น ๆ เท่ากับปัจเจกบุคคล และแต่ละคนที่ต่างกันไม่รู้สึกว่าพวกเขาน่ากลัวมากเท่ากัน แต่ผู้ชนนี้เป็นปัจเจกบุคคล ก็ต้นนี้ การควบคุมสมารถภาพของผู้ชนจึงเป็นเรื่องยาก และผู้ชนนี้เป็นอิสรภาพที่จะกระทำการใดก็ตามที่ต้องการ ซึ่งความปักใจผู้ชนจะควบคุมกันไม่ได้ ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละคนมีความรับผิดชอบและสำนึกทางศีลธรรม (moral responsibility) ซึ่งไม่สามารถยินยอมหรือรับผิดชอบได้ (P.B. Horton & C.H. Hunt, 1968, p.374)

4. 2 มีสักษะเป็นอุบัติ (impersonality) เป็นสภาวะที่ไม่เกี่ยวกับตัวบุคคลใด ๆ หังสิน หังนี้ เพราะสักษะจะ เช่นนี้เป็นสักษะที่ไม่คำนึงถึงตัวบุคคลเป็นสำคัญ โดยแท้จะ คนทั่วทั่วท่านที่ของคนตามบทบาทที่เกิดจากสถานภาพเท่านั้น จะเห็นได้จากตัวอย่าง

4. 2.1 ทหารที่ขึ้นอาชญาท่อสู้กับชาศึก โดยที่ทหารกับชาศึกนั้นทั้งฝ่ายทั้งสองไม่เคยรู้จัก กันมาก่อนเลย และก็ไม่เคยมีเรื่องราวกันมาก่อนทั้ง แต่เมื่อเห็นว่าอยู่คนละ ฝ่ายและเป็นศัตรูกัน ก็สามารถประทับประหารกันได้

4. 2.2 เจ้าหน้าที่สำรวจปืนใหญ่ที่กับผู้กระทำผิดกฎหมาย โดยที่เจ้าหน้าที่สำรวจกับ ผู้กระทำผิดกฎหมาย แม้จะไม่เคยรู้จักกันมาก่อนก็ตาม แต่เมื่อเห็นว่าทำผิดกฎหมาย ก็สามารถจับมาลงโทษได้

4. 2.3 นักพูด冷漠 เมื่อลงแข่งขันกับฝ่ายตรงกันข้าม ก็มิได้อ้วกหูฟังสั้นโดยเป็นเพื่อน หรือเคยรู้จักกันโดยกันมาก่อน เมื่อลงสู่สนามแล้วทั้งฝ่ายทั้งสองพยายามจะเอาชนะกัน

เป็นกัน

สักษะเช่นนี้จะปรากฏเด่นชัด เมื่อมีการจราจรอยู่ในวัยที่เกิดจากมีญา เรื่องราวด้วยใจของทางชาติพันธุ์ หรือความสัมพันธ์ทางเรื่องชาติ แม้คนในฝ่ายตรงข้ามจะไม่เคยประทับประพันธ์เสียงนายอย่างโกรย่างหนึ่งก็ตาม จะเป็นคนที่เพียงให้ความ ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ เช่นนั้น เช่น เกษที่ใช้เป็นเครื่องรัก "ความคิด" ก็คือ "ความเป็นเพื่อน" ก็คือในอ่อนน้ำใจในกรณีเช่นนี้ไป เกาะไว้ประโยชน์ ที่เมื่อเหตุการณ์ สังคมหรือสถาบันใดแล้ว ความสัมพันธ์มีอยู่ก่อ ก็จะกลับกลายมาเป็นส่วนบุคคลเช่นเดิม (ถูรายละเอียดใน P.B. Horton & C.H. Hunt, 1968, p. 374-375)

4. 3 สภาวะถูกแนะนำง่าย (Suggestability) สถานการณ์ก่อให้เกิดถูกแนะนำ ไม่ได้ก่อให้เกิดสถานภาพและบทบาทของผู้ชุมชนแต่เดิม เป็นแต่เพียงการนำกระเบียงและโครงสร้างไว้ หังสิน เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ชุมชนจะไม่มีผู้นำที่ได้รับการซักทั้งรัฐบาลหรือได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบโดยเฉพาะ รวมถึงในมีรูปแบบของพฤติกรรมยังเป็นที่ยอมรับกัน ผู้ชุมชนในสักษะเช่นนี้จะมีความไว้เหว่ ฉ้อจังหวัง ชาติพันธ์ ประการจากหลักปฏิบัติหนี่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักทางใจ เพื่อที่จะให้ผู้ชุมชนดำเนินการ

และปฏิบัติความความรับผิดชอบที่แท้จริงจะพึงมี กลุ่มจึงเป็นผู้รับผิดชอบโดยการสร้างบรรทัดฐานใหม่ ซึ่งมาให้สามารถปฏิบัติ ในกรณีเช่นนี้สถานะของกลุ่มจึงมักมีการซักแย้งกันและสร้างความยุ่งเหงิงเสมอ ในภาวะของสถานการณ์ เช่นนั้นประชาชนอาจปฏิบัติความการซึ่งแนะนำของใครก็ได้ โดยไม่ท้องไคร่กรอง ศึกษาเหตุผลมาประกอบหรือแสดงความคิดเห็นใด ๆ และการวิพากษ์วิจารณ์ใด ๆ ก็ไม่อาจคำเป็นการ ในกรณีเช่นนี้ได้ หากผู้ซึ่งแนะนำมีความสามารถโดยการแสดงออกการศักดินใจอย่างห้าหาหยาดเกี่ยว ผู้คนจำนวนที่มีอัตราสูงกว่าบอนรับการซึ่งแนะนำนั้น ๆ อย่างรวดเร็ว โดยไม่อาจคาดการณ์ของผู้คนได้ และไม่อาจจะหยุดเป็นอย่างอื่นได้ ผู้คนสูกแนะนำในเชิงลับที่สูง (ดูใน P.B. Horton & C.H. Hunt, 1968, p. 375) สภาวะดูกดันนั่นจึงยังนี้ จะพบเห็นได้จากการซึ่งตัวอย่างดังนี้

4.3.1 การชุมนุมของผู้ชนเผ่าที่เกิดขึ้นในชั้นที่ผู้คนเกิดการชุมนุมและมีกลุ่ม เกือบทุกการณ์และยังไม่สามารถตัดสินใจได้ อาจมีบุคคลในบุคคลหนึ่งที่ มีความสามารถลูกโขงน้ำจิตใจผู้ชนในชั้นของ "การปลูก rage" จนทำให้ ผู้ชนยินดีกระทำการ

4.3.2 ในกรณีการชุมนุมของผู้ชน โดยปราบปรามทางการณ์ที่เกิดขึ้น ดังกรณี 4.1 อาจเกิดบุคคลประเทศ "อัศวินม้าขาว" ขึ้นมาได้ โดยการซึ่งแนะนำให้ผู้ชน มีความเห็นคล้ายกัน และยินดีปฏิบัติความการซึ่งแนะนำนั้น

4.4 การแพร่ติดต่อทางสังคม (Social Contagion) หรือการแพร่ติดต่อทางอารมณ์ เป็นการกระทำระหว่างกันทางสังคม โดยที่แรงกลบเรื่องความรู้สึกที่แพร่จากบุคคลไปยังบุคคลอื่น ยังคง ให้เกิดการตอบสนองอย่างเดียวกัน มักใช้ในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความคลั่งไคล้ ความแพกตื้น หรือความระเริงใจ (พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา 2524, บ. 339) เป็นการกระจาดแนวความคิด อารมณ์ หรือรูปแบบทาง ๆ ของพฤติกรรมในอาการที่เร่งด่วน มีการปรับทางอารมณ์เข้าในเรื่องข่าว สือและความคลั่งไคล้ การแสวงหาความเข้าใจpitch ทางพฤติกรรมผู้ชนมักจะถูกจ่ากัด การที่ใช้คำนี้ และมักจะใช้กันจนเป็นคำธรรมชาติของการระบบทางสังคม (G.A. Theodorson & A.G. Theodorson 1979, p.368)

ความปกติแล้วการแพร่ติดต่อทางสังคมเป็นทฤษฎีการเกิดพฤติกรรมรวมหมู่บุคคลนี้ เป็นวิธีการสร้างอารมณ์ที่สามารถฝังในกลุ่มต่างแสดงออกกันและกันทางพฤติกรรม การติดต่อสื่อสาร ทั้งความรู้สึกจะปรากฏเห็นกันมากในผู้ชนประจำทุนราษฎร์และผู้ชนก่อการชาติ

เมื่อถูงชนถูกปลดเร้าทางอารมณ์มากขึ้น โดยธรรมชาติมานาทางระบบออกทางอารมณ์ ลักษณะเด่นนี้อาจจะกระทำการให้ฯ ในเมื่อไก่รับการแนะนำที่เรียกว่าการชี้แนะไก่ และสิ่งนั้นฯ หรือการนั้นฯ อาจทรงก็ขความต้องการ หรือแรงกลใจของคนที่มีอยู่แล้วก็ให้ กัวอย่างของการแพร่ติดก่อทางสังคม อาจพบในกรณี :-

4.4.1 ถูงขยายชุมชนกันเพื่อพังค์คัชชีแจ้งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายจิราภิ อิศรารัตน์ พ อุษรา - สัญญาฉบับที่ 4) เกี่ยวกับโรงงานแทนทำสัมทั้งหัวใจที่เกิดความรักและห่วงใยของประชาชนชาวภูเก็ตที่เห็นว่าการสร้างโรงงานแทนทำสัมทั้งหัวใจให้เกิดผลเสียก้านนี้เวกิทยาที่เราเรียกว่า คลภาวะ (Pollution) ซึ่งไก่ บลสุกห้ายไม้อาชีแจ้งไก่เนื่องจากเกิดถูงชนบุนนาค (pollution) ซึ่งที่บริเวณอนุสาวรีย์หาดเที่ยวและหัวใจสุนทรหั้งนี้เพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมาวางพวงมาลัยที่อนุสาวรีย์เมื่อเหตุการณ์เป็นไปเรื่นน้ำทางบุนนาคการซังหักเกรงจะเกิดเหตุร้ายเชิงพาภูมิที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมไปพักที่โรงแรมภูเก็ตเมอร์ลินวิลล์การมีการปล่อยข่าวลือว่าหัวใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมนี้ไปที่โรงแรมและจะชี้แจงเรื่องราวทั่งๆ ที่นี่ ทำให้ประชาชนพาภันมาที่บริเวณโรงแรมหัวใจรัฐมนตรีว่าการซังหักเห็นเหตุการณ์เปลี่ยนไปเรื่นน้ำ จึงพาหัวใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกจากโรงแรมโดยเปลี่ยนพาหนะประชาชนที่กามนาที่บริเวณโรงแรมหัวใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม บังอยู่ในโรงแรมนั้น ทั้งก็จะโภกในที่มาพบประชาชน ทางโรงแรมเห็นว่าเหตุการณ์จะรุนแรงขึ้นทุกที่จึงออกมาชี้แจงให้ประชาชนทราบว่าหัวใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมไก้ออกไปจากโรงแรมแล้ว ประชาชนไม่เชื่อคิดว่าทางโรงแรมต้องการให้ประชาชนออกไปให้พ้นโรงแรม ไม่ต้องการให้ประชาชนมาระบุกหัวใจรัฐมนตรี และหัวใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมหอบหนี้ประชาชนไม่กล้าเบริญความจริง และพบประชาชน ทำให้ประชาชนเห็นนับราก袍โภสังฆ์ให้ชี้แจงให้ชี้แจงไปโรงแรมจนถึงหัวใจรัฐมนตรีสิ่งของโรงแรมภูเก็ตเมอร์ลิน (ภูรายะฉะเอียกในสำนักพิมพ์ศิริ เฉพาะกิจ 18, ชุมทาง "แทนทำสัม" (พิมพ์ครั้งที่ 1 สิงหาคม 2529) สำนักพิมพ์ศิริ, 2529)

4.4.2 เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งคนร้ายที่เป็นชาตกรในศึกษาดูฯฯ เนื่องมีการนำกบฏท้องนาไปทำแผนประชุมกรรม ณ บริเวณที่เกิดเหตุ ผู้งงานที่มาดูงดูท่าทางเกิดความขัดแย้ง โกรธแค้นและเกิดอาการพิรุณกับบุตรูกประชุมร้ายที่เป็นเจ้าหุกฯ อาจมีการคุกคามหนึ่งทະโภณซึ่งแนะนำเช่นเดียวกันที่ในผู้งงานเกิดความขัดแย้งและของารมณ์ร่วมเร้ากอุ้มรุ่นห้าร้ายจากท่อทุบตีบุ้งท้องนาในสกุลจะของการประชุมพิทักษ์ (lynching) ก็ได้

5. คุณสมบัติเฉพาะของผู้งงาน (Attributes of Crowds)

จากที่ได้ศึกษาสกุลจะหัวไป สกุลจะเฉพาะของผู้งงานแล้ว ยังมีบางสิ่งบางอย่างดังนี้ เป็นคุณสมบัติเฉพาะของมันอีก ทั้งนี้เกราะผู้งงานเป็นสภาพแห่งการรวมตัวกันตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของมีจิตใจกุศล ยังเกิดขึ้นจากมีจิตใจของย่างที่เป็นศักดิ์สิทธิ์ใจให้เกิดขึ้นมา หันนั้นเรื่องของผู้งงาน แม้ว่าเราจะทราบกันแล้วว่าเป็นการรวมกันของคนรุปแบบหนึ่ง ซึ่งสามารถเกิดขึ้นเมื่อไก่ในว่าจะโดยการนัดหมายกันหรือไม่ไก่นัดหมายกันไว้ก่อน แต่พิงเข้าใจว่าผู้งงานนั้นมีจุดรวมอยู่อย่างหนึ่ง ยังเป็นเครื่องของใจให้แทรกความรวมตัวกันก่อสภาพเป็นผู้งงานขึ้น ยังคง จุดประสงค์หรือเป้าหมายที่แทรกอยู่ จุดประสงค์หรือเป้าหมายดังนี้ จะเป็นศักดิ์สิทธิ์ใจให้คนรวมกันในสภาพของผู้งงานดังนี้ เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้งงานจะหันตัวไปท่อง_parallelท้องที่วายคุณสมบัติเฉพาะตัวของมันเอง ว่ามีคุณสมบัติเช่นใดดังนี้

Ellies Canetti มักจะวิทยาลัยคุณสมบัตินี้ให้แสดงความเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติเฉพาะของผู้งงานไว้ในหนังสือ *Crowds and Powers* ยังเป็นผลจากการศึกษาดูของเชา เองว่า ผู้งงานนั้นมักจะประกอบด้วยคุณสมบัติเฉพาะของมัน 4 ประการ ด้วยกัน คือ

5.1 เกิดขึ้นเอง (crowds are generating) เป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของผู้งงานนั้นเป็นคุณสมบัติเฉพาะอย่างของมันเอง เนื่องจากผู้งงานนั้น ในมีอาณาเขต ทางธรรมชาติกำหนดไว้แน่นอน เช่นเรื่องอื่น ๆ ส่วนอาณาเขตทั่ว ๆ ของผู้งงาน ที่จะพบเห็นเสมอ นักจะกำหนดคุณภาพจากการรักการของสมาชิกผู้งงานเอง ทั้งสิ้น ศักดิ์สิทธิ์ที่พอเห็นได้จากกรณี.-

เจ้าหน้าที่กำราดใช้เครื่องกีดขวางประชามนที่มาดูบุกบ้านเพื่อเก็บเรือนแพ แสดงประชามนที่บ้านห้องถนน หรือที่สาธารณะ เพื่อให้แยกออกไปท่องทาง เนื่องจากอาจมีชันกรายอย่าง ก่อขึ้นหนึ่งเกิดขึ้นในเมืองจุบันทันท่วงที

โดยคุณชนเองอาจก่อวินาศกรรม และก่อสภานองเรือกในชาติເຊຍ
นั้นໄກ້ ເທຣະນະນັ້ນ ຜູງຂາຍອາຈສ້າງຄວາມສົບສຸງເຫີຝີພາໄກ້
ທັງນັ້ນໃນຫາງກຽກກົນຂ້າມ ຜູງຂາຍເນື່ອແຫດທີ່ມີຈະມັງກີໃນເກີດສກາມ
ຜູງຂາຍນຸ້ນວາຍ (ພົນ) ເສນອ ທັງນີ້ເປື່ອຈາກຜູງຂາຍຝົກຈະເນີຍຂອບໜ້າ
ຮ້າຍແຮງແລະເປັນອ່ານາຈທີ່ໃນອ້າຈຄວນຫຼິກ

5.2 ມີສັກພະເທົ່າເທື່ອມັນກັນ (crowds are characterized by equality)

ໂຄຍຄວາມເປັນສາມາຊີກຂອງຜູງຂາຍແລ້ວ ຄວາມແຄກຕໍ່ກົນຫາງສັກມແບນຈະ
ໄນ້ມີຄວາມສ້າດ້ານໃນເຮືອງຂອງຜູງຂາຍເລີຍແມ່ແກ່ລະຄນະມີມີນີ້ສັກຕໍ່ກົນກົດກາມ
ວ່າໂຄຍທີ່ແຫ້ແລ້ວຈາກສັກພະເທົ່າທີ່ນີ້ ຈະເຫັນວ່າ Canetti ເຊິ່ງວ່າຄົນທີ່
ຈະນາຮັມຫົວກັນເປັນຜູງຂາຍນີ້ ເນື່ອວ່າໂຄຍຮັກດຸປະສົງໂຄຍເຫັນວ່າແລ້ວກີ່
ເພື່ອກົງການໃຫ້ຢູ່ກາຍໃກ້ເຈື່ອນໄກ້ແໜ່ງຄວາມເສນອກາກເທົ່າເທື່ອມັນຂອງແກ່ລະ
ຄນ ໂຄຍການທີ່ແກ່ລະຄນສາມາຮັນຮຽນຊີ່ເປົ້າໝາຍໂຄຍເທົ່າເທື່ອມັນ ສິ່ງດູເປັນ
ເຈື່ອນໄຂ້ທ່າງຜູງຂາຍໃຫ້ຢູ່ກາຍໃຫ້ນຮຽກກາຫຼືຖຸນແຮງແລະຕື່ນເກັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ສັນກົນ
ຄວາມເປັນນຮຽກກາຫຼືອົງຂາຍໃຫ້ກ່າວ ໃຊັ້ນກົວຍ ໃນກຽມເຊັ່ນນີ້ສຶກຂາໄກ້ຈາກ
ຜູງຂາຍທີ່ປ່ຽກງົງໃນທີ່ກ່າວ ຈາ ເຊັ່ນກົນທີ່ອົງຂາຍ ຄວາມສຸນຍົງກາຮັກ້ ການທີ່ສ້າງຮາມ
ເປັນກົນ ສິ່ງສາມາຊີກທີ່ລະຄມີຢູ່ນະແລະສີຫຼືທີ່ຈະໃຊ້ອຸປະກົດຮົອສິ່ງທຳກ່າວ ການ
ສີຫຼືອົງກົນ ຈາ ໂຄຍໄນ້ໄດ້ກໍານົງຄົງສອນກາພຫວຼອງມີນັດຂອງສາມາຊີກອື່ນ ຈາ ເລຍ

5.3 ຮັບຄວາມຫນາແນນ (crowds love density)

ເປັນສັກພະເທົ່າທະນີ້ຜູງຂາຍອົກບ່າງໜຶ່ງ ໂຄຍເຊິ່ງວ່າວັງຈຸກກ່າວ
ຂອງວ່າງເເທົ່າທີ່ ສິ່ງຄວາມປົກຕິແລ້ວຈະປ່ຽກງົງຢູ່ຮອມ ຈາ ຖົວເອງຮອງນັກ່ານ
ໃນສັກພະເທົ່າທີ່ເຊັ່ນນີ້ໃນຫ່ວງເວສາບກີຈະໄມ້ມີເຫຼືອປ່ຽກງົງຢູ່ເບີນເມື່ອເກີດ
ສກາຜູງຂາຍນີ້ ແກ່ລະຄນຈະຮ່ວມຫຼຸມບຸນຮຸນຫົວກັນອ່າງເທົ່າເທື່ອມັນສັນນ້າເຕີຍ
ນໍາເຕີຍໃນອົກກົນກົນອື່ນ ຈາ ໂຄຍຫຼຸກກົນທີ່ຮ່ວມຫົວກັນນັ້ນມັກຍູ້ໃນສັກພະເທົ່າທີ່
ທີ່ກໍານົງດີ່ງສ່ວນຮຸນຮ່ວມກົນ ໂຄຍແກ່ລະຄນກ່າວຢືນທີ່ເສີບສະບັບປະໄຍົນສ່ວນຫົວ
ເກີດທີ່ຈະສ້າງປະສົບການພົກສັນຂອງຜູງຂາຍ ໃນສັກພະເທົ່າທີ່ໄຫ້ການພື້ນມາຮຸນ
ຫົວກັນເປັນຜູງຂາຍເກີດຫຼຸກກົນທີ່ວ່າ "ເຮົາຫຼຸກກົນກ່າວອ່ຽວຮ່ວມກົນໃນທີ່ນີ້" ໃນຫະເດີຍ
ກົນ ຜູງຂາຍອາຈຫຼັກໃຫ້ຫຼຸກທີ່ແຍກຫົວໆໂຄດເຫື່ວເກີດຄວາມຫອດອຍແລະອ້າຈແຍກຫຼົກ

ออกมานเป็นคนออกผู้คนก็ได้

5.4 ท้องการทิศทาง (crowds need direction)

ลักษณะเฉพาะของผู้ชนประภานี้ แสดงให้เห็นว่า บรรดาผู้ชนทั่ง ๆ นั้นทั่งมีการเคลื่อนไหวอยู่เสมอ หากศิษยาราในด้านกายภาพหรือในแง่ของรูปธรรมแล้ว จะเห็นว่าผู้ชนเหล่านี้ทั้งเคลื่อนย้ายจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง ตามความประสงค์ของตน ซึ่งทำให้มีการเดินขบวนการและคงประชานต์ หรือทางด้านจิตวิทยา เช่น มีการแสดงตนหรือประเกหที่นิยมชอบรับกันทั่งๆ เป็นทั้งทิศทางของขบวนการทั่ง ๆ นั้น จะถูกกำหนดเชิงมาโดยเป้าหมายของผู้ชน ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อบรรดาสมาชิกผู้ชนแต่ละคนมากและยังทำให้เกิดความแทรกทั่งกันทางสังคมในด้านการสลายศึกไว้หรือไม่ปราฏอีกทั้ง ความท้อง-การที่แน่นอนด้านทิศทางนี้ส่วนใหญ่จะประกอบด้วยความต้องการจากแหล่งทั่ง ๆ ที่มารากความรุนแรง จริงอยู่ว่าการที่สมาชิกໄດ້ประสบความสำเร็จหรือการໄก์ลั่นเป้าหมายหนึ่งไปแล้ว ผู้ชนอาจยังคงเป้าหมายอื่นอีกด้วยได้โดยง่าย ทั้ง ๆ ที่มารังสรรค์ทางโอกาสที่เป็นเรื่องที่เป็นอันตราย ทิศทางที่ผู้ชนจะໄก์รับนั้น มักจะขึ้นอยู่กับแบบของผู้ชนที่พำพึงดึง (ดูใน H.L. Tischler and others, 1983, p.540) ดังนั้น ผู้ชนท้องการทิศทางนี้ จึงเป็นเครื่องแสดงให้เห็นเป้าหมายประการหนึ่งของการก่อสร้างผู้ชนตามสภาพที่มีพึงเป็น

จริงอยู่ผู้ชนนั้นจะประกอบด้วยลักษณะทั่ง ๆ ที่เรามักพบเห็นกันอยู่เสมอ ลักษณะเหล่านี้ส่วนใหญ่จะบ้าทางด้านสังคมวิทยา คือเน้นผู้ชนทั้งผู้ชนหรือหัวหน้า ซึ่งจะมีลักษณะที่แตกต่างไปจากคุณสมบัติเฉพาะของผู้ชน เพราะคุณสมบัติเฉพาะของผู้ชนนี้เป็นผลจากการศึกษาด้านจิตวิทยาสังคม เป็นลักษณะเฉพาะที่ทำให้สามารถใช้ผู้ชนนั้นได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นคุณสมบัติเฉพาะของผู้ชนเอง ที่เป็นเหตุทำให้เกิดสภาพผู้ชนจากแต่ละคนตั้ง กันข้าม ฉะนั้น คุณสมบัติเฉพาะของผู้ชน จึงเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ควรศึกษาเพื่อให้เห็นความแทรกทั่ง กันของ การก่อสร้างผู้ชนทั้งในแง่สังคมวิทยาและในแง่ของจิตวิทยาสังคม ซึ่งจะเป็นการช่วยให้เกิดความเข้าใจเรื่องผู้ชนที่ดี (ดูประสังค์ทราบรายละเอียดของตน ที่อยู่ใน Henry L. Tischler, Phillip Whitten and David E.K. Hunter, Introduction to Sociology, New York. Holt, Rinehart and Winston, 1983, p.540)

6. นิยาม "ผู้ชน"

ในความหมายที่รู้กันทั่วไปนั้น ผู้ชนจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีคนจำนวนหนึ่งมาร่วมกัน ณ ที่แห่งใดแห่งหนึ่ง โดยแท่นกันทั่วไปมีความแตกต่างกันด้านภาษาและทำระหว่างกัน (interaction) เนื่องจากความต้องการที่มีความรู้สึกและมีพฤติกรรมทางกังวลต่อไป เช่น ผู้ใช้ทางเดินเป็นประจำมักจะมา ร่วมกัน ณ ที่แห่งหนึ่ง สังคมเช่นนี้จะถือให้เกิดสภาพผู้ชนมั่งเอียง (casual crowd) ซึ่งมา และกันที่มาร่วมกันเหล่านั้น ทั่วไปมีความสัมพันธ์ระหว่างกันและกันน้อยที่สุด (Broom & Selznick, 1976, p. 224-225) แทนจะดูคือว่าจะไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเลยก็ว่าได้ นอกเหนือนี้ ผู้ชนยัง เป็นมวลรวมชีวกราชของคน ๆ ๆ ก็ได้หนึ่ง โดยทั่วไปทั่วโลกที่มีความสนใจและกังวลมีความต้องการ เกี่ยวกัน มีความตั้งใจร่วมในแนวทางเดียวกัน หันค้านร่วงกายและจิตใจ มีความเป็นเอกภาพ และ สามารถให้การสนับสนุนกันได้ ๆ ที่มีรากฐานร่วมกัน หรือเป้าหมายทางกังวลต่อไป

คำว่า "ผู้ชน" นี้ บางครั้งในที่บ้างแห่งถูกนำมาใช้หมายถึงกลุ่มของคนที่เป็นโรค จิตประสาท หรือภาวะของจิตภัยหนึ่ง ที่อยู่ในภาวะของความเป็นผู้ชน ที่อาจนำมาเปรียบเทียบกัน ได้ เช่น ภาวะของจิตของกลุ่มคนที่อยู่ในอาการชั้นวิกฤต หรือมีความอกตัญญ์ (Fairchild, 1970, p. 79) เป็นต้น และอาจถอยศัพท์ว่าเมื่อไหร่สักคราวความประสงค์หรือรากฐานประสงค์แล้ว

นิ้อ่อน่าสนใจเกี่ยวกับผู้ชนอยู่อย่างหนึ่งก็คือ ผู้ชนนั้นถึงแม้จะเป็นปรากฏการณ์ทาง สังคมก็ตามแต่จะมีข้อจำกัดค้านเวลาและมีจังหวะปรากฏอยู่ในสถานที่เดียวกัน (Turner, 1978, p.283) โดยมักจะปรากฏในสภาพที่มีสังคมและองค์การ เกลื่อนในวอผู้เสมอ และอาจรวมเร็วมาก ซึ่งเป็นการ เกลื่อนในที่บ้างครั้งไม่เคยมีการเตรียมตัวไว้ล่วงหน้าอีกด้วย

เมื่อว่ากันตามสังคมของปรากฏการณ์แล้ว ผู้ชน (crowd) เป็นการรวมกลุ่มกัน อย่างหนึ่งของคนทั้งแห่งสองคนขึ้นไป ในสังคมที่มีการกระทำการทางสังคมระหว่างกันและกัน เพียงแค่ กลุ่มนั้นไม่ใช่การรวมตัวกันของบรรดาบุคคลทาง ๆ ที่อาจจะพอเป็นต้นไป เช่นในรายงานประชากร ประจำปีเป็นตัวอย่าง แต่เป็นการที่ก่อให้เกิดขึ้นกันของบรรดาบุคคลที่อยู่ในระดับเดียวกัน ค้านการ ให้และการรับ นั่นคือการกระทุนและการตอบสนองระหว่างบรรดาสมาชิกภายใน (K. Young, 1963, p.219)

จะเห็นได้ว่า ผู้ชนนั้นเป็นการรวมตัวกันอย่างหนึ่ง ซึ่งมีสังคมของการรวมตัวกันใน รูปของผู้ชนตามนี้และจัดวิทยาลักษณ์ จะเห็นว่าเป็นการรวมตัวกันของบุคคลจำนวนที่พอจะบังคับให้ จำนวนหนึ่งมีแนวร่วมหรือมีเป้าหมายแห่งความตั้งใจร่วมกัน (P.J.H. Sprott, 1963, p.160)

เมื่อเป็นเรื่องนี้ ผู้คนนั้น เรายาที่จารณาได้ในหลายรูปแบบ แท้ท้องค่านิ่งว่าผู้คนนั้นเป็นการรวมกันของคน ซึ่งมีสังคมเป็นกลุ่มคนอย่างหนึ่งที่มีความต่อเนื่องกันทั่วไป นั่นคือ การที่บุคคลจำนวนมากร่วมอยู่ในที่ที่พื้นที่นั่นก็เรียกว่าเป็นผู้คน ผู้คนแต่ละกลุ่มนั้นยอมแพกต่อกันไปตามสังคมของกระบวนการกระทำกัน (interaction) ของบุคคลในกลุ่มนั้น (ประสาท หลักศึกษา, 2511, n.387)

การรวมตัวกันของคนในรูปของผู้คนนั้นไม่ได้กำหนดหรือวางแผนโดยเจตนาไว้ทั้งทัวร์ การรวมตัวกันเช่นไรจะเป็นผู้คนหรือไม่รู้จะเป็นผู้คน แท้ความความเป็นจริงแล้วที่เราระบุกันว่า "ผู้คนรุ่นวัย" นั้นเป็นไก่หงะที่เป็นทางการ (Formal crowd) และมีใช้ทางการ (Informal crowd or mob) นั่นคือที่เป็นทางการนั้นเป็นผู้คนที่อยู่ในระเบียบกฎเกณฑ์คือทางสังคมโดยที่ถูกแบ่งเป็นส่วนทางสังคม หรือปัจจุบันทางวัฒนธรรม เช่น ข้าราชการในสถาบันการศึกษา พนักงานของรัฐวิสาหกิจ เป็นต้น ซึ่งเป็นผู้คนที่อยู่ในภาคี กฎเกณฑ์ของสังคม ทางจิตวิทยาสังคมเรียกผู้คนประเท妮ว่า ผู้รับสาร (audience) (J.Brown : 1959, p.841) เนื่องจากเป็นการรวมกลุ่มที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ หรือคือทางสังคม ดังกรณีการเข้าแตรด้วยมือครัวชนคนตัว การเข้าไปนั่งในโรงละครสัมภានหมายเช่นที่เข้ารถไว้ เป็นต้น

ผู้คนที่ไม่ใช่ทางการหรือผู้คนที่ไม่เป็นแบบแผนคือผู้คนรุ่นวัย (mob) เป็นรูปแบบหนึ่งของผู้คน ส่วนใหญ่ถูกเกิดจากการแพร่ติดกันของสังคม (Social Contagion) ที่แสดงออกมากในรูปผู้คน (ประสาท หลักศึกษา, n. 386) ผู้คนในสังคมนี้ เป็นพฤติกรรมรวมหมู่ที่เกี่ยวข้องกับความชำนาญที่พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งมีจานวนที่พื้นที่จารณาภัยได้จานวนหนึ่ง ดัน kobson ของอยู่ในร่องว่างที่ก่อตนไว้อบ้างหนึ่ง โดยมีเป้าหมายอันเป็นความตั้งใจบางอย่างร่วมกัน (K.Young, 1963, p.286)

ในการให้คำนิยามผู้คน เรายาที่จารณาจากประภากลางของผู้คนที่ให้ความหมาย มาด้วย จากความเห็นถ่องถ่อง ฯ ที่รวมรวมมา จะเห็นได้อย่างหนึ่งว่า ผู้คนนั้น เป็นการรวมกันอย่าง ใกล้ชิดกันภายในภายนอก ที่ให้น้ำไปสู่การคิดท่องกันโดยตรงชัดเจน และไม่เป็นทางการ กับบุคคลอื่น" (R.M. MacIver & H. Page, 1965, p.422) จะเห็นได้ว่าผู้คนเป็นมวลรวมที่ไม่มีโครงสร้างโดยความซึ้นพื้นที่กัน และทำร่องอยู่ชัดเจนของประชาชน ซึ่ง

6.1 มีความใกล้ชิดกันภายในภายนอก

6.2 มีความทึ่งใจทรงกัน

6.3 บุกพื้นอยู่กับการกระทำที่กันกันคนอื่น ๆ มาก

หั้งหนอกที่บรรยายมาใช้คุณของน้ำโดยความสัมพันธ์บวกกันอื่น ๆ แต่ละคน มีความรู้สึกเกี่ยวกันอย่างใกล้ชิดและเป็นการซึ้งซึ้ง เผร่าจะนั้นจึงให้เงื่อนเชิงอย่างมากที่จะบุกพื้นที่กันและกัน และเป็นไปเอง ใน การกระทำที่ไร้เหตุผล (T.F. Hoult, 1977, p.89)

นอกจากนี้ ยังอาจกล่าวถึงคุณชนในสังคมและความหมายที่ว่า คุณชนนี้เป็นเพียงการรวมกู้ภัยร่วมกับชาวของบุคคลที่ทาง ๆ โดยมีความสนใจทรงกัน มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันภายในภาษา และไม่ปรากฏประวัติค้านการกระทำระหว่างกันมาก่อน โดยปกติแล้ว เมื่อมีความสนใจหรือกิจกรรมทรงกัน ก็จะเปลี่ยนแปลงให้คุณชนเดิมล้มเหลวอย่างทันที คุณชนนี้เป็นแบบอย่างของการรวมกันแบบหนึ่ง ๆ ค่าว่า คุณชนจะครอบคลุมการแขกและรูปแบบที่ทาง ๆ ให้ไว้ของออกไป ซึ่งบรรคนักสังคมวิทยาทุกคนท่องเท้องการที่จะให้มีความแยกต่างหากจากผู้ฟัง (audience) ในชื่อที่ว่า มีตัวตนที่ใหญ่กว่าท่านการสนับสนุนทางการณ์ระหว่างบุคคลที่ทาง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน มีสังคมแยกกัน จำกัดชน (Public) โดยความจริงที่ว่า คุณชนนี้จะมีความเกี่ยวข้องด้านความสัมพันธ์ทางภาษาที่ทาง หั้งกรณีนักเรียนความวิทยาลัยที่ทาง ๆ การรวมกันที่ส่วนมากที่ทางบุคคลอพที่นั่นน้ำ เป็นกัน ที่ทาง ล้วนเป็นคุณชน และในความรู้สึกโดยที่ทาง ๆ ไป มวลรวมให้ก่อเป็นรูปประจำชั้นในรูปของประชาชน ซึ่งอยู่ที่มนุษย์ที่ ก่อขบวนประจាតทางก็ ทั่วโลกนักการยอนรับว่าเป็นคุณชน (Crowd) หั้งเช่น

(G.A. Theodorson & A.G. Theodorson, 1979, ๙.90)

การนิยามคุณชนจากเอกสารที่ทาง ๆ เท่าที่ประมาณมาจะเห็นว่าคืออย่างนี้ว่า คุณชนนี้เป็นการรวมศักดิ์กันเป็นกู้ภัยกัน จะโดยการนัดหมายหรืออีกนัดหมายกันไว้ก่อน เพื่อการเดินคุณชนอาจเกิดให้ทั้งที่เป็นทางการและมิใช่ทางการ แท้ที่เราศึกษา กันในเรื่องพฤติกรรมรวมหมู่นี้ จะเห็นคุณชนที่ไม่เป็นทางการมากกว่า เพราระเป็นคุณชนที่ยากที่การควบคุม เป็นคุณชนตามแนวสังคมวิทยา ศึกษาพิจารณาคุณชนที่ก่อตั้งโดยเฉพาะอย่างนี้ พฤติกรรมคุณชนที่มีการแสดงออกในสังคมและทาง ตลอดจนรูปแบบที่ทาง ๆ ของคนทั่วไป หั้งหนู หั้งคน และการรวมกันนี้เป็นการรวมศักดิ์กันเป็นกู้ภัยกันของคนที่ถูกการแพร่ติดกันทางสังคม หรือการแพร่ติดกันทางการณ์ เช้าคร้อมกัน ทั่วโลกในคุณชนเดิมที่เรียกว่าบุกนั้น หั้งหนอก แสดงเชิงของการแพร่ติดกันทางสังคมหรือการแพร่ติดกันทางการณ์ของมา การที่จะเข้าไปควบคุมคุณชนจึงเป็นการยาก เพราะเป็นคุณชนที่ประกอบด้วย

ความไม่มีศักดิ์ หรือสภาวะนิรนานม มีความเป็นอนุคติก มีการซึ้งแบบสูง มีการแห่ริบก่อห่างอย่างอ่อนแสต๊ะ รุนแรง การเกิดผู้เสื่อมเสียในมื้อที่อาจก่อให้เกิดความรุนแรงได้ และในขณะเดียวกันอาจสลายศักดิ์ เมื่อไรก็ได้หากมีรัฐธรรมูดุประสังค์ที่ผู้เสื่อมเสียต้องการ ดังนั้น การนิยามผู้เสื่อมเสียในมุ่งไปที่มาร่วมของคน แบบหนึ่ง เป็นการรวมกุญแจศักดิ์ที่ขาดไปโดยมีความสนใจเชิงอารมณ์ร่วมกัน และมีความใกล้ชิดทาง ภาษาฯ เมื่อความสนใจร่วมกันหรือกิจกรรมร่วมกันสลายศักดิ์ลง ผู้เสื่อมเสียจะไม่สามารถไปด้วย (พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2524, น.98) โดยการสนองความต้องการหรือ ความประสงค์ของผู้เสื่อมเสีย

---

7. พฤติกรรมผู้ชุมนุม

ทั่งไก่จ้าวมาแล้วว่า ผู้ชุมนุม เป็นการรวมกลุ่มกันชี้ช่องทาง โดยมีการแสดงออกในรูปของการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่คนอื่น ๆ ที่มีความสนใจร่วมกัน หรือมีความตั้งใจตรงกัน และจำนวนของคนที่มาร่วมอยู่ในที่เดียวกันนั้น มีจำนวนไม่แน่นอน จะมีเท่าไก่ก็ได้ สังฆะหังที่ก่อความเสียหายเป็นผู้ชุมนุม แต่ถือว่า แท้จริงที่เข้าร่วมรวมเป็นกลุ่มเดียวกันนั้น ทั่งมีความสาบสูบตรงกันและทั่งมีสาบสูบโดยความเป็นสมាជกุ่มทั่วไป (J.S. Roucek & R.L. Warren, 1968, p.48) ในสังฆะหังที่ว่าทุกคนเกิดความรู้สึกเหมือนเป็นเจ้าของกลุ่มทั่วไป และทั่งไก่รับการกระทำบางอย่างในสังฆะอย่างเดียว ก็จะอยู่บรรดาภูมิคุณที่รวมศักดิ์กันเป็นผู้ชุมนุม แม้จะไม่มีความสนใจสนับสนุนเคียงกันและกัน โดยฐานะส่วนทั่วไป แท้จริงว่าทุกคนในที่นั้น ทั่งไก่รับผลจากการกระทำทั่วไป

ผลจากการกระทำที่ผู้ชุมนุมนั้น ปกติแล้วจะเป็นการกระทำจากภายนอกผู้ชุมนุม และก่อปฏิกริยาให้กับผู้ชุมนุมในรูปทั่ง ๆ กัน เช่น ความโกรธแค้นภายใน แรงดึงดีจากสิ่งเร้าภายนอก การแพร่ติดต่อทางสังคมหรือการแพร่ติดต่อทางอารมณ์ เป็นกัน ชั่วคราว ๆ เนื่องจากในเกิดการแสดงออกของผู้ชุมนุมเช่นในรูปของพฤติกรรมผู้ชุมนุม โดยแบ่งออกตามลักษณะที่มันแสดงออกใน 2 รูปแบบด้วยกัน ดัง

7.1 **ผู้ชุมนุมวุ่นวาย** (mob) ซึ่กเป็นพฤติกรรมผู้ชุมนุมประเพณี ซึ่งมักเกิดจาก การกระทำอย่างไทยย่างหนึ่งหนึ่งที่มีลักษณะที่แสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่มีอารมณ์ร่วม (concerted action) คือเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการกระทำของคนหลาย ๆ คนที่ทั่งมีอารมณ์ร่วมกัน เช่น การประหารแพท (lynching) การก่อการจลาจล (riot) เป็นต้น (Ibid., p.48-49) นอกจากนี้ ยังมีพฤติกรรมผู้ชุมนุมที่แสดงออกในรูปที่เป็นผู้ชุมนุมวุ่นวายประเพณี ฯ อีกด้วยคือ

7.1.1 **ผู้ชุมนุมแสดงออก** (Expressive crowd) เป็นผู้ชุมนุมที่เกิดอารมณ์โดยพฤติกรรมที่แสดงออก (พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา, 2524, น.99) ทั้งที่รู้สึกตัวและไม่รู้สึกตัว เช่น การหัวเราะ การร้องเพลงกลอน เมื่อฟังคนหรือ การประท้วงจากการแสดงมรสุม เป็นต้น

7.1.2 ผู้ชนໃฝ์ในกົມາ (acquisitive crowd) ຊັດເປັນຜູ້ຜູ້ທີ່ມີກວາມປ່ຽນປາດນາ
ຮັບພະຈິກອ້າທີ່ຈະໃຫ້ໄດ້ນາທີ່ໄກຕ່ອນຄວອງ ເປັນຜູ້ຜູ້ທີ່ແສກຂອງທີ່ມີສັກນະ
ຮອງກວາມກະຮືອງຮົມນາກ ເຊັ່ນ ກາຣໝາຍາມສັກລົວເສີຍເວັນຄ່າທີ່ນໍຍົກຖ
ຂອງນັກສຶກຂາ ກາຣໝາຍາມເຮົາໄປຮົມຈົກຮອງທີ່ມີຈໍານວນນີ້ຍັງເປັນກັນ

7.1.3 ຜູ້ຜູ້ອື້ກຍ (escape) ເປັນຜູ້ຜູ້ທີ່ແມ່ນບ່ອຍ່າງຫ້ທີ່ໂຮ້ອພຸດທິກຣມທີ່ສໍາມາດ
ໜຶກເລີ່ມທີ່ຈະໄດ້ຈາກສ່ານກາຣົມທີ່ໄໝ່ເວັນນີ້ ເຊັ່ນ ກວາມເທິກຮັງ ອົງກວາມ
ກັງວົວໃຈທຳກຳ ຈາກວິວິກ (ພຈນາວຸກຣົມສັກສົງຄົມວິທີຢາ, ນ.226) ຜູ້ຜູ້
ປະເກີນນີ້ ຈະມີກາຣແສກຂອງທັງພຸດທິກຣມໃນ 2 ສັກນະຄ້າບັນດາ ຕື່ອ

7.1.3.1 ທີ່ເປັນຫາງກາຣ ເປັນຜູ້ຜູ້ທີ່ມີກາຣ ຄວບຄຸມຫຼູມໃນຮູບແບນໃກ້ຮູບແບນໜີ່
ທີ່ເປັນຫາງກາຣ ເຊັ່ນ ກາຣອພຍປະຈາກທີ່ປະສົບມີ ຈາກແລ້ວໜີ່
ສູ້ອົກແລ້ວໜີ່ ກາຣ ຄວບຄຸມປະຈາກໃນກໍາຍອພຍພ໌ອົກກັນເຊື່ອ
ເປັນກັນ

7.1.3.2 ທີ່ໄຟເປັນຫາງກາຣ ເປັນຜູ້ຜູ້ອົກປະເກີນນີ້ທີ່ສໍາມາດຄື້ນຍາກກວາມ
ພອໃຈຂອງຕົນ ເຊັ່ນ ກາຣອພຍພ໌ນີ້ກົຍກຣົມເກີກຍົງຮ່າມຮາທີ ອົງກວາມ
ອພຍພ໌ນີ້ກົຍກຣົມເກີກຍົງທີ່ມີຄົນຂາງອ່າງ ເປັນກັນ

7.1.4 ຜູ້ຜູ້ກ່າວໜ້າ (Aggressive crowd) ເປັນຜູ້ຜູ້ທີ່ມີພຸດທິກຣມມຸ່ງກະທຳ
ທີ່ມຸ່ງກວບຄຸມນຸກຄອກ ກາຣກະທຳທີ່ຈະໄດ້ກົດຮ່າຍກ່າວໜ້າ ໂດຍ
ຊັກໂນໂຈຕານມັນພ້ອງນຸກຄອກແລ້ວນັ້ນ ທັນນີ້ເພື່ອປະໂບຊົນຂອງຜູ້ກວບຄຸມເອງແລະ
ຍັງມຸ່ງທີ່ຈະກ່ອໄຂເກີກກວາມທຸກຊ່ອນ ອົງກວາມໄນ້ພອໃຈແກ້ງໜູກກວບຄຸມອົກດ້ວຍ
(ພຈນາວຸກຣົມສັກສົງຄົມວິທີຢາ, ນ.11) ຜູ້ຜູ້ປະເກີນນີ້ມີພຸດທິກຣມທີ່ມັກ
ປ່ຽນໃນຮູບແບນປະຈາກທີ່ ກາຣກ່ອກກາຣຈາຈາດ ເປັນກັນ

7.2 ຜູ້ຜູ້ໃນຮູບແບນຜູ້ຮັບສາງ (audience) ເປັນກາຣຮັມກຸ່ມກັນຫົວກ່າວປະເກີ
ໜີ່ທີ່ກອນສົນອອງທ່ອສົງເຮົາຍ່າງເຕີຍກັນມີຄຍທີ່ສູ້ຄົມຈະເປັນເພື່ອກວາມກະທຳທີ່ກັນຮ່າງສົມາຊີກ
ຜູ້ຮັບສາງຄ້າບັນດາເອງ ແລະປົງກິໂຮຍາຂອງສມາຊີກອື່ນ ຈາກທີ່ແສກຂອງທັງສົດ
ແກ່ລະຄານຈໍານວນທີ່ມີກໍາຕາມ (Ibid., p.48-49) ກ່ອນເປັນພຸດທິກຣມຜູ້ຜູ້ໄກທັງສິ້ນ ແລະເປັນ

พฤติกรรมที่มักจะมีกับเกณฑ์ของสังคมเข้ามาสนับสนุนที่ให้รับมาในรูปของผู้รับสารนี้ ส่วนใหญ่จะมีสังคมเป็นอารมณ์ร่วม ซึ่งมักจะประจักษ์ในรูปของการตอบสนองที่สั่งเร้าในรูปแบบทาง ๆ เช่น การโน้มถ่าย แสดงความคิด การปรบมือแสดงความพอใจ การหัวเราะ แสดงความสนุกสนาน หรือแบบการร้องไห้ เมื่อประสบความพิเศษที่ กการแสดงอาการโกรธ หัวร้าว เมื่อเห็นคนใดคนหนึ่งให้รับการเบียดเบียนก็เดล้อนี้เป็นทัน ทั้งล้วนเป็นพฤติกรรมสูงชนในรูปของผู้รับสารทั้งสิ้น

สำหรับผู้รับสารนี้หากจะแยกออกตามรูปแบบแล้ว R.Brown ได้แบ่งไว้ 2 รูปแบบ

ดัง

7.2.1 ผู้ชุมนุมทั่วไป (Attentional crowd) เป็นผู้ชุมนุมที่เกิดขึ้นโดยความตั้งใจหรือความประสังทึ่งใจของผู้มาร่วมกิจกรรม โดยสามารถผูกผูกประทับใจกับสิ่งที่กำลังมีเป้าหมายและรักษาประสังค์คล้ายคลึงกับผู้ชุมนุม (Conventional crowd) ผู้ชุมนุมจะนิ่งและสงบอยู่ใน 2 สังคม คือ

7.2.1.1 พากเสียงหาข่าวสาร (Information Seekings) เป็นผู้ชุมนุมประเภทที่ต้องการทราบข้อมูลทางการเมืองในสังคมให้รู้ไว้เพื่อให้ตัดสินใจ หรือพากเสียงรู้สึกเห็น เพื่อให้ตัดสินใจทางการเมืองที่ดีขึ้น

7.2.1.2 ผู้ชุมนุมพักผ่อน (Recreational crowd) เป็นผู้ชุมนุมที่มีสังคมสร้างสรรค์ในด้านทั่วไป ทั้งในด้านวัฒนธรรมและในด้านอารมณ์ โดยมีเป้าหมายที่จะประคิดรู้สึกใหม่ ๆ สนองสังคม เพื่อรักษาประสังค์ ด้วยการพยายามทึ่งเครียดทางอารมณ์

7.2.2 ผู้ชุมนุมเชิงชล (Casual crowd) เป็นผู้ชุมนุมที่มาร่วมกันร่วมกันนั่นเอง โดยมีสั่งเร้าร่วมกัน เช่น ผู้ชุมนุมที่มุ่งท่องเที่ยวและเดินทาง ผู้ชุมนุมที่เข้าชม หรือมีการ เป็นทัน ผู้ชุมนุมเชิงชลนี้เป็นผู้ชุมนุมที่มีการซึ่งกระเบียดหนอยที่สุด

พฤติกรรมผู้ชุมนุมทั่วไปนี้สามารถใช้และไม่อาจควบคุมได้และไม่อาจควบคุมได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับมีจิตใจทางอย่างบางประการที่จะเป็นศักดิ์สิทธิ์สามารถกระดับยั่งยืนของพฤติกรรม บางประเภทได้ แต่อย่างไรก็ได้เรื่องของพฤติกรรมผู้ชุมนุมนั้น เป็นเรื่องที่น่าศึกษา น่าสนใจ เพราะเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากมีจิตใจทั่วไป มากันจำนวนหนึ่ง ซึ่งสามารถตอบสนองที่สั่งเร้าด้วยการจาก มีจิตใจเหล่านั้น

8. พฤติกรรมผู้ชนชั้นกลางประเทก

Some forms of Crowd behavior

ซึ่งมีพฤติกรรมผู้ชนชั้นกลางอย่างบ้างทางประเทกที่มีการแสดงออกในรูปแบบอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากที่ได้เกยก็อกมาแล้วอีก โดยจะสอนนำมาก่อนแล้วเพิ่มเติมจากที่ได้อธิบายไปแล้ว ความจริงแล้วพฤติกรรมผู้ชนชั้นที่จะกล่าวถึงนี้จะมีสักจะเฉพาะประเทกชนแคกทั่งกันออกไป ขอผู้ศึกษาได้เข้าใจตามนี้ด้วย พฤติกรรมผู้ชนชั้นกลางประเทกเหล่านี้ได้แก่

8.1 ผู้รับสาร (audience)

เป็นพฤติกรรมผู้ชนชั้นประเทกหนึ่งที่สามารถผูกผูกพันทั่งมีความสนใจที่ต่อสั่งเร้าให้มาจากการของครัวเรือน (Horton & Hunt, p.379) เช่น ภพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ ช่าวสารทั่ง ๆ ชาติสั่งพิพิธร์หรือจากการบอกเล่ากันมา เป็นตน ทั่งเกิดอารมณ์ร่วมกับสั่งเร้าเหล่านี้ ผู้รับสารนี้จึงกว่าเป็นผู้ตรวจสอบของคนจำนวนหนึ่งที่อาจอุปกรร์ภารติก็ห่อสื่อสารเป็นเครื่องเร้าให้เกิดความรู้สึกหรือมีอารมณ์ร่วมในรักดุประสงค์ของบ้างเดียวกัน เนื่องจากพฤติกรรมผู้ชนชั้นประเทกนี้อาจจะกวนคุณธรรมในตัวเอง ในบางครั้งอาจเปลี่ยนสภาพเป็นผู้ชนชั้นก่อการจลาจลไปก็ได้ หังนี้ขอนบัญญัติ อุปกรณ์ที่เป็นเครื่องติดห่อสื่อสาร เป็นตัวเร้าให้เกิดพฤติกรรมผู้ชนชั้นประเทกนี้ด้วย

8.2 ผู้ชุมนุมก่อการจลาจล (The riot)

เป็นพฤติกรรมผู้ชนชั้นอีกประเทกหนึ่ง ซึ่งมีการแสดงออกเชิงทำลาย มีสักจะก้าวร้าว นัยพัฒน์ (Ibid., p.379) พฤติกรรมผู้ชนชั้นประเทกนี้จะเห็นได้จากการจลาจลทางศาสนา เช่น การจลาจลทางศาสนาอิสลามและมุสลิมในอินเดียก็คือ พฤติกรรมผู้ชนชั้นก่อการจลาจลทางการเมือง เช่น กรณีเหตุการณ์เรียกร้องรัฐธรรมบัญญัติของนิสิตนักศึกษาและประชาชนชาวไทยจนเกิดเหตุการณ์ชุมนุมแรง ฉิงกับเรียกว่า "รัฐบาลปีโอลิม" เมื่อ 14 พฤษภาคม 2516 ก็คือ การเรียกร้องประชาธิปไตยของประชาชนชาวไทย จนเกิดเหตุการณ์ชุมนุมแรงที่เรียกว่า "พฤษภาคมปีโอลิม" เมื่อ 17-20 พฤษภาคม 2535 ก็คือ เป็นตน เหตุการณ์ทั้ง ๆ เหล่านี้ก่อจลาจลเป็นศูนย์กลางของพฤติกรรมผู้ชนชั้นไก่เป็นอย่างตัว หังนี้ เพราะเป็นผู้ชนชั้นก่อการจลาจลนี้มักเกิดจากความแคกทั่งกันทั่ง ๆ เช่น ศศนคติ

ค่าเป็นม หลอดตามแนวความคิด เป็นทัน แม้แต่เรื่องชาติ ศาสนา เผ่าพันธุ์ ก็ยังคงเป็นหัวการที่ก่อให้เกิดการจลาจลได้

8.3 ฝูงชนออร์จี (The orgy)

เป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมฝูงชน ซึ่งเป็นฝูงชนประเทชชอบสบุกสนานจนเลี้ಡิค ถึงกับพร้อมใจกันจะเมิกชาติทางสังคมบางอย่างขึ้น ซึ่งเรียกว่า ฝูงชนออร์จีหรือฝูงชนชอบสบุกสนาน ที่มีลักษณะคล้ายฝูงชนวนวาย (mobs) ประเทชอื่น ๆ สภาพความตึงเครียดทางอารมณ์ ลัษณะลักษณะ แยกทางจากภารกิจการชาติสั่งลงสังฆภาระน้ำหนักความโกรธ แค้นซึ่งสังฆภาระน้ำหนักเพื่อเป็นไปในเชิงสนุกสนาน (Ibid., p.381) สรุปมา มักจะปราศจากในงาน รื่นเริงหรืองานฉลองตามแบบพิธี ซึ่งมีลักษณะเป็นการย่อนคลายข้อห้ามหรือข้อห้ามห้ามห้ามประเพณีสังช้วกทราบ โดยทั่วไปมักมีการร้องรำทำเพลง การกินเลี้ยง การดื่มของมีนเนา และการฉะเส่น ท่าน ๆ (พจนานุกรมศพท์สังคมวิทยา, ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2528, น.249) พฤติกรรมฝูงชน ประเทชออร์จีจึงเป็นฝูงชนที่แสดงออกที่เน้นความสบุกสนานเป็นประการสำคัญ แม้จะมีการละเมิก กฎเกณฑ์กันม้างก็ไม่ถือว่าเป็นความผิด

8.4 ฝูงชนแหกคืน (The panic)

เป็นอาการคืนเห็นร่วมกันอันเกิดจากความเรื่อที่ปั้งจิกซังใจ (Ibid., 1980, p. 382) ซึ่งเป็นรูปแบบบางประเทชรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมฝูงชน บางครั้นนิยามเป็นภาวะ ทางอารมณ์เกี่ยวกับความกลัวที่เกิดจากความเดือดร้อนในมีการควบคุมกัน (Horton & Hunt, p. 490) เนื่องจากความแหกคืนเป็นปรากฏการณ์อย่างหนึ่งทางสังคม มากเกิดในสังคมที่สามารถส่วน ใหญ่ต่อกันความไม่แน่นอนในสภาวะการพัฒนาสังคมอย่างไม่ยั่งหนั่งจนทำให้เกิดความแหกคืนอย่าง อย่างหนึ่งขึ้นมา เช่น การตะโกนว่า "ไฟไหม้" ในที่ชุมชน หันหน้าให้เกิดความ恐怖นักก็ใจ แก่ผู้ใดก็เป็นได้พังขึ้น ตนเป็นเหตุให้เกิดความระส่ำระสาย เป็นทัน ความแหกคืนนี้ในทางเศรษฐกิจ หมายถึงภัยพิบัติในภาคการเงิน เมื่อสินเชื่อขาดความเรื่อต้องอาจเกิดขึ้นในรูปทุกกรณีไปตอนเงิน ออกจากการ ภารกิจทุนและเงินที่ใช้ในการโดยยั้งเงินออกประกอบประเทศ นอกจากนี้ ความแหกคืนนี้ยังใช้ได้กับภาวะของความตื่นกระหนกและความสับสน ซึ่งเกิดขึ้นในเมืองชุมชนกิจวัตรของคน อยู่ในชุมชนราย และไม่สามารถควบคุมตนเองได้ (พจนานุกรมศพท์สังคมวิทยา, ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2524, น.252-253)

อนึ่ง ในการควบคุมผู้ต้องขังแกก็คืนนี้เป็นอยู่กับผู้ที่มีความสามารถในการควบคุมสถานการณ์ไว้ได้ โดยคำแนะนำใน 2 วิธีการด้วยกัน คือ

1. รวมรวมผู้ต้องขังเพื่อขอความร่วมมือในการปฏิบัติการอย่างใจอย่างหนึ่งเกี่ยวกับ
กรณีนั้น ๆ
2. พยายามลดความระส่ำระสายโดยการให้การแนะนำและรับรองความปลอดภัย
(Horton & Hunt, 1957, p.491) โดยวิธีการเช่นนี้จะสามารถควบคุม
ผู้ต้องขังแกก็คืนได้

8.5 ผู้ต้องขังประสาห์ (Lynching)

เป็นพฤติกรรมผู้ต้องขังอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งจัดอยู่ในประเภทผู้ต้องขังลงมือกระทำ พฤติกรรมผู้ต้องขังประเภทนี้มีการกระทำที่รุนแรงโดยปราศจากกฎหมายใด ๆ เป็นการปฏิบัติความประพฤติที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษทางสังคมอย่างชัดเจนจนชนคนนั้น ๆ โดยมิได้ใช้กรรมวิธีทางกฎหมาย กลุ่มนี้ของประสาห์พันั้นประกอบด้วยบุคคลอย่างน้อย 2 คน และการปฏิบัติเช่นนี้เรียกว่า การใช้กฎหมายเดือน (พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา, ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2524, บ.212)

พฤติกรรมผู้ต้องขังทางประเภทนี้ ความจริงมีปรากฏในการจัดประเทญผู้ต้องขังอยู่แล้ว แต่ส่วนใหญ่จะแพร่กระจายในผู้ต้องขังลงมือกระทำกันมี ผู้ต้องขังแสดงออกกันมี เห็นว่าบังไนเก็นรักษา จึงนำมาก่อความไม่สงบสังคม เช่นจะทำให้ศึกษาได้เห็นการจัดประเทญของผู้ต้องขังแกก็ค้างออกไป ทิ้งห้ามความเข้าใจไว้ก่อนว่าการจัดประเทญผู้ต้องขังนั้น มีจุดหมายการแสดงออกทางพฤติกรรมของผู้ต้องขัง ส่วนจะแบ่งประเภทออกเป็นอย่างไรนั้น ชื่ออยู่กับนักวิชาการผู้อื่น หรืออยู่เช่นเรื่องนั้น ๆ จะเป็นผู้จัด ในฐานะผู้ศึกษาถักท้องศอยเล่าให้ฟังเกตวิธีการที่ทำน้ำจัดขึ้นมา เพื่อจะได้เข้าใจวิธีการจัดประเทญของผู้ต้องขังไป แท้ทิ้งเข้าใจว่าการจัดนั้น ส่วนใหญ่มักค้านึงถึงการแสดงออกทางพฤติกรรมเป็นประการสำคัญ

9. พฤติกรรมอันเกิดจากภัยพิบัติ (Diaster Behavior)

ยังมีพฤติกรรมอีกประเทหหนึ่ง เป็นพฤติกรรมที่มีความแตกต่างจากพฤติกรรมดังกล่าวมาแล้วข้างบน มักเกิดจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า หรือในไก่ภาคคิมماก่อนแทรกซอยู่ในกิจกรรมทางสังคมวิทยาทั่วไป เช่นกัน คือพฤติกรรมอันเกิดจากภัยพิบัติ (diaster behavior) เป็นพฤติกรรมที่มีความหลากหลายตามการศึกษาปัจจัยของเป็นประเทหท่างๆ ตามนี้ ฯ และเป็นพฤติกรรมที่มีความแตกต่างกันมาก เพราะเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากอุบัติภัยที่ไม่ไก่ภาคคิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านนายนภัย หรือวินาศภัย ภัยที่เกิดจากภาระทางสังคมเป็นภารภัยการณ์ที่ทรงกันข้ามกับเหตุการณ์ปกติของบุญย์ และมักเป็นภารภัยการณ์ที่มีพิษประสงค์ของคนจำนวนมากร (ดูใน Metta Spencer, p. 310-311)

ความจริงแล้วพฤติกรรมจากภัยพิบัติ หรือวินาศภัยนี้ไม่อ้างอิงแยกออกเป็นประเทหท่างๆ โดยระบุแนวรัศกท้ายทัวลงไปว่ามีจำนวนเท่าไก หรือแบ่งออกเป็นกึ่งประเทห แท้ถือว่าพฤติกรรมดังจะนี้ เป็นไก่หั้งพฤติกรรมคุ้งชนและพฤติกรรมมวลชนและชาติธรรมดัง ช่าวลือ คุ้งชนแทกคืนคุ้งชนขอร์ช ดีสทีเรียหุ้ย และรูปแบบอื่นๆ อีก เท่าที่มันจะสามารถเป็นไปได้ (Horton & Hunt, p. 388) ดังนั้น พฤติกรรมจากภัยพิบัติ จึงเป็นพฤติกรรมรวมหมู่อีกประเทหหนึ่ง ซึ่งเนื่องจากเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า โดยผู้ร่วมในเหตุการณ์ไม่ไก่เตรียมตัวเตรียมใจเพื่อรับสถานการณ์ไว้ ในการใดๆ เรื่องนี้ จะเห็นไก่จากศักดิ์อย่างทั้งนี้.-

9.1. การเกิดภัยพิบัติจากภาระชาติ เป็น น้ำท่วม น้ำท่วมน้ำท่วมภัยรือพาบุพักษ์ภาระชาติ จากระบานเรือนพังพินาศ แผ่นดินไหว ไฟป่า การระเบิด โคลนถล่ม เป็นกัน เหตุการณ์เหล่านี้ เป็นภัยพิบัติแบบแล้ว สร้างความโกลาหลวุ่นวายแก่ประชาชนเป็นอัมมาก และยากที่จะควบคุมให้อยู่ภายในไก่ระเบียงหรือภูมิภาคใดๆ ทั้งสิ้น

9.2. ภัยพิบัติจากการภาระห้าของมนุษย์เอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากความประมาทเลินเล่อ ภัยพิบัติสังคมจะมีภัยเกิดจากภาระห้าของมนุษย์เอง เช่น อุบัติภัยทางบก จะเห็นไก่จากอุบัติเหตุทางรถยนต์ อุบัติภัยทางน้ำ ศักดิ์อย่างจากเรือล่ม อุบัติภัยทางสารเคมี

บางประเทบที่นี่ รักดูระเบิด เป็นทัน ล้วนเป็นอุบัติภัยที่เกิดจากความประมาทเลินเลื่อนหรือความพังเบื่องของมนุษย์เอง ภัยพิบัติเรื่นเมืองสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้ร่วมในเหตุการณ์ แท้จะเดียว กัน อาจสร้างความสอกใจให้แก่ผู้พิพันท์ทั่ว

9.3 ภัยพิบัติจากสิ่งสาธารณูปโภค ภัยพิบัติสักหนึ่นนี้ ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการนำความเจริญก้าวหน้าโน้มน้าวให้กับสังคมโดยการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น อุปกรณ์ไฟฟ้า เป็นทัน โดยถูกใช้ประมาท จนอาจได้รับอันตรายจากสิ่งสาธารณูปโภคนั้น ๆ ได้

เหล่านี้เป็นทัน เมื่อเกิดภัยพิบัติหรือวินาศภัยร้ายมาแล้ว จะเป็นแหล่งรวมจุดสนใจของบรรดาภัยพิบัติ ท่องราษฎร์จากนั้นก็จะเกิดพฤติกรรมกับประชาชนใน 2 สักขะ คือ

9.3.1 การเข้าไปปลุกเหตุการณ์ โดยการนำทีวีของตนแก่คนเข้าไปเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในฐานะผู้อยากรู้อยากเห็น

9.3.2 การแสวงหาข่าวสาร โดยการได้รับทราบจากการบอกเล่าหรือการสื่อสารรูปแบบทาง ๆ ตลอดจนการติดตามข่าวสาร เป็นทัน

จากเรื่องราวเหล่านี้ ทำให้เกิดพฤติกรรมด้านวินาศภัยหรือพฤติกรรมจากภัยพิบัตินั้น โดยประชาชนที่ให้ความสนใจในเหตุการณ์ตั้งกล่าวตนนั้น ทั้งมีพฤติกรรมตามความสนใจของตนไม่ว่าความสนใจนั้น ๆ จะเกิดจากสักขะใด ๆ ก็ตาม แล้วจะเกิดก่ออุบัติเหตุในเหตุการณ์นั้น ๆ ซึ่งคงนั้น พฤติกรรมจากภัยพิบัติหรือวินาศภัย จึงเป็นพฤติกรรมอีกประเทบที่ ยังนักหนีจากที่เคยให้สึกษา มาแล้ว

**10. ผู้ชนพลวต
(Crowd Dynamic)**

ยังมีผู้ชนอีกสัก群หนึ่ง ซึ่งเป็นผู้ชนที่เกิดขึ้นโดยการเปลี่ยนไหวและ การเปลี่ยนแปลง群เป็นไปตามกลไกทางสังคม ความจริงค่าว่า "พลวต" นี้ มีจุดเด่นๆ ไว้ในหลายความหมาย ทั้งกัน เมื่อว่าโดยทั่วไปแล้วในทางสังคมวิทยาจะหมายความว่า群ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ เช่นภายในระบบสังคมหรือจิตวิทยา (ถูรายละเอียดใน George A. Theodorson, &

Achilles A. Theodorson, A Modern Dictionary of Sociology, 1979, p. 121)

ทั้งนี้ ผู้ชนพลวต ซึ่งเป็นเรื่องของผู้ชนที่จะมีสักษณะไม่คงที่ มีการเปลี่ยนแปลงสภาพและสักษณะ อุบัติออกเวลา และการเปลี่ยนแปลงนั้นจะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมหรือปัจจัยอื่นๆ ให้ ฉันจะสามารถทำ ให้ดูมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นมา ความจริงแล้วผู้ชนพลวต เป็นปรากฏการณ์ทางสังคมรูปแบบหนึ่ง ในการแสดงออกทางพฤติกรรมของคน ที่สามารถแสดงออกให้ปรากฏในรูปของผู้ชน เป็นปรากฏการณ์ จากคนจำนวนหนึ่งที่มีการก่อสภาพผู้ชนขึ้นในสักษณะที่รวดเร็ว จากการแพร่ติดต่อทางอารมณ์หรือ ทางสังคม ทำให้พฤติกรรมผู้ชนสามารถขยายศักยภาพแบบกระจายเป็นวงกว้างออกไปอย่างรวดเร็ว และกว้างขวางทั้งขนาดและพฤติกรรมที่แสดงออกตามรูปแบบของผู้ชนนั้น ๆ เพราะผู้ชนนั้นจะ ท่องมีการก่อศักยภาพเป็นรูปแบบของมันเอง ทำการแสดงออกที่เกิดขึ้นจากปัจจัยต่าง ๆ กระบวนการ ที่จะทำให้ประชาชนจากแต่ละแห่งแต่ละสถานที่ แทรกตัวเข้ารวมกันเป็นผู้ชนนั้น ความคิดเห็นของ Neil J. Smelser ให้คำแนะนำว่าการผู้ชนพลวตออกเป็นประเภททั่วๆ ไป Neil J. Smelser, 1981, p. 437-438) ดังนี้

10.1 กระบวนการก่อรวมกัน (Assembling Process) เป็นปรากฏการณ์ทางสังคม ประเภทหนึ่งที่มีคามารวนกัน โดยอาศัยรากฐานประสาทของแก่ตัวคนซึ่งเป็นเมืองที่ทำให้เป็นเหตุของ ก่อให้เกิดการมารวนกัน และแสดงออกในรูปพฤติกรรมผู้ชนตามสักษณะนี้ โดยไม่ได้กำหนดแน่ชัด ลงไว้ว่า ประชาชนที่มารวนกันก่อสภาพผู้ชนนั้น จะมีจำนวนมากน้อยเท่าไร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัย หลาย ๆ อย่างที่จะเป็นตัวการก่อให้เกิดการรวมตัวกันขึ้น เช่น การเกิดอุบัติเหตุ การก่อการจลาจล หรือเหตุการณ์อื่นๆ ที่ทำให้คามารวนกันชนสามารถก่อสภาพเป็นพฤติกรรมผู้ชนได้ ดังนี้

กระบวนการการชุมนุมกันซึ่งขึ้นอยู่กับมีจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางที่มีความสำคัญ ล้วนเป็นศูนย์กลางที่เกิดเหตุการณ์พิเศษ ๆ ที่เป็นศูนย์กลางที่ทำให้คนมาร่วมกันได้

10.2 ระบบการติดต่อสื่อสาร (Communication) ระบบการติดต่อสื่อสารนี้เป็นจราจรภาพของผู้คนประจำหนึ่ง ซึ่งมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 5 ประการคือ กบฏ คือ ผู้ริเริ่มปฏิรูป วิธีการหรือพาหนะ สาระและยอดตนเกิดจากการนั้น ๆ ระบบการติดต่อสื่อสารที่ถูกนำมาใช้ทันทีเข้าใจกันโดยทั่วไป จึงหมายถึงกระบวนการที่ผู้ริเริ่มให้ส่งสารโดยอาศัยพาหนะไปยังผู้รับและก่อให้เกิดผล (พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา, ฉบับราชบัณฑิตยสถาน น.71) ล้วนเป็นวิธีการแห่งการขยายความรู้สึกนิยม และการติดต่อสื่อสารที่ทำให้เกิดความเร้าใจกันขึ้น เป็นกระบวนการส่งหรือแลกเปลี่ยนภาระเชิงจิตวิสัย เพื่อให้ผู้อื่นได้รับทราบหรือแบ่งเบาความรู้สึกนั้น ๆ

10.3 การจราจรภาพ (Mobilization) ความปกติอื่น ๆ ข่าวลือ เป็นศูนย์กลางที่สำคัญในการแพร่กระจายสารให้รู้คืบเร็วและกว้างขวาง เป็นการกระจายข่าวสารไปทั่วผู้คน อย่างรวดเร็ว ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องของการสับแยกยั่งกัน (Confusion) และมีความบ้าบิ่นวุ่นวาย จราจรภาพนั้นก่อว่าเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมประจำการหนึ่ง เป็นการเคลื่อนที่ทางพฤษิตกรรมของผู้คน เช่น การเดินขบวน การเคลื่อนขบวนจากสถานที่หนึ่งไปสู่สถานที่อีกแห่งหนึ่ง เป็นต้น ซึ่งเป็นการกระชาวยพฤติกรรมให้แห่งการขยายข่ายของกลุ่มคนที่หัวใจเดียวกันทั่ว ๆ ไป

10.4 การนิรชุมนุมกัน (Conventionalization) เป็นการก่อสภาพผู้คนขึ้นอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเกิดจากภาระด้วยภาระกิจกรรมที่ต้องการให้ต้องหน้า โดยอนุโญติหรืออนุรักษ์กรรมแบบแผนวิธีการแสดงพฤติกรรมของคนและมีกำหนดเวลาและสถานที่ไว้ชัดเจ็บ การนิรชุมนุมกันนี้ เป็นการแสดงพฤติกรรมของคนตามกิจกรรมและข้อกำหนดทางสังคมหรือการประชุมเชุมนาการมาร่วมงานปาร์ตี้ หรือการกินเลี้ยง เป็นต้น

ผู้คนพลวัตประจำท้องที่ เนื่องจาก เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้คนตามรูปแบบที่แสดงออกมาย่างไรก็ตามนั่นทั้งที่เป็นทางการ ยังเกิดจากกระบวนการกันเป็นกลุ่มก้อนของคนในรูปแบบของผู้คน ดังนั้น การก่อสภาพผู้คนนี้จึงเป็นการก่อสภาพผู้คนขึ้นอย่างรวดเร็ว และเป็นไปตามมีจังหวัดที่ ที่เป็นศูนย์กลางก្នុងผู้คนนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้คนพลวัต (Dynamic crowd) จึงถือเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะและการเกิดเป็นผู้คนขึ้นที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ยอมรับกันทั่วไป

อย่างไรก็ตี ผู้คนพลัดทั้งนี้มักจะเกิดหรือปรากฏขึ้นในสังคมที่ๆ ไม่โดยเฉพาะ
อย่างเช่นสังคมที่มีระบบความสัมพันธ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในระบบสังคม ทั้งในระบบจิตวิทยา
ทั้งนี้ เพราะมีชัยที่เป็นหัวเรื่องที่เป็นหัวการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ญี่ปุ่นสังคಹราบ
รายละเอียดเพิ่งศึกษาไว้จาก Henry L. Tischler, Phillip Whitten, and David
E. K. Hunter, Introduction to Sociology, New York. Holt, Rinehart and
Winston, 1983, p.540)

---

11. ประเภทผู้สอน

ผู้สอนมีการแบ่งออกทางพฤติกรรมแทรกซ้อนกันออกไป ตามการแบ่งคือที่ทางสังคม
หรือทางอาชญากรรม และมีจุดยืนภายนอกห่าง ๆ การจัดผู้สอนเป็นประเภทห่าง ๆ จึงคำนึงถึง
พฤติกรรมที่แสดงออก นั่นคือ การจัดโดยจำแนกออกตามประวัติการพัฒนาพุทธิกรรม ซึ่งความจริง
แล้วในทางสังคมวิทยาท่านจัดออกเป็นประเภทห่าง ๆ ตามที่มีผู้จัดไว้ ซึ่งผู้จัดแทรกซ่อนห่างมากเท่า
ผลของคนเองในการจัดประเภทผู้สอน และการจัดประเภทผู้สอนนั้น ห่างคำนึงถึงการแบ่งออก
ทางอาชญากรรมของผู้สอนแทรกซ่อน แทรกซ่อน ซึ่งห่างมีลักษณะการแบ่งออกแทรกห่างกันออกไป แต่
การแบ่งนั้นนักวิชาการท่านใดจะมีอิทธิพลมากน้อยเพียงใดและผลงานที่ปรากฏออกมาจะเป็นที่ยอม
รับกันมากน้อยเพียงใดหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับการยอมรับดันเป็นที่นิยมกัน

การจัดนี้ จริงอยู่แม้จะขึ้นอยู่กับการมองลักษณะที่แบ่งออกทางพุทธิกรรมของผู้สอน
ของนักวิชาการก็ตาม แท้เมื่อไหร่วรุนแรงและนำมายเบยแพร่แล้วจะเป็นที่ยอมรับกันอย่างไรเป็น
เรื่องที่ให้คำตอบยาก ทั้งนี้คงขึ้นอยู่กับการยอมรับอิทธิพลทางวิชาการที่บูรณะในภายหลังจะถูก
ครอบงำ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาให้รื่นเริงจากการแบ่งผู้สอนเป็นประเภทห่าง ๆ ตามที่หนึ่ง
ของนักวิชาการบูรณะอิทธิพลตนเป็นที่ยอมรับทั่วไปมากล้ำถึงพอเป็นแนวโน้มทางวิชาความสาขาร
วิชาที่จัดไว้ด้วยมีประกายในเอกสารทางวิชาการซึ่งเป็นที่นิยมยอมรับโดยทั่วไป ทั้งนี้จะพิจารณา
เกณฑ์การแบ่งตามสาขาวิชาที่เกี่ยวกับผู้สอนเป็นประการสำคัญ การแบ่งในที่นี้จะขอแบ่งตามแนว
สังคมวิทยาและจิตวิทยาสังคม เพราะการศึกษาตามแนวสังคมวิทยานั้น เป็นการศึกษาสังคมทั้ง
สังคม การแบ่งตามแนวสังคมวิทยา จึงแบ่งออกตามที่ศึกษาของ Herbert Blumer และ
Ralph H. Turner & Lewis M. Killian เพราะเห็นว่ามีระบบการแบ่งเป็นที่ยอมรับกัน
ทั่วไป ส่วนแนวจิตวิทยาสังคมนั้นแบ่งตามที่ศึกษาของ Roger Brown เพราะมีการแบ่งออกตาม
ลักษณะที่แบ่งออกในพิสูจน์มากนัก เป็นการแบ่งออกตามรูปแบบที่แบ่งออกตามความหลากหลายที่ปรากฏ
กันนั้น การจัดผู้สอนเป็นประเภทห่าง ๆ ความเห็นคลังไกด์ลามาแล้ว จึงน่าที่จะเป็นวิธีการ
ที่จะกำหนดความสะดวกของการศึกษาเรื่องผู้สอนให้เป็นอย่างดี

ในการจัดผู้สอนเป็นประเภทห่าง ๆ นั้น ขอแบ่งออกตามแนวการศึกษา ดังนี้

11.1 ท่านแนวสังคมวิทยา ไก้มีการจัดประชุมสูงชนออกไปท่านที่ศึกษาเรื่องนักวิชาการทางสังคมวิทยา ที่ยอมรับกันคือ

11.1.1 ท่านที่ศึกษาของ Herbert Blumer

11.1.2 ท่านที่ศึกษาของ Ralph H. Turner and Lewis M. Killian

11.2 ท่านแนวจิตวิทยาสังคม แบ่งท่านที่ศึกษาของ Roger W. Brown

11.1.1 การจัดประชุมสูงชนที่ศึกษาของ H. Blumer

Herbert Blumer ได้จัดประชุมสูงชนออกเป็นประชุมทาง ๆ 4 ประชุม (ดูใน W. Vander Zanden, 1979, p.225 ประกอบก้าว) คือ

11.1.1.1 ผู้ชนมั่งเอี่ย (casual crowd) เป็นผู้ชนเฉพาะกิจประชุมหนึ่งที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจหรือวางแผนไว้ล่วงหน้า มักเกิดขึ้นในทันทีทันใด เป็นผู้ชนที่ทั่วคนทั่วคนทั่วๆ ทั่วๆ หรือมารวมกันเพียงชั่วครู่หนึ่ง โดยมีสิ่งเร้าร่วมกัน เช่น ผู้ชนที่มารวมกันท่านหน้าร้านขายของ ผู้ชนที่เข้าแตรวซื้อของชำร่วยจากน้ำตก ผู้ชนที่มุ่งคุ้ยอุบัติเหตุบนห้องถนน ผู้ชนเหล่านี้มีการจัดระเบียบน้อยที่สุด (พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา, อัยวราษฎร์พิทยสถาน, 2524, น.98) ปกติแล้วแท้จริงมักจะมีความโกลาหลกันค้านก้ายภพ แท้จริงขาดความบูกรับทางใจ มีความอย่างที่เห็นอยู่เสมอ เช่น

ก. ประชาชนนอร์ธประจ้าหางที่ป้ายจอดรถ โดยทั่วคนทั่วมีความประสังค์รังกันคือจะขึ้นรถประจ้าหางสายที่สองการ และแท่ล่องที่ร่อรถประจ้าหางนั้น ส่วนใหญ่มักจะไม่ค่อยรู้จักกัน เมื่อรถประจ้าหางสายที่สองการจะขึ้นรถเพื่อไปยังที่หมายมาจอดที่ป้ายจอดรถ ทั่วคนทั่วรับรู้นรถ โดยลักษณะเป็นผู้ชนเก่า ๆ ทึ้งไว้ที่ป้ายจอดรถ แล้วไปเป็นสมาชิกผู้ชนใหม่บนรถประจ้าหาง ซึ่งมีสักษะคล้ายที่ป้ายจอดรถประจ้าหาง เมื่อแท่ล่องคนถึงที่หมายที่สองการอันเป็นการบรรลุวัตถุประสงค์ของแท่ล่องคนทั่วคนที่รู้จักกัน แท้จริงกัน แท้จริงความโกลาหลกันค้านก้ายภพ เป็นทัน

๒๐. ประชานมุนกูเหตุการณ์ไปเหตุการณ์นั่ง เช่น การถูกบุคคลเหตุ
เกิดขึ้นทันทีทันใด กรณีอุบัติเหตุทางการจราจรเป็นตัวอย่าง ยุที่
เห็นเหตุการณ์หรืออยู่ใกล้ชิดเหตุการณ์ ท่องอย่างรู้อย่างเด่น
แล้วท่องไปมุนกูเหตุการณ์นั้น ๆ เมื่อรู้แล้วมักจะด้อยลงมา คน
อื่น ๆ ก็เข้าไปแทนที่ หมุนเวียนกันอยู่ เช่นนี้ จนกว่าจะเปลี่ยน
สภาพเป็นอย่างอื่น จะเห็นได้ว่าผู้งูชนประเทวนี้ไม่ได้เกรียงศร
เพื่อที่จะรับรู้เหตุการณ์มาก่อนเลย มีสีอาการที่ไม่ได้วางแผน
การณ์ไว้ล่วงหน้า การเกิดผู้งูชนในลักษณะเช่นนี้จึงเป็นเรื่องของ
เหตุการณ์ทันทีทันใดที่ขาดการวางแผน
๒๑. การเข้ามาพิงบรรยายกระบวนการวิชา SO 387 ที่ห้องบรรยาย
ซึ่งเป็นกรีฑาอย่างมีระการหนึ่งของผู้งูชนบังเอิญ โดยนักศึกษา
ที่มาพิงบรรยายแม้แต่คนจะวางแผนไว้ล่วงหน้าก็ตาม แต่ท่อง
คนท่องมาตามความทึ้งใจของตน แม้จะรู้จักกันบ้างไม่รู้จักกันบ้าง
ลงวิชาเดียวกันบ้าง ซึ่งเหตุการณ์ทาง ๆ เหล่านี้ทางคนท่องไป
ฟังบรรยาย เมื่อนมก็รู้ไม่ถูกแต่ทางคนท่องออกจากห้องบรรยาย
ไปตามความประสงค์ของตน

จะเห็นว่า ผู้งูชนบังเอิญนั้น เป็นผู้งูชนเฉพาะกิจ มากเกินชื่นเป็นครั้งคราว
แห่งเหตุการณ์นั้น เท่านั้น พอบ่านเหตุการณ์ไปแล้ว การท่อง ๆ ที่จัดว่าเป็นผู้งูชนบังเอิญก็เป็น
อันสูติไปด้วย

11. 1.1.2 ผู้งูชนบุนบุน (Conventional crowd) เป็นผู้งูชนที่ชุมนุมกันภายใต้
กฎ หรือศีลกิริยา หรือแบบประเพณีกิจที่ทำหนกไว้ขึ้นนอกเหนือไปจากความสนใจร่วมกัน ผู้งูชน
ประเพณีมีการจัดระเบียบและมีความเป็นทางการมากกว่าผู้งูชนบังเอิญ เช่น ผู้งูชนคูเกนกีท่า
ผู้งูชนพังกนกี ผู้งูชนพังกนปิ่นราย เป็นทั้ง (พจนานุกรมฯ น. 98) ผู้งูชนบุนบุนนี้จึงมีความ
เป็นทางการโดยคำนึงถึงบทบาททางกฎหมาย เกษตร์เป็นที่ยอมรับหรือมีการกำหนดชื่อนาม

(H. Blumer ed. by Alfred McClung Lee, 1963, p.178)

นักจะเป็นที่นิยมเรียกกันว่า ผู้รับสาร (audience (Stewart & Glynn, 1963, p.178) ตามปกติจะมีการรู้สึกและวางแผนไว้ล่วงหน้า ซึ่งจะพ้นเห็นจากปรากฏการณ์ทางสังคมในปัจจุบัน ทั่ว ๆ นอกจากหัวข้อที่ตั้งกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีอยู่มากมายจะน่ามากถ้าเพิ่มเติมเป็นหัวข้อทั่ว ๆ นี้

๑. นักเรียน นักศึกษา ที่กำเนิดบทบาทวิทยาประจำวันเริ่มจากการออกจากที่พักเดินทางสู่สถานศึกษา การเข้าและออกจากห้องเรียน จนถึงการเข้าห้องเรียน การศึกษาเล่าเรียนภายในห้องเรียน แต่ละวัน มีกิจกรรมอะไรบ้างที่ทองปัจจุบันแต่ละวัน จนกระทั่งเลิกเรียนเดินทางกลับบ้าน การท่อง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องของชีวิตประจำวันของแต่ละคนที่ทองมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นในปัจจุบัน การประทับสัมภาร์ (interaction) กับครูอาจารย์ เพื่อร่วมฟังเรียน เพื่อนทั่วไปฟังเรียน ตลอดจนเพื่อนร่วมสถาบันเดียวกัน และคนอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์ด้วย ในแต่ละวันนั้นจะมีกิจกรรมอื่น ๆ เช่นการร่วมค่าย เป็นประจำฯ เช่นนี้จะกลายเป็นบทส่วนทางสังคมประจำทั่วแต่ละคนไป
๒. ทหารที่ปฏิบัติหน้าที่ทั้งยามปกป้องและยานวิกฤต จะท่องทำหน้าที่ของตนตามสถานภาพและบทบาทที่แต่ละคนมีอยู่ เช่น การรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง การเข้าและออกจากห้องเรียน การปีก การออกสานัม เป็นทั้ง
๓. ประชาชนที่เข้าและซื้อขายเพื่อเข้าชมนิทรรศพ หรือซื้อของกิน ห้างสรรพสินค้าต่างๆ ที่รักหน้าที่ของตนดี ๆ ควรจะห้ามอย่างไรอัน เป็นบทส่วนทางสังคมหรือบทส่วนทางวัฒนธรรม ควรซื้อย่างไร โดยวิธีอะไร ซึ่งเป็นการปฏิบัติงานก็คือหน้าที่ของเกณฑ์ทางสังคม ที่สังคมนั้นยอมรับและมีความเป็นทางการในทางปฏิบัติอีกด้วย

- เพื่อชี้ให้เห็นบทส่วนทางสังคมหรือทางวัฒนธรรมในเรื่องนี้ ขอ
นำตัวอย่างสังคมเกี่ยวกับการใช้รถประจำทางในบางประเทศ
ของทวีปเอเชียมายเป็นตัวอย่างสัก 2-3 ประเทศ คือ
- ในประเทศไทยเดิมทางรัฐทางใต้ เช่น รัฐ Kelera,
รัฐ Tamin Nadu จะจัดที่นั่งของสกอร์ไว้ตอนหน้าค้านข้าว
มือของรถประจำทาง 2-3 แผง เพื่อสกอร์จะได้รับความสะดวก
ในการเดินทาง ซึ่งผู้ชายที่ขึ้นรถประจำทางทุกคนท่องรัฐ
หน้าที่ของตน จะไม่เข้าไปนั่งที่ที่นั่งเหล่านั้น แม้จะว่างก็ตาม
 เพราะถือว่า เป็นที่ของชาติไว้วางยังสกอร์เป็นโภภะ
 และไม่ควรเข้าไปก้าวข่ายละเมิดลิขิตของสกอร์
  - ในประเทศไทย จะไม่มีการจัดที่นั่งบนรถประจำทางสำหรับ
สกอร์ไว้ให้เมื่อมีห้องสกอร์อาจนั่งได้ แต่หากมีผู้ชายขึ้นมา
สกอร์ท้องลูกชิ้นเพื่อให้ผู้ชายนั่ง ทั้งนี้เพราะเป็นสถานทางวัฒนธรรม
ของชาติ ถือว่าผู้ชายเกิดมาเพื่อเป็นหัวรับใช้ประเทศชาติ
ซึ่งถือว่าเป็นลูกพระอาทิตย์ และเลี้ยสละมาก แม้กระหั้นเชิง
ของตน
  - กรณีของสังคมไทย เรายังคงให้ที่นั่งแก่คนขวา สกอร์ และเด็ก
ที่ขึ้นรถประจำทาง แม้โดยที่สุกการจัดที่นั่งสำรองไว้วางยัง
ภารกิจชุมชนในพุทธศาสนาเมื่อภารกิจชุมชนหรือสามเณรชิน
รถ บรรดาผู้ที่นั่งบนที่นั่งสำรองจะถูกหักชิ้นเพื่อให้ภารกิจ
ชุมชนได้นั่ง
  - . กรณีของญี่ปุ่นชุมชน อาจมีความหลากหลายด้านการแสวงขอ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติหรือการคำแนะนำ การ ซึ่งขอแยกออก
เพื่อให้เห็นความแตกต่างกัน ดังนี้
- : ผู้ชนที่ได้รับการเชิญ (Invited crowd) เป็นผู้ชน

ที่เกิดขึ้นจากความตั้งใจหรือมีการกำหนดเป้าหมายที่แน่นอน ไว้ล่วงหน้า โดยมีการกำหนดถูกต้องหรือวางแผนไว้ก่อน ศักดิ์ศรีของภารกิจงานชุมชนเพื่อการให้การสนับสนุน เช่น การชุมชนศิษย์เก่า การจัดงานมหกรรมทั่วไป มีการซื้อบ้าน ใหม่บ้าง การจัดงานแต่งงานบ้าง แม้การจัดงานรวมกลุ่ม เช่น การจัดงานศพ เป็นตน ถือว่าเป็นการจัดการชุมชนที่มี เป้าหมายโดยการมีประกาศหรือแจ้งความให้ทราบในรูปของ การออกมติหรือเชิญบ้าง การประชาสัมพันธ์ให้ทราบในรูปแบบ ต่าง ๆ บ้าง เป็นตน ผู้คนเชื้อเชิญนี้ บางแห่งจะเป็นผู้คน ชุมชน (conventional crowd) ก็มี ศักดิ์ศรีของการพิจารณา ผู้คนชุมชนกับผู้คนเชื้อเชิญซึ่งมีลักษณะที่เหมือนกันมาก

: ผู้คนที่ไม่เชื้อเชิญ (Uninvited crowd) เป็นผู้คนชุมชน ที่ไม่ได้รับเชิญ ซึ่งเกิดจากความตั้งใจของสมาชิกเอง เช่น นาร์ว์ในกิจกรรมนั้น ๆ หั่ง ๆ ที่ไม่ได้รับการเชิญ แต่ สามารถปฏิบัติภารกิจเดียวกันกับคนไว้ เช่น การซื้อบ้านเช่า ร่วม เป็นตน ลันแสลงให้เห็นว่ามีความตั้งใจที่จะร่วมกับผู้คน ชุมชนนั้น เช่น

- การจัดงานสังสรรค์ของสมาชิกศิษย์เก่าของสถาบันทั่วไป โดยสมาชิกทั่วไปมีการเข้าร่วมงาน ผู้ซื้อบ้านมิลิทีเช้า ร่วมงาน ผู้ไม่ซื้อไม่มีลิที เป็นตน การจัดงานเรื่องนี้ให้ หมายความว่าศิษย์เก่าหรือสมาชิกสมาคมศิษย์เก่า จะเข้า ร่วมกันทุกคน ซึ่งท้องศั้นอยู่กับเงื่อนไข

- ประชาชนที่ไม่ชุมชนกับความต้องการค้าขาย ๆ แต่ละคน มีเป้าหมายต่างกัน บางคนเข้าไปชุมสินค้า บางคนต้อง การซื้อสินค้าบางคนเข้าไปขายความเป็นของเครื่องปั้น อากร กับ เก็บภาษี ฯ เหล่านี้ เป็นผู้คนที่ไม่

ເຊື້ອເຈີ່ງໃກຈະເຂົາໄປກີກິ

- ການເຂົາມກີກິທ່າຍຫີກາຣເເຂົາມນຮສພິມກາຣໜາຍມັກຮແກ້
ມູ້ເຂົາມ ມຽກຄາມ ມູ້ເຂົາມທ່າງເຂົາແດວ ຂຶ້ມັກຄາມຮາຄາ
ທີ່ກໍານົດ ແລະເຂົາໄປນັ່ງຄາມທີ່ນັ່ງທີ່ກໍານົດໄວ້ ຂຶ້ສັກະະ
ເຊັນນີ້ ແມ່ກາຣກະທ່າງຢູ່ແນບອື່ນ ງໍາທີ່ມີວັດຖຸປະສົງຄ່ອງ
ກັນ ກົມູ້ໃນເກພີ້ນ

11.1.1.3 ຝູ່ຝູ່ລົງມືອກຮ່າທ່າ (Active/Acting crowd) ເປັນຝູ່ຝູ່ທີ່ມີພົດຖິກຮົມ
ອັນນຸ່ງໝາຍຈະເປົ້າຍືນແປລັງ ທ່າລາຍຫີກຍ່ອງໃນໜີເກີຍຮີ ແກ້ລິ່ງຂອງ ມຸກຄຸລ ນ້ຳສັດນກາຣີ ໂດຍ
ການນ້າມຍ່າງຈົງໃຈຂອງຜູ້ນ້າຫີ້ຫວັນນ້າ ຝູ່ຝູ່ລົງມືອກຮ່າທ່າເປັນຝູ່ຝູ່ເລື່ອນທີ່ຫີ້ຫວັນນ້າ
(mob) (ພຈນານຸ້ກຮມສົກຫຼັກສົງຄມວິທາ, ນ.99) ໃນນາງແໜ່ງດີວ່າຝູ່ຝູ່ລົງມືອກຮ່າທ່າເປັນກາຣວົມກຸມຂອງ
ສມາຊີກທີ່ມີກາຣທັງເປົ້າໝາຍໄວ້ໂດຍເນັ້ນ ເຊັ່ນ ກາຣປະຫັດຫຼັກ (lynching)(T.F. Hoult,
1971, p.89) ເປັນກັນ ນອກຈາກນີ້ຍັງເປັນຝູ່ຝູ່ທີ່ກໍານົດໄວ້ແນ້ນກາຍການນອກຕຽງກັນ ແລະເປັນຝູ່ຝູ່
ລົງມືອກຮ່າທ່າເພື່ອໃຫ້ຮ່າວຈຸດຖຸປະສົງຄມາງສິ່ງຂາງອ່າງທີ່ໄກ້ກໍານົດໄວ້ແລ້ວ ແກ້ເປັນວັດຖຸປະສົງຄ່ອງ
ເໝືອນວ່າຈະມີຄວາມສໍາຄັນ ຝູ່ຝູ່ລົງມືອກຮ່າທ່ານີ້ມັກຈະເປັນທີ່ຮັບຮູ້ກັນວ່າເປັນເຄື່ອງມືອສຳຮັບລົກຄວາມ
ສິ່ງເຄີຍຄທາງອາຮົມທີ່ຮູນແຮງ ໂດຍກາຣະນາຍຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະເຂົາວົມໃນສັດນກາຣີໃກສັດນກາຣີ
ທີ່ນີ້ ຂຶ້ການປົກປິດລົກຄວນຫຸນທາງສັງຄມໃນສັກະະເຊັ່ນນີ້ຈະມີອຸ່ນເພາະເພີຍຫົວຄຽງຫົວຄරາ ໄນມີ
ອິຫີພລທີ່ຍັງຍືນ ອົມືຜລຍື່ງນັກ ດັ່ງນັ້ນ ຝູ່ຝູ່ລົງມືອກຮ່າທ່າ ຈຶ່ງເປັນຝູ່ຝູ່ປະເທົ່າກ່າວຮາວ ນ້ຳມັກ
ທ່າລາຍ ມັກຈະເຮັກກັນວ່າ ເປັນຝູ່ຝູ່ນຸ່ວາຍ (mob) ເສມອ (G.A. Theodorson & A.G.
Theodorson, 1979, p.90) ນາກທີ່ຈາກພາກສະກາພທີ່ແຫ້ວິຈະອັນນັ້ນແລ້ວ ຝູ່ຝູ່ລົງມືອກຮ່າທ່າ
ນີ້ຈັກເປັນຝູ່ຝູ່ປະເທົ່າກ່າວຮາວທີ່ມັກໃຫ້ຄວາມຮູນແຮງ ຕົວອ່າງທີ່ດີທີ່ສຸກທີ່ພົບເທັນອູ່ເສມອ ໄກ້ແກ້
ຝູ່ຝູ່ຍູ້ກອກກາຣຈາຈລ (riot) ຝູ່ຝູ່ຍູ້ກອກກາຣປົງວິຮີ (revolutionary crowd) ນ້ຳອູ່ຝູ່ນ
ນຸ່ວາຍລົງປະຫັດຫຼັກ (lynching mob) ເຄື່ອງໝາຍຫີ້ສູ້ສັກະະລົດເປັນທີ່ທ່ານກັນດີເກີຍວ
ກັນຝູ່ຝູ່ປະເທົ່າກ່າວຮາວທ່າທາງເພື່ອເປົ້າໝາຍນ້ຳວັດຖຸປະສົງຄ່ອງກິຈການຝູ່ຝູ່ຄາມທີ່ນຸ່ງໝາຍ
ໄວ້ ຢູ່ແນບຂອງຝູ່ຝູ່ປະເທົ່າກ່າວຮາວທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ແສ້ຈະດີວ່າເປັນເປົ້າໝາຍດັ່ງຄວາມເກີຍວ່ອງກັນໃນກາຮ
ສຶກຂາເກີຍວ່ອງກັນກາຮປົງວິຫຼືອງຝູ່ຝູ່ທຸກຢູ່ແນບ (Herbert Blumer ed. by Alfred McClung
Lee, 1963, p.178-179)

นอกจากนี้ ผู้ชุมนุมมือกระทำมักก่อให้เกิดผู้ชุมนุมวุ่นวาย (mob) ซึ่งมาอีกชั้นผู้ชุมนุมวุ่นวายนี้ก็เป็นปกติแล้วจะเป็นผู้ชุมนุมที่มีการเคลื่อนไหวศึกษา และมุ่งผลบ้างอย่างรุ่มร่วมกัน มักแสดงออกด้วยความรุนแรง หลังจากที่ได้รับเรียนรับสั่งก่อนหน้านั้น หรือได้รับการขับไล่หรือระคุณอาชญากรรมด้วยสัญลักษณ์ คำประจูโจ หรือการปราบัยเร้าใจ (พจนานุกรมศพท์สังคม-วิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2524, น.231) เมื่อเป็นเช่นนี้ จะเห็นว่าผู้ชุมนุมวุ่นวายเป็นผู้ชุมนุมที่มีการแสดงออกที่มีสักษะก้าวร้าวมักลงมือกระทำที่รุนแรงมากประเวทหนึ่ง และมีการเร้าหาง อารมณ์ของประชาชนหรือผู้ชุมนุมด้วยวัทถุประสงค์หรือความสนใจร่วมกัน ซึ่งเร้าให้คนเหล่านั้นลงมือทำการทำลาย สร้างความเบียดเบี้ยวหรือก้าวร้าว (George A. Theodorson & Achilles G. Theodorson, 1979, p.258) อันสามารถก่อให้เกิดพฤติกรรมที่มีความแปรปรวนอย่างๆ ให้ จะถอนนำกล่าวโดยย่อเท่าที่พอบรรยายได้จากที่ Herbert Blumer ระบุรวมไว้ดังนี้

- ก. **ผู้ชุมนุมประชานาทพัท** (lynching mob) เป็นผู้ชุมนุมที่มีความรู้สึกรุนแรงในหมู่ประชาชนมาก ซึ่งส่วนใหญ่มักพบในขณะที่เกิดภาวะฉิกษกิชช์ เช่น มีการจับคนร้ายบนถนนประจำทาง และผู้โดยสาร หรือผู้พบริบทที่ทางรุนประชานาทพัทคนร้าย เป็นทัน
- ก. **ผู้ชุมนุมจากการจลาจล** (the riot) เป็นผู้ชุมนุมประเวทก้าวร้าว มีสักษะมุ่งการทำลายเป็นส่วนใหญ่ มักพบเห็นในสังคมที่เป็นที่รวมของชนหลายเชื้อชาติ ในประเทศสหราชอาณาจักรเมืองหลวงระหว่างคนผิวน้ำ กับคนผิวคล้ำ หรือในเชิงกฤษฎร์ฟีกัน เชื้อชาติอังกฤษกับชาวไอริช เป็นทัน (ใจความจาก Horton & Hunt, 1968, p. 382-383)
- ก. **ผู้ชุมนุมออร์จี** (The Orgy) เป็นผู้ชุมนุมประเวทชอบสนุกสนาน ส่วนใหญ่มักพบในงานรื่นเริงหรืองานฉลองที่เป็นพิธีการ ซึ่งจะมีลักษณะเป็นการย่อนคลายขอห้ามหรือขอแบ่งกับความประเพณีลงชั่วคราว โดยที่ไม่มีการร้องรำทำเพลง การกินเลี้ยง การดื่มชงมีเนมเอ และการเล่นทั้งๆ (พจนานุกรมศพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2524, น. 249)

๙. ผู้งงนแตกกีน(the panic) เป็นผู้งงนประเทหที่ชอบแตกกีน ในลักษณะที่น่ากลัว มักปรากฏในทางเศรษฐกิจชั่งหมายถึงภัยพิบัติ ในหลากหลาย เวลา เมื่อสินเชื่อขาดความเชื่อถือ อาจจะเกิดขึ้น ในรูปทุกคนรีบไปตอนเงินออกจากธนาคาร การกักทุนสะสมเงิน หรือการโอนย้ายเงินออกนอกประเทศ นอกจากนี้คำนี้ ยังใช้ได้ กับภาวะของความทึ่ง吓唬นัก และความสับสน ซึ่งเกิดขึ้นใน เมื่อผู้งงนคิดว่าตนเองคงอยู่ในอันตราย และไม่สามารถควบคุม ตนเองได้ (พจนานุกรมศพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, n.252-253)

เรื่องผู้งงนวุนวายนี้ จะมีกล่าวโดยเฉพาะด้านไป

11.1.1.4 ผู้งงนแสดงออก (Expressive crowd) เป็นผู้งงนประเทหหนึ่งที่มีการ แสดงออกพฤติกรรมความรู้สึกที่มีอยู่ เป็นการแสดงออกที่ชัดอยู่กับอารมณ์เฉพาะตน ผู้งงนประเทห นี้เป็นผู้งงนที่เกิดอารมณ์โดยพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น การรำร่า การตะโกน การร้องไห้ เป็นกัน (พจนานุกรมศพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2524, n.99) เป็นพฤติกรรมที่ แสดงออกความความรู้สึกที่เกิดจากลึกลับเร้า นอกเหนือผู้งงนแสดงออกนี้ยังสามารถจัดเป็นผู้งงนได้ อีกประเทหหนึ่งอันเป็นการรวมกลุ่ม ซึ่งบรรดาสมาชิกได้ย้อนคลายความคิง เครียดของบรรดา สมาชิกเอง โดยการถูกฟันในพฤติกรรมที่เป็นจังหวะ ตั้งนั้น ผู้งงนแสดงออกนี้จึงได้นามอีกว่า ผู้งงนร้องร่าทำเพลง (dancing crowd)(T.F. Houl, 1977, p.39) ซึ่งเป็นผู้งงนที่มี การแสดงออกความอิทธิพลของลึกลับเร้า หรือมีจิตภัยนอก อันเป็นการแสดงออกในรูปของพฤติกรรม รวมหมู่ที่ปรากฏจากการควบคุม ผู้งงนแสดงออกนี้ไม่ได้มีเป้าหมายหรือรักดูประสงค์ภัยนอกที่ระบุ แน่ชัดลงไปแล้วแต่เมือง กิจกรรมค่านี้มักถูกฟันอยู่กับภาวะสุกห้ำที่มีอยู่ในทุกมั่นเอง และภาวะ สุกห้ำนั้นโดยปกติเป็นการแสดงออกค่านความรู้สึกทางอารมณ์โดยเสริ ซึ่งรวมถึงการร้องร่า ทำเพลง (dancing) การร้องไห้ (weeping) และการตะโกนออกมานา (shouting) รวมถึงหลักการที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่ปรากฏในศึกออกมานา ในเรื่องนี้ก็คือผู้งงนทั้งเป็นศึก เร้าทางอารมณ์ซึ่งกันและกันของบรรดาสมาชิก ตั้งกรีฟผู้งงนที่ Times Square ในนครนิวยอร์ก เป็นศึกที่ผู้งงนร้องร่าทำเพลง อันเป็นพฤติกรรมของพวกที่นิวยอร์ก เป็นศึกอย่างที่ศึกของ

ปรากฏการ์ประเท่านี้ นอกจานี้ ทฤษฎีรวมของทางนิการศึกษามักมีการแยกประเท่าให้เป็นสอง ข้อกไป ชนสามารถเห็นความแตกต่าง ไก่เกนซ์ค เป็นพุทธิกรรมสูงชันและคงดองที่มักจะพบเห็นเสมอ จะถูกกระทำบุคคลนารว่าเป็นรูปแบบพิเศษจะลักษณะที่สำคัญกับประชาติการควบคุมค้านพุทธิกรรมทางศึกษา นั้น ตามปกติมักจะเป็นการชุมนุมกันทั่วทุกที่ความเชื่อที่ไก่รับการปลูกฝังมาและอาจจะกล่าวไก่ การแสดงออกนั้นเป็นไปตามเป้าหมายส่วนบุคคลและกลุ่มที่ยังมีความสำคัญอยู่ การชุมนุมในวันอาทิตย์ ที่เจอกันสังหวันอีสเทอร์น์ค ของพวกเมโซคิดส์ที่สมัยก่อนก็ค กำลังล้วนเป็นการท่าหน้าที่ปลอมปล่อยให้ สมาชิกเป็นอิสระจากบรรดาข้อห้ามที่เคยทำมาแต่เดิม นอกจานั้นยังถือว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งก็ยัง ท่าหน้าที่อบรมมนต์สัญบรรดาสมาชิกในรูปกระบวนการพุทธิกรรมใหม่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยว กับการท่าความเช้าใจศึกษาทางค้านมีชญา โดยเฉพาะ ซึ่งมีลักษณะ พอก ค บกการยอมรับกลุ่มใหม่ หรือการยอมรับความเป็นสาขาวิชาทางศึกษา ซึ่งพิชิตกรรมเหล่านี้มักจะเป็นที่เข้าใจกันค ในหมู่สมาชิก เสมอ (G.A. Theodorson & A.G. Theodorson, 1979, p.91) สำหรับสูงชันและคงออก นี้มีความยิ่งที่จะนำมาเป็นกรณีศึกษา ดัง

- ก. การชุมการแข่งขัน เช่น การแข่งขันกีฬา เป็นตัวอย่างเมื่อยุ่ง กีฬาสนับสนุนฝ่ายใด ก็มักจะเอาใจช่วยฝ่ายนั้น ในการมีเรื่องนี้ หาก ฝ่ายยุ่งสนับสนุนเป็นก่อหนี้หรือชนะก็จะค ใจถึงกระโ郭โภคเงินโดย ไม่ยุ่งก็ตัว แท้ในขณะเดียวกัน ฝ่ายที่ยุ่งสนับสนุนเป็นรองหนี้แพ้ ก็อาจเกิดความเสียใจไปด้วย
- ข. การชุมการแสดงมนตร์ เช่น สะคร นาฎกรรมบางอย่าง และ เกิดอาการผื่นผวนกับการแสดง บางครั้งยุ่งก็เกิดความสนุกสนานกับ การแสดง มีการหัวเราะชอบใจกับไปกว้างกับผู้แสดง บางครั้ง มีการแสดงบทโภคเงินหรือร้องเสียงใจอย่างไทยยังหนึ่ง อาจ เกิดความประทับใจกับบทที่แสดงและแสดงและคงออกมานำท่าให้บูร ร้องให้หรือหัวเราะหรือเกิดความรู้สึกประทับใจกับไปด้วย
- ค. การชุมการแสดงคนคร์ ผู้ยุ่งเกิดความประทับใจกับการแสดง คนคร์มีความสนุกสนานในลักษณะของความรู้สึกร่วมกับนักคนคร์

จนมีการหัวเราะหรือการเคาะซึ้งหัว ร้องคลอตามไปค้วย
จนที่สุดถึงการออกไปร้องรำทำเพลงกับการแสดง แม้กระทั่ง
การปรบมือ การกระเทบเห้า เป็นต้น

๔. พิธีกรรมทางศาสนาอันเป็นพิธีเกี่ยวกับความเชื่อถือ จะเห็นได้ใน
วันสำคัญทางศาสนา เช่น ศาสนาพุทธในเมืองไทย จะเป็นวัน
มหาชูชาติ วิสาขบูชาติ วันอภิธรรมบูชาติ และวันอาสาฬหบูชาติ
จะมีพุทธศาสนิกชนไปร่วมในวันสำคัญเหล่านี้มาก โดยเฉพาะอย่าง
ยิ่งการร่วมเวียนเทียนรอบพระพุทธปฏิมา หรือเวียนเทียนรอบ
พระสูปเจดีย์ เป็นต้น อันเป็นประเพณีประจำชาติทางพุทธศาสนา
ของคนไทย

ผู้คนแสดงออกนี้ เป็นผู้คนประพฤติมักแสดงออกในรูปของการมีอารมณ์
ร่วมกับคนที่ร่วมทัศกันเป็นผู้คนประพฤติ ในที่บางแห่งจะเรียกผู้คนแสดงออกนี้อีกชื่อหนึ่งว่า
"ผู้คนสนุกสนาน" หรือ "ผู้คนร้องรำทำเพลง" (dancing crowd) อันถือว่าเป็นผู้คนที่มีการ
แสดงออกที่สมารถก่อการมีอารมณ์ร่วมกับเหตุการณ์นั้น ๆ ในกรณีเช่นนี้จะเห็นได้จากศิลปะอย่างคั้ง
 pragmatically ทันนั้น

ยังมีผู้คนอีกบางประพฤติที่ไม่เคยจะมีการกล่าวถึง อันนอกเหนือจากผู้คน
ที่กล่าวมาแล้ว แต่เป็นผู้คนที่มีประกายในเอกสารและคำรายงานแห่ง เห็นว่าจะนำมารวบรวมไว้
เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ผู้คนคิงกล่าววันนี้ ๒ ประเพณี คือ

1. ผู้คนมีเนาและสนุกสนาน (Orgiastic crowds) เป็นผู้คนที่มี
พฤติกรรมที่แสดงออกโดยใช้รับความ快ด้วยการอิพลางอย่างมากจะระคุนในแสดงออกทาง
พฤติกรรม ผู้คนประพฤตินี้ในบางแห่งจัดเป็นประพฤตินี้ของผู้คนแสดงออก (expressive
crowd) ก็ได้ และอาจจัดเข้าในประพฤตินี้ของผู้คนลงมือกระทำ (Acting crowds)
ก็ได้ หั้นนี้เป็นอยู่กับพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้น จะเน้นน้ำหนักในค้านก ถ้าเน้นน้ำหนักค้านการ
แสดงออกก็จัดเข้าในผู้คนแสดงออก ถ้าเน้นค้านการกระทำที่มีความก้าวร้าวรุนแรง ก็จัดเข้า
ในผู้คนลงมือกระทำ เพราะผู้คนประพฤติมีเนาและสนุกสนานนี้ จะมีลักษณะเข้าให้ทั้งสอง
ประเพณีนั้น แต่อย่างไรก็ ในค้านโครงสร้างและลักษณะพลวัตของมันแล้ว ผู้คนมีเนาและ

สมุกสนานนี้จะมีลักษณะคล้ายปุ่งชนแสดงออกมาก แต่จะมีการรื้าแหนะสูง มีลักษณะเป็นสภาวะนิรนาม มีความสำนึกร้านความอยู่ดงท่องเที่ยวนั้น (sense of invulnerability) และมีความรู้สึกชักแห้งในด้านศีลธรรมจรรยา (moral ambivalence) อู้เยนอ ในขณะเดียวกัน จะมีความสำนึกที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบซึ่งก็เฉพาะตัวข้อ โดยเฉพาะในด้านความยุติธรรม การตอบสนองและการสะท้อนกลับ ดังนั้น ปุ่งชนเมืองจึงเป็นปุ่งชนอีกประเภทหนึ่งที่อาจจะเป็นไกหั้งปุ่งชนแสดงออกและเป็นหั้งปุ่งชนลงมือกระทำ (ถูกใน E.W. Stewart & J.A. Glynn, 1979, p.223-234 ประกอบด้วย)

2. ปุ่งชนศักด้านหรือปุ่งชนท่อท้าน (Protest crowds) เป็นปุ่งชนอีกประเภทหนึ่งที่อาจเพิ่มเข้ามามีเป็นประเภทที่ 5 ของจำนวน 4 ประเภททั่วไปแล้ว ของ Blumer ปุ่งชนประเภทนี้จะมีความหลากหลายด้านการกระทำที่ขาดเหตุผลและมีความรุนแรงมาก ซึ่งมักจะปรากฏในรูปท่อง ๆ เช่น การก่อการสไตรค์ (strikes) การพิรุณใจกันไม่ยอมก้าชาญทัวร์ หลอกจนการไม่ยอมคิกท่อท้าย (Boycott) การนั่งประท้วง (sit-ins) และการเดินช่วงศักด้าน (Protest marches) เป็นที่นี้ ปุ่งชนประเภทนี้กางมีการกระทำที่มุ่งรักษาประสิทธิภาพการเมือง

ว่ากันที่จริงแล้ว ปุ่งชนศักด้านหรือปุ่งชนท่อท้านนี้ จะมีลักษณะที่คล้ายกับปุ่งชนลงมือกระทำของ Blumer มาก เพราะเป็นปุ่งชนที่มีการแสดงออกที่มีความก้าวร้าว รุนแรงเช่นกัน

อีกประการหนึ่ง ในการพิจารณาการแสดงออกและลักษณะของปุ่งชน ศักด้านหรือท่อท้านนี้ ส่วนใหญ่จะมีความรู้สึกทางอารมณ์ทั้งที่รุนแรงและไม่รุนแรง ในบางครั้งอาจแสดงพฤติกรรมของนาในรูปของปุ่งชนชุมชน (conventional crowds) ก็มี บางครั้งอาจแสดงความรุนแรงของนาในปุ่งชนรูปแบบอื่น ๆ ก็มี พฤติกรรมเช่นนี้จะเห็นได้จากศักด้านที่เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา ศึกมีการเดินช่วงและการแสดงการศักด้านของนาชนจำนวนมาก ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของช่วงของการสิทธิมนุษยชน (the civil right movement) ในระหว่างปี 1950 และ 1960 ซึ่งเป็นลักษณะของการแสดงออกที่สงบเรียบร้อย แต่ยังไร้ศักดิ์ บางครั้งก็มีการแสดงออกที่สนองตอบก่ออาชญาช่องทำร้ายที่ใช้ความรุนแรงก็มี ในลักษณะเช่นนี้ ปุ่งชนศักด้านหรือปุ่งชนท่อท้าน ก็จะเปลี่ยนสภาพเป็นการเผชิญหน้าที่รุนแรงทันที (J.J. Macionis, 1987, p.585)

ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ทรงศักดิ์ค้านหรือผู้ทรงก่อค้านนี้จะมีรูปแบบที่ขึ้นอยู่กับมีจัจยบังอย่างบาง
ประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้สึกทางอารมณ์และสภาพแวดล้อม

ผู้ทรงมีนิเมอร์คี่ ผู้ทรงศักดิ์ค้านคี่ หังสองนี้จัดเป็นผู้ทรงที่เรามักจะไม่
ค่อยให้พับเห็นในญี่ปุ่นที่เป็นศักดิ์ของมันเอง ส่วนใหญ่แล้วมักเห็นกันว่ามันเป็นผู้ทรงที่มักจะอิงอาศัย
ผู้ทรงพระเกทอื่น ๆ เช่น ผู้ทรงชุนบุม ผู้ทรงลงมือกระทำและผู้ทรงแสดงออก โดยถือว่า มันมี
สักษะที่แสดงออกมาเป็นเทียงส่วนประกอบของผู้ทรงพระเกททาง ๆ ดังกล่าวแล้ว แท้ในมีจุบัน
ให้มีการจัดเพิ่มเข้ามาทำให้ญี่ปุ่นเป็นของแปลกด้วยในมี ญี่ปุ่นใจพึงศึกษาและศักดิ์คัวหาราภัยละเอียด
ให้จากเอกสารที่อ้างถึงนั้น

12. ผู้ชุมนุมที่ศึกษาของ Turner และ Killian

Ralph H. Turner and Lewis M. Killian ได้จำแนกผู้ชุมนุมออกเป็น ประเภททั่วไป โดยอาศัยลักษณะของพฤติกรรมอันเกิดจากกิจกรรมที่แสดงออกตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของผู้ชุมนุมทางประการ เป็นหลักในการจัด ซึ่งถือว่าเป็นมิติรูปแบบทั่วไป ของผู้ชุมนุม โดยมีรูปแบบของผู้ชุมนุมที่แสดงออกและวัตถุประสงค์ที่ผู้ชุมนุมนั้น ๆ แสดงออกตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ใน Ralph H. Turner and Lewis M. Killian, Collective Behavior, Prentice-Hall, 1957, p. 84-87) อันเป็นประเภทที่มีลักษณะแยกทางจากรูปแบบที่ Herbert Blumer ได้จัดไว้ ดังที่ได้กล่าวถึงแล้ว การจัดหัวหน้าของ Turner และ Killian ส่วนใหญ่จะเน้นที่วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ จนก่อสภารวมตัวกันขึ้น จนเกิดสภาพนิகกำลังกันเนื่องด้วยแผนและจัดไว้ 5 ประเภทคือ

- 12.1 ประเภทที่เน้นวัตถุประสงค์ส่วนตน (individualistic)
- 12.2 ประเภทนิกรูปแบบ และมีการแสดงออกทางอารมณ์รวม (Solidaristic - expressive)
- 12.3 ประเภทนิกรูปแบบ โดยมีการปฏิบัติการ และมีการเคลื่อนไหวอยู่เสมอ (Solidaristic - Volatile - acting)
- 12.4 ประเภทนิกรูปแบบที่มีการปฏิบัติการตามเป้าหมาย (Solidaristic - focused acting)
- 12.5 ประเภทสมมุติ

จะขออธิบายรายละเอียดทั้ง 5 ประเภทที่เป็นแนวในการศึกษาประเภทพิกรรม ผู้ชุมนุมอีกทั้งหนึ่งก่อไป

12.1 ผู้ชุมนุมประเภทที่เน้นวัตถุประสงค์ส่วนตน (Individualistic) เป็นผู้ชุมนุม ประเภทหนึ่งที่สามารถใช้ในผู้ชุมนุมนั้นมีการกระทำที่คล้ายคลึงกัน เช่น ผู้ชุมนุมทัวไปท่องเที่ยวกันแต่ วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเท่านั้น นั่นคือ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของแกลุคนหรือกลุ่มคนโดยมิได้ เป็นไปเพื่อส่วนรวม การเกิดขึ้นของผู้ชุมนุมประเภทนี้ขึ้นอยู่กับการ เผชิญเหตุการณ์คล้าย ๆ กัน

เช่น ความรู้สึกของอักษันที่ การประสมเหตุการณ์บางอย่างคล้าย ๆ กัน เมื่อจะอยู่ห่างกัน คณจะแห่งก่ออาชญากรรมแห่งการเป็นผู้ชนประเทนี้ได้

ผู้ชนประเทนนั้นวัดดูประสังค์ส่วนตัวแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

12.1.1 ประเทนแสดงความรู้สึกส่วนตัว มีตัวอย่างคือ

- ก. พฤติกรรมของคนอเมริกันทั้งเก็งและผู้ใหญ่ที่ศึกษาและสอนภาษาอังกฤษ
จากการที่ประชาชาติจีนน์ เอฟ เคเนดี้ แห่งสหรัฐอเมริกาถูก
ฆาตกรรมในปี ค.ศ. 1963
- ข. ห้องถนนในกรุงเทพฯ ว่างเปล่ามีคนปกติ เมื่อคนจำนวนไม่น้อยไม่ยอม
ออกนอกบ้าน ทั้งนี้เพื่อทำการถ่ายทอดโทรทัศน์ของการเดินบนพื้นผิวดวง
จันทร์เป็นครั้งแรก โดยมนุษย์อวกาศชื่อ นีล อาร์มสตรอง (Neil
Armstrong) ในวันที่ 20 กรกฎาคม ค.ศ. 1969

12.1.2 ประเทนมีการกระทำและมีการเคลื่อนไหวอยู่เสมอ ผู้ชนประเทนนี้มักเรียกว่า กันวา สอง โดยเน้นประเด็นการลงมือกระทำการ คังกรฟี.-

- ก. ผู้ชนที่ต้องการบุกเข้าไปในสถานที่ราชการ และร้านค้าระหว่าง
เหตุการณ์วิกฤตต่าง ๆ เช่น ในวันที่ 14-15 ตุลาคม พ.ศ. 2516
ในประเทศไทยเพื่อโภชนาทรพย์สินເเอกสารไปเป็นของคนเอง
- ข. กรณีผู้ชนนี้โกรธบุกเข้าสักข์โดยลิ่นค้าและทรัพย์สินต่าง ๆ ซึ่งมีเจ้าของ
เป็นคนชาวในดินอาร์แลม (Harlem) นลรัฐนิวยอร์ก ในวันที่ 1-2
สิงหาคม ค.ศ. 1943 โดยที่ทางคนมีให้ทำงานร่วมกัน เพื่อประโยชน์
ร่วมกันแต่ทางคนทั่งนี้วัดดูประสังค์ทรงกันศึกษาการให้ทรัพย์สินต่าง ๆ
โดยการหยັງฉวยເອາະຍ ฯ เพื่อกันเอง

12.1.3 ประเทนที่มีการปฏิบัติการและมีการก่อหนดเป้าหมายร่วมกัน

- (Individualistic - focused - acting) เป็นผู้ชนที่มีวัดดู-
ประสังค์ส่วนตนและมีการแข่งขันกันเห็นได้อย่างชัดเจน คังคัวอย่าง
ก. คนจำนวนหนึ่งรอรถประจำทางเที่ยวสุกห้วย หรือรอรถเที่ยวที่ชาคระยะ

นาน เมื่อรวมมาทุกคนจะพยายามแย่งกันขึ้นเพื่อจะโถงสารไปกับรถศัน
นั้นให้ได้

๙. การแย่งกันซื้อของที่มีจำกัดหรือล็อกราคา
๑๐. การแย่งกันซองบัตรชมลูกค้า เว่อองผู้ชนะลิบพิทีโกรังลักษ์แห่งชาติ

เมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2530

12.2 ผู้ชุมนุมนักแคนน์และมีการแสดงออกทางอารมณ์ร่วมกัน (Solidaristic expressive) ส่วนมากเกิดจากแรงกระตุ้นของศรีษะ คือความเรื่องแบบนักแคนน์และบางครั้งอาจเป็นไปในรูปงมงาย เช่น

- ก. การแสดงออกเชิงความเลื่อมใสศรีษะของหมู่พวกสานักชน เมื่อเข้าไปเย้สการพะแก้วนราด, การนัสการพะพุทธินราชที่พิมพ์โลก และการนัสการหดวงพ่อโซห์ โดยการแสดงความเคารพแล้ว ขอพระราชทานพระพุทธรูป โถยกคิว่าการท่อง ๆ นั้น พระพุทธรูปจะบรรดาลให้เป็นไปตามที่ขอ
- ข. การไปเรียร์กีฬา เมื่อมีการแข่งขันนักศึกษา ๆ เช่น นิมสุกนอลไทย แข่งขันกับทีมท่องชาติ ผู้ชุมนุมที่ไปเรียร์กีฬาในการมีเช่นว่านี้มีแนวโน้มที่จะมีนิความรู้สึกเอาใจช่วยนักกีฬาชาติของตน

12.3 ผู้ชุมนุมนักแคนน์แท้มีการปฏิบัติการโถยกมีการเคลื่อนไหวอย่างเสมอ

(Solidaristic - volatile - acting) มักเป็นผู้ชุมนุมที่ก่อให้เกิดการจลาจล (riot) หรือการบันป่วนอลเวงที่เกิดขึ้นไม่มีจุดประสงค์เพื่อการไถนาเชิงทรัพย์สินหรือสิ่งของในรูปของการชิงทรัพย์หรือใจกรรม อันแตกต่างจากผู้ชุมนุมประเภทที่มีการกระทำและเคลื่อนไหวอย่างเสมอ (Individualistic - volatile - acting) คือไม่มีการแข่งขันหรือแย่งชิงกัน แม้การแบ่งปฏิบัติการร่วมกัน เพื่อรักษาประสิทธิภาพอย่างของผู้ชุมนุม เช่น การทอท้านฝ่ายตรงข้ามหรือสร้างความเกลียดชังให้เกิดขึ้นแก่ผู้ชุมนุมเอง ดังกรณีด้านล่าง.-

- ก. การจลาจลเรื่องเผาในสมัยรัชกาลปี พ.ศ. 1943 มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำร้ายคนท่องเที่ยว โดยไม่ระบุบุคคล
- ข. การประท้วงทอท้านญี่ปุ่นของนิสิตนักศึกษาไทยใน พ.ศ. 2516 เป็นการทอท้านญี่ปุ่นโดยทั่วไป ไม่เฉพาะเจาะจงคนใดคนหนึ่งหรือลิบก้าชนิกไกชนิกหนึ่ง

12.4 ผู้คนที่มีนิสัยที่มีการปฏิบัติการตามเป้าหมาย (Solidaristic - focused - acting)

1. ผู้คนประเภทนี้ทรงกับศพที่ "คง ผู้คนรุ่นวาย" มากที่สุด
2. การกระทำร่วมกันหรือการปฏิบัติการใด ๆ จะได้รับการเห็นชอบโดยประชาชนทั้งกลุ่ม เช่น
  - ก. ในกรณีลงประชามติที่ไม่ชอบหรือผู้วางแผนเพลิงที่ถูกจับได้
  - ข. การลงโทษคนผิดค่าที่คนผิดขาวเห็นว่ากระทำการผิด

12.5 ประเภทสุน

เป็นการแบ่งเพียงเพื่อประกอบในการวิเคราะห์ ในการเมืองพิจารณาสภาพที่เป็นจริงแล้ว ผู้คนประเภททั้ง ๑ อาจมีประเภทที่มีการยสมบسانกัน ทำให้มีปัญหาในการแยกกันอย่างเด่นชัด

(จากบรรพท. วีระชัย, สาขาวิชาการเมือง (29120), มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2529, น. 300-305) .

การแบ่งผู้คนออกตามที่ศนนิษัยของ Turner & Killian นั้น มุ่งไปที่การแสดงออกทางพฤติกรรมจากกิจกรรมของประชาชนที่ร่วมกันเป็นผู้คนเอง ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมักจะมุ่งไปทางด้านความรุนแรง ก้าวร้าว เป็นหลัก แม้จะมุ่งไปที่รักดูประสงค์ส่วนตัวในรูปของการสูบเรียบร้อยก็ตาม แต่เน้นทางด้านการพยายามที่จะได้รับสิ่งอันพึงประสงค์แก่ตน จะโดยวิธีการให้บริการนั่นก็ตาม ดังนั้น การแบ่งผู้คนออกเป็น ๕ ประเภทก็กล่าวแล้ว จึงจัดเป็น "มิติปุ่นแบบทาง ๑ ของผู้คน" คือมีความหลากหลายด้วยค่านิยม เพื่อให้เห็นประเภททาง ๑ ของผู้คน แต่ยังไงก็ได้ การมองผู้คนตามประเภททาง ๑ นั้น เป็นการมองในด้านพฤติกรรมอันเกิดจากกิจกรรมของผู้คนเอง เพราจะกิจกรรมของผู้คนนั้นแสดงออกทางพฤติกรรมตามอันนั้น แห่งสภาวะแวดล้อมและมีจิตภัยนอกทางประการที่เป็นตัวการกราดทุนและเป็นตัวเร้าให้ผู้คนแสดงออกทางพฤติกรรมกันกล่าวแล้ว

13. การศักดิ์ประทุ่งชน

ตามที่กล่าวมา Roger William Brown

Roger William Brown เป็นนักจิตวิทยาสังคม ได้ศักดิ์ประทุ่งชนออกเป็น 2 สักษะ ตามรูปแบบของมัน คือ จัดเป็นแบบทางการ (Organized) และไม่ใช่ทางการ (Unorganized) ที่เป็นทางการนั้นเป็นรูปแบบหนึ่งที่มีการแสวงขอค่าทางพฤติกรรมตามรูปแบบแห่งปั้สสถานทางสังคม หมายความว่าคนก้าวหน้าให้ คือมีหน้าที่ก้าวหน้าโดยเด็ดขาด ภารกิจลับเป็นที่ยอมรับกันในรูปของการแสวงขอในทางชนบทประเพณีและรัตนธรรมของสังคมที่ได้มีการปฏิบัติความถูกต้องตามที่วางไว้ (Passive) ส่วนที่ไม่เป็นทางการนั้นเป็นรูปแบบหนึ่งที่มีการแสวงขอทางพฤติกรรมโดยการแพร่ติดต่อทางสังคม (Social Contagion) นั้นเป็นการแพร่ติดต่อทางสังคมหรือทางอารมณ์ที่มีปรากฏในรูปของ การแสวงขอพฤติกรรมของมาหากามสิ่งเร้า พฤติกรรมรูปแบบนี้มีสักษะเป็นการแสวงขอโดยมิใช้วางแผนไว้ล่วงหน้า (Active) ซึ่งจะให้มีคำอธิบายในรายละเอียดคือไป

Roger William Brown ได้แบ่งผู้คนออกตามแนวจิตวิทยาสังคมเป็น 2 ประเภท ดังนี้

13.1 ผู้คนวุ่นวาย (Mobs)

เป็นผู้คนที่มีการเคลื่อนไหวคึกคักและมุ่งผลทางอย่างรุนแรง ผู้คนวุ่นวายมักแสวงขอความรุนแรง หลังจากที่ได้รับเรียนรับสอนก็ตามมาแล้วก่อนหน้านั้น หรือได้รับการชี้ชี้ หรือกระตุ้นอารมณ์ด้วยสัญลักษณ์ คำปลูกใจ หรือการประช้ายเร้าใจ (พจนานุกรมศพท์สังคมวิทยา, บ. 231) ความปกติแล้วผู้คนวุ่นวายเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมประเทวนั้นและจัดเป็นรูปแบบทางสังคมรูปแบบหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่จะมีการแสวงขอในสักษะที่ไม่เป็นทางการ เพราะไม่มีรูปแบบทางพฤติกรรมโดยเฉพาะของมันเอง จะเกิดขึ้นเมื่อไก่ไก และเมื่อไก่ชิ้นมา แล้วมักจะมีรูปแบบท่าง ๆ ที่ไม่ได้ว่างແ yen ไว้ล่วงหน้า ทั้งนี้ เหตุการณ์ผู้คนวุ่นวายนั้นเป็นพฤติกรรมรวมหมู่ประเทวที่ไม่เป็นทางการจะเกิดขึ้นเมื่อไก่ไก และสามารถแสวงขอความพฤติกรรมที่ไม่มี

รูปแบบที่ ๒ เมื่อมีการแพร่ติดก่อทางสังคมหรือทางความมั่นในรูปของ การชี้บุหรือกระตุ้นความมั่น จากมิจฉัยที่ปราภูมิในรูปของสภาพแวดล้อมทั่ว ๆ เช่น คำปลูกใจ การประทัยที่เร้าใจ เป็นทันที ทั้งนั้น ผู้ชนวนวายที่มีการแสดงออกทางพฤติกรรมในลักษณะของความก้าวหน้ารุนแรง แสดงความกระตือรือร้น แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

13.1.1 ผู้ชนแสดงออก (expressive crowd)

เป็นผู้ชนที่เกิดการณ์โดยพฤติกรรมที่แสดงออก (พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา, น. 99) เป็นการกระทำทั้งที่รู้สึกตัวและไม่รู้สึกตัว เช่น การรำยรำ การตะโกน การร้องไห้ การแสดงออกทั้งความคื้อเจ เช่น น้ำตาไหล การกระโจนโดดเด้น โดยไม่รู้สึกตัว เป็นทันที บางแห่งเรียกว่า dancing crowd (Heult, 1977, p.89) ผู้ชนประเภทนี้จะมีการแสดงออกในลักษณะของการมีอารมณ์ร่วมในเหตุการณ์นั้น ๆ

13.1.2 ผู้ชนไปโน้มนา (Acquisitive crowd)

เป็นผู้ชนที่มีความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะให้ได้ หรือที่จะได้ครอบครอง ผู้ชนลักษณะนี้เป็นผู้ชนที่แสดงออกด้วยความกระตือรือร้น ซึ่งสามารถนำไปทำมาได้หรือเรียนรู้ได้ เช่นในภาษาหลัง (กรราษฎร์เอียดในเกโซ สวนานันท์, 2512, น.4-5 ประกอบคำอธิบาย) ซึ่งความปากตี ผู้ชนประเภทนี้จะย้ำไปที่ความรู้สึกหังที่เป็นส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อที่จะให้ได้รับสิ่งอันพึงประสงค์ พฤติกรรมของผู้ชนประเภทนี้จะเห็นได้ถึงการพยายามยั่งกันชื้อสินค้าผลกระทบที่สูญเสียการค้า การแย่งกันชื้นรถประจำทาง เที่ยวสุกห้าม เป็นตัวอย่าง

13.1.3 ผู้ชนลี้ภัย (Escape crowd)

เป็นผู้ชนที่มีแบบอย่างทางที่หิวหรือพฤติกรรมที่สามารถหลีกเลี่ยงหนีออกจากสถานที่ที่ไม่รื่นรมย์ เช่น ความเมิกนรัง หรือความกังวลใจทั่ว ๆ ในเชิง (พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา, น. 226) มี ๒ ลักษณะ คือ

ก. ผู้ชนลี้ภัยที่เป็นทางการ (Escape in organized crowd)

เป็นผู้ชนประเภทนี้ที่มีการลี้ภัยที่เป็นทางการ ดังกรณี

- การอพยพประชาชานญูปะสบภัยพิบิตไปอยู่ในที่ปลอดภัยหรือไปยังสถานที่ทางการจัดไว้ให้

- การซักที่กังสูนย์ลีกย์ให้เขมรอาพยพที่ชายแดน
เน่านี้เป็นคัน

- ข. ผุ่งชนลีกย์ที่ไม่เป็นทางการ (Escape in unorganized crowd)
เป็นผุ่งชนอิกประเทหนิ่งที่ลีกย์ความความพอใจของคน ดังกรณี
  - การอาพยพนีกย์ของประชาชนกรีน้ำท่วม ไฟไหม้ ในชุมชนที่อาพยพนีกย์
มีความตื่นกระหนก หวานก็สา
  - การอาพยพนีกย์ กรณีเกิดภัยพิบัติ
เป็นคัน

การอาพยพในสังคมนี้ เป็นการหนีกย์ที่ทางคนต่างด้านนีกย์ สามารถหนีกย์ไปยังที่
ปลอดภัยความความประสงค์ของคนได้

13.1.4 ผุ่งชนก้าวร้าว (Aggressive crowd)

เป็นผุ่งชนที่มีพฤติกรรมที่มุ่งกระทำ ที่มุ่งควบคุมบุคคล การกระทำนี้ือการครอบ
ครองสมบัติของผู้ใดก็ตาม โดยปกติจะเป็นการกระทำของคนเหล่านี้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของผู้ควบคุมเอง
และยังมุ่งที่จะก่อให้เกิดความทุกข์ร้อน หรือความไม่พอใจแก่ผู้ถูกควบคุมอีกด้วย (พจนานุกรมศัพท์
ชั้นมหาวิทยา, บ.11) ผุ่งชนก้าวร้าวจึงเป็นผุ่งชนที่ปฏิบัติการอย่างโกรธชั่วที่อย่างหนึ่งโดยประสงค์จะให้
มือที่ชัดเจนอยู่อื่น หรือชั่วคราวของผู้อื่นให้ตกอยู่ภายใต้อำนาจหรือก่อภัยให้อันตรายโดยการ
กระทำการประกลบทุก 3 สังคมะหรือรูปแบบ ดัง

ก. ผุ่งชนก่อการจลาจล (riots)

เป็นผุ่งชนก่อความไม่สงบหรือทำลายความสงบเรียบร้อยของประชาชน
โดยการก่อความวุ่นวายแก่หมาชันหรือสาขาวัฒน ซึ่งเป็นการสร้าง
ความรำคาญและความเดือดร้อนให้เกิดขึ้นแก่คนหมู่มากหรือแก่คน
จำนวนหนึ่ง ดังนั้น การก่อการจลาจลนี้จึงเป็นการกระทำที่อาจก่อ
ให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของผู้อื่น และส่วนรวมอีกด้วย

ข. ผุ่งชนฆ่าทัพ (Lynchings)

เป็นผุ่งชนปฏิบัติการประเพณีที่เกี่ยวกับการลงโทษดึงกายท่อผู้ป่าเป็นชาติ

ของชุมชนนั้น ๆ โดยมิได้ใช้กรรมวิธีทางการกฏหมาย กดุณที่องประชาพห์นั้นประกอบด้วยบุคคลอย่างน้อย 2 คน และการปฏิบัติเช่นนี้เรียกว่า

การใช้กฎหมายเดือน (พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา, น.212)

เพื่อรำนาถความรู้สึกที่เกิดขึ้นโดยมีจุดมั่นค่าน ยันเป็นการศักลินใจที่ปราศจากกฎหมายรือกศึกทางสังคม มี 2 รูปแบบ คือ

ก. การกำจัดพวกเดียวแกนยันไม่ทึงประสงค์ (Bourbon)

ข. ชั้นชั้นกรรมมาชีพ (Proletariat)

อีนี่ เรื่องการเมืองประชาพห์นี้ เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเพื่อมุ่งลงโทษบุคคลในบุคคลนี้ที่เป็นภัยต่อ หรือเจ้าของทางสังคม ยันเป็นการลงโทษออกแบบนร่อนออกคำรา เป็นการกระทำที่มิได้เครื่องหมายไว้ล่วงหน้า แต่การปฏิบัติการลงโทษเป็นไปในลักษณะที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าและเฉพาะเหตุการณ์ ตามประจักษ์การที่เกิดขึ้นในขณะนั้น

ก. การทำให้ตกใจล้วนรือการก่อการร้าย (Terrorization)

เป็นวิธีการที่กดุณบางกุดุณใช้ในการแสวงหาอำนาจ หรือม้องกันอุกมการช่องคนด้วยการใช้ความรุนแรง เพื่อให้เกิดความกลัว เช่น การถูก การเคลื่อนไหวอย่างลับ ๆ และการลักพา หรือด้วยการปักปิกปิกเบื้อนหัวเห็จจิงโดยหวังทำลายฝ่ายตรงข้ามทุกวิถีทาง (พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา, น.396)

การทำให้ตกใจล้วนรือการก่อการร้าย จัดเป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมผู้งดงามประเกณ์ ยันจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่มุ่งการใช้อันน้ำเสียเสร็จ เพื่อปักปิกการกระทำบางอย่างของคน ในรูปของเบ็ดจิกการ ยันเป็นการใช้กำลังมังกับหรือใช้อันน้ำที่เหนือกว่ามังกับฝ่ายตรงกันข้าม ในให้ทราบความเป็นจริงของคนหรือของฝ่ายของคน การกระทำในลักษณะเช่นนี้จะเห็นได้ในรูปของกรรภุ การทำอันน้ำบางรูปแบบ เช่น ก่อระบะซึม การสร้างความไม่มั่นคงท่อรีบและทรัพย์สินของคน เป็นทันเพื่อให้เกิดความตกใจล้วน ดังกรณี

ก. การคุ้วามีการวางแผนระเบิดที่อาคาร KLB เมื่อคราวสอบภาคฤดูร้อน
ปีการศึกษา 2529

ข. การลักพาตัวมิตรานะ (เพื่อการห่อรอง) ไปเรียกค่าไถ่ เป็นทันที
ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องของผู้คนที่นิวยอร์ก ที่ชื่อ Roger William Brown ซึ่งถือว่าเป็นการจัดผู้คน
หนึ่งของผู้คนที่แบ่งออกมาตามที่ศึกษาของ Roger William Brown ซึ่งถือว่าเป็นการจัดผู้คน
แบบไม่เป็นทางการ

13.2 ผู้รับสาร (Audience)

เป็นผู้คนอีกประเภทหนึ่งที่มีความเป็นทางการและอาศัยศักยภาพภาษาเพื่อสื่อสารทางสังคมควบคุม
อยู่มาก เป็นลักษณะของการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ขึ้นอยู่กับปฏิกิริยาสถานแห่งสังคมอยู่มาก (Passive)
ค่าว่า ผู้รับสารนี้ บางทีก็ใช้ในความหมายที่ใช้กันทั่วไป รวมถึงการรวมกันของบุษย์ทุกแบบ
 เช่น บุตร บุตรสาว ผู้คนที่นิวยอร์ก สาธารณะ ชุมชนทางสังคม และมวลชนที่ไม่เป็นทางการ รวม
 ไปถึงคนที่เดินไปเดินมาอีกด้วย (T.F. Hault, 1977, p.89) แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ
 ดัง

13.2.1 ผู้คนทั้งใจ (Intentional crowd)

เป็นผู้คนที่เกิดขึ้นโดยความตั้งใจหรือความประสงค์จะใช้ของผู้มาร่วมกัน
ผู้คนทั้งใจนี้เป็นเช่นเดียวกับผู้คนชุมชน (conventional)(Ibid., p.89) ผู้คนทั้งใจนี้
มีการแสดงออกใน 2 ประเภทคือกัน คือ

ก. ผู้คนแสวงหาข่าวสาร (Information Seekings crowd)

เป็นผู้คนที่มีลักษณะให้รู้ได้เห็น เพื่อให้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน
 บริจูกัน ฉันเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของสังคม ซึ่งมีสมาชิกประกอบกันขึ้น
 เป็นผู้คนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปของผู้คนชุมชน ดังนั้น ผู้คนแสวง
 หาข่าวสารนี้ จึงจะเป็นผู้คนอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งเป็นกลุ่มที่ให้รู้เหตุการณ์

ก. ผู้คนพักผ่อนหย่อนใจ (Recreational crowd)

เป็นผู้คนที่มีลักษณะสร้างสรรค์ โดยมีเป้าหมายที่จะประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ
 สนองสังคมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อรักษาประดิษฐ์ที่จะด้อนกล้ายความทึ่ง-

เครื่องทางอารมณ์ในเกิดความมันเบิงใจ อันเป็นการพกย่อนหย่อนใจ โดยการสร้างความสนุกสนานให้เกิดขึ้น เช่น การซึมการแสวงมหารสพ การจัดนั่งท่าทางการรูปแบบต่าง ๆ แม้การพกย่อนหย่อนใจในรูปทศกีดาม ก็คือ การเล่นกีฬาก็ ก็อยู่ในເນັ້ນ

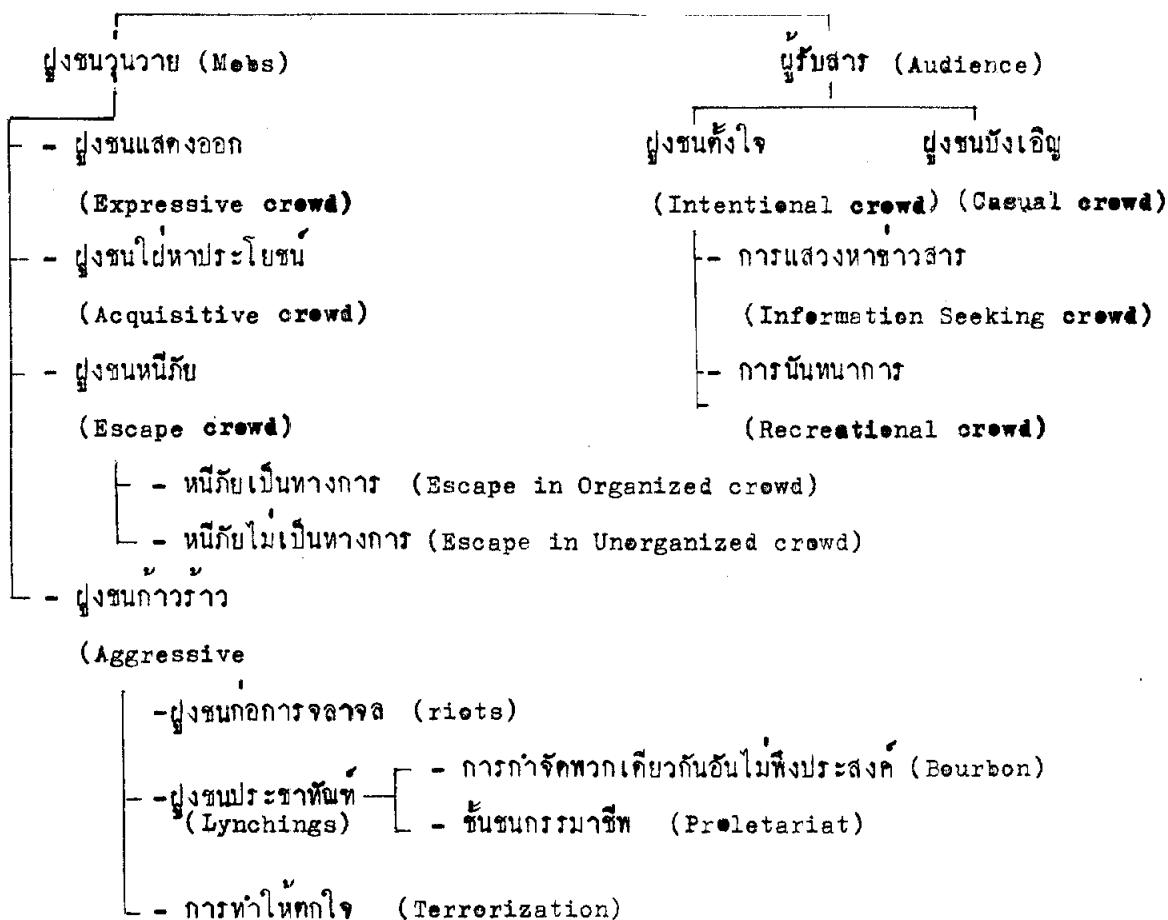
13. 2.2 ຝູ້ນັ້ນເອີ່ມ (casual crowd)

เป็นຝູ້ນັ້ນທີ່ມີມຸນຫວົວມຸງກັນຫຼືວຽກນິ່ງ ໂດຍມີສິ່ງເຮົາຮົມກັນ ເຊັ່ນ ຝູ້ນັ້ນທີ່ມຸງກັນ ການໜ້າຮ້ານຂາຍຂອງ ຝູ້ນັ້ນທີ່ເຂົ້າຄົວຂອ້ມກຳຮົມກັນກົດໆ ຝູ້ນັ້ນທີ່ມຸງກູ້ອຸມືຖືເຫັນນ້ອງຄົນ ຝູ້ນັ້ນແນບ ນີ້ມີການຈັກຮະເນີຍບັນຍອທີ່ສຸດ

ຝູ້ນັ້ນຄາມທັນະຂອງ Reger William Brown ນີ້ ນາກເຂົນເປົ້າແນວຕິ່ງ ຈະມີຮາກງ
ຕັ້ງນີ້

ມູນຄະນະ - crowd

(ຈາກ Roger William Brown, Mass Phenomena, in Handbook of Social Psychology, Vol. II, ed. by Gardner Lindzey, Addison-Wesley Publishing, Inc, 1959, p.841)

14. ผู้ชน (crowd) และผู้รับสาร (audience)

ตารางแสดงความแตกต่างกัน

ขั้นดับ	เกณฑ์เปรียบเทียบ	ผู้ชน (crowd)	ผู้รับสาร (audience)
1	ชุดประสังค์/ เป้าหมาย	- ไม่ได้วางแผนไว้หรือมีเป้าหมายล่วงหน้า	- วางแผนหรือทั้งเป้าหมายไว้ล่วงหน้า
2	การเกิดก่อน	- รวมกันเป็นกลุ่มเอง	- ได้รับการเชื่อเชิญ/ โดยความสมัครใจ
3	เวลา/สถานที่	- ไม่กำหนด วัน เวลา สถานที่ไว้แน่นอน	- กำหนดไว้ เวลา สถานที่ไว้ล่วงหน้า
4	พฤติกรรมที่แสดงออก	- มีพฤติกรรมไม่คงที่ ไม่ถably กัน	- พฤติกรรมแสดงออกตามแบบแผนที่กำหนดไว้
5	สถานภาพสมาชิก	- ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันจากสิ่งเร้าประเทศเดียวกัน	- ไม่ถือว่าพฤติกรรมเป็นศูนย์กลางที่สมาชิกจะนิยม สนใจให้แก้กันและกัน
6	ความรู้สึกของสมาชิกที่สั่งเร้า	- สมาชิกทั้งมีปฏิริยาที่อิทธิพลอันเกิดจากศูนย์เร้า จากภายนอก (ของสมาชิก)	- สาเหตุที่ทำให้เกิดศูนย์เร้า เป็นเพียงปัจจัยภายนอก ที่มีผลก่อให้เกิดความรู้สึกนั้น
7	การควบคุมอารมณ์เมื่อยูกกระตุ้น	- สมาชิกทั้งมีอารมณ์ถูกกระตุ้นง่ายและไม่อาจควบคุม กันได้ในเวลาอันสั้น	- สมาชิกเมื่อเข้มความรู้สึกที่เป็นปฏิริยาตอบโต้อ่อนแรง ก็สามารถเก็บความรู้สึกนั้นไว้ในใจเพื่อรักษาภาระ
8	ผลกระทบจากการเมืองพื้นที่	- สมาชิกทุกคนไม่ได้เป็นห้องใจเหตุผลน่าทึ่งมาก ความกระซื่องร้อน (inactive)	- บรรดาสมาชิกทั้งไม่ได้เป็นห้องใจความคิดเห็น ที่เกราะห์เจ็บปวดทึ้งลึกซึ้งมากแต่ก็ทำผลงานได้
9	สภาพการรวมกัน	- ควบคุมกันไม่ได้ รวมตัวกันไม่ได้ และขาด ระเบียบ	- ควบคุมกันได้ รวมตัวกันได้และมีระเบียบ
10	รูปแบบการรวมกัน	- ในมีกระบวนการพิธีทาง (พฤติกรรม) และการกระทำ ก่อกันและกันที่แน่นอน	- มีกระบวนการพิธีทาง (พฤติกรรม) และการกระทำ ก่อกันและกันที่เปลี่ยนแปลง

อันดับ	เกณฑ์เบริญเทียน	ผู้ชน (crowd)	ผู้ฟังสาร (audience)
11	สาเหตุการรวมกัน	<ul style="list-style-type: none"> - ถูกถึงจุดบางอย่างเกิดขึ้นทันทีทันใด (โดยมีตัววางแผนไว้ก่อน หรือดูใจให้เกิด) 	<ul style="list-style-type: none"> - ถูกรวมมางประการ เช่น แนวความคิด อุดมคติ เทห์ เป็นตน อาจเป็นเช่นนั้น
12	อ่านชา	<ul style="list-style-type: none"> - อ่านชาเพื่อเรียนทราบจำนวนสมาชิก 	<ul style="list-style-type: none"> - ความเข้มแข็งไม่ได้มีผลเพิ่มขึ้น เช่นนักการ จำนวนสมาชิก

เก็บใจความจาก - R.N. Sharma, Principles of Sociology, Asia Publishing House, 1968, p.404-405.

15. การควบคุมพฤติกรรมผู้งงชน

(Limitation of Crowd behavior)

การควบคุมพฤติกรรมผู้งงชน เป็นมาตรการอย่างหนึ่ง เป็นวิธีการปฏิบัติการเพื่อให้มีรัฐดึงการระงับขั้นยังช้อยพฤติกรรมผู้งงชนที่ก่อสั่งค่าเป็นการอยู่ ไม่ให้อุบลามกระชาญแพร่หลายกว้างซวางออกไป อันจะช่วยให้เกิดทราบพิศทางอันเป็นเบ้าหมายที่แน่นอน และการค่าเป็นการของพฤติกรรมผู้งงชนนั้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการควบคุมผู้งงชนตามกระบวนการที่เหมาะสม ท่อไป กระบวนการค่า ฯ เหล่านี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นเงื่อนไขในการค่าเป็นการให้บรรลุเบ้าหมาย เพื่อความสงบเรียบร้อยและความเป็นไปในทางที่ถูกต้องท่อไป

เนื่องจากพฤติกรรมผู้งงชน เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกมาในพื้นที่พื้นที่โดยปราศจากโครงสร้างและเป็นการแสดงออกโดยไม่มีเหตุผล ไร้ความสงบเรียบร้อย และไม่อาจจะกำหนดพิศทางในการแสดงออกได้ เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมาแล้วควบคุมได้ยาก เพราะมักจะเกิดขึ้นในพื้นที่พื้นที่โดยไม่คาดคิดไว้ล่วงหน้า และพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นส่วนใหญ่จะมีลักษณะก้าวร้าว รุนแรง เชิงทำลาย อันเกิดจากความตึงเครียดทางอารมณ์ของผู้งงชนเอง และพยายามกึ่งบุคคล ที่จะเข้าร่วมผู้งงชนให้ออกห่างจากภาวะอันอาจถูกครอบงำ หรือให้อุปภัยไปที่สถานทางสังคมอีกด้วย

ตามปกติ ในสังคมที่มีความสันติช้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม อันได้แก่สังคมเมืองหลวงหรือสังคมอุตสาหกรรมที่รุกในนามสังคมที่เป็นแหล่งรวมชุมชนบุรุษธรรม การควบคุมพฤติกรรมผู้งงชน มักใช้วิธีการอันเป็นสถาบันค่าน้ำดี ฯ เช่น ทางค้านกฎหมาย หรือกระบวนการทางกฎหมายนิติศาสตร์ และกระบวนการทางการใช้อำนาจทางกฎหมาย เป็นเครื่องควบคุมผู้งงชน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นสังคมที่ใช้กระบวนการทางการใช้อำนาจทางกฎหมายเป็นเครื่องมือในการควบคุมสถานการณ์ผู้งงชนกันอยู่ที่สุด แต่อย่างไรก็ในการใช้อำนาจกฎหมายควบคุมผู้งงชนนั้น มีใช้เวลาจัดการให้เกิดผลที่เสมอไป และอาจใช้ได้ในบางพฤติกรรมที่ส่วนมากมักไม่เคยรุนแรงและวุ่นวายมากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประภากฎการณ์จากชนกลุ่มน้อยอันเป็นภัยท่อสังคมและส่วนรวม เช่น การปราบปรามโดยผู้ชายที่ การประทุษร้ายท่อทรัพย์สินของบุคคลนั้น ก็สามารถใช้

กระบวนการทางกฎหมายหรือทางนิติศาสตร์ดำเนินการໄກ້ ເນື່ອຈາກເປັນພຸດທິກຣມທີ່ຈໍາກົດໝູ່ໃນວັນແຕນ

ແກ້ໄນນາງຄຣີ່ພຸດທິກຣມຢູ່ງຊນໃນໆອ້າງໃຫ້ຮຽນການທາງກູ່ມາຍຄວນຄຸນໄກ້ ຕັ້ງກະລຸ
ຫວຼວຍໆຈາກຂ້າວທີ່ປະກູ່ທຸກວັນນີ້

ກ. ກາຮກ່ອກາຮຈາຈດຄອກ້ານເຈົ້ານ້າທີ່ບູ້ກ່າຍກູ່ມາຍຂອງນັກສຶກໜາເກາະລືໄກ້ ກົມ
ເຈົ້ານ້າທີ່ກ່າວຈູ້ບູ້ກ່າຍກູ່ມາຍ

ຂ. ນັກສຶກໜາມໍາກົດກອກາຮຈາຈດ ອັນເປັນເຫຼຸດໃນໜັງບາລແໜ່ງສັນກັພມໍາກົມບອນຮັບ
ສັກພາກຈາຈດໃນປະເທດແລະໃນທີ່ສຸກກົອງໃຫ້ກ່າສັງເຂົ້າປ່ານປ່ານຈຸນນັກສຶກໜາ
ພ້າຍແພີໃນທີ່ສຸກ

ເປັນກັນ

ນີ້ເປັນເຫັນນີ້ ຈຶ່ງຈາເປັນທົ່ວງຈາງມາຕາກາຮຄວນຄຸນໂຄຍດື່ອເປັນຂ້ອກ່ານນັດ ບໍລິຫານ
ຈໍາກົດພຸດທິກຣມຢູ່ງຊນ ເພື່ອໃຫ້ຍູ້ໃນກວດທີ່ສັກນຳກຳນົດມາ ປົກດີແລ້ວພຸດທິກຣມຢູ່ງຊນນັ້ນຄວນຄຸນ
ຍາກ ເພົະນັກຈະເກີດຂຶ້ນໂຄຍມັງເອີ້ນໃຫ້ນີ້ໃກ້ ສິ່ງນີ້ໄດ້ກັດກີກົດຮ້ອວາງແຜນໄວ້ລົງທຳ້າ ພຸດທິກຣມ
ຢູ່ງຊນນັ້ນ ຈະມີສັກະະກັງວັນລຸ່ມ ຮູ່ນແຮງ ເປັນພຸດທິກຣມເຊີ່ງທ່າລາຍ ອັນເກີດຈາກຄວາມຕິ່ງເກີດຫາງ
ອາຮນັ້ນ ແລະສັກພັກລົ້ມອັນອັນເປັນເຫຼຸດໃຫ້ເກີດສັກພັກພັກທີ່ກ່າວຫາງອາຮນັ້ນ ບໍລິຫານພັກທີ່ກ່າວ
ຫາງສັກນັ້ນເອັນ

ໃນກາຮຄວນຄຸນພຸດທິກຣມຢູ່ງຊນນັ້ນ ສ່ວນໃຫ້ແລ້ວນັກຂຶ້ນຂອ່ງເກົ່າເຈື່ອນໄຂທີ່ເປັນສາເໜຸຖື່
ກ່ອນໃຫ້ເກີດພຸດທິກຣມຢູ່ງຊນຂຶ້ນ ໃນເຮື່ອງເຈື່ອນໄຂທີ່ໃຫ້ເປັນຂ້ອກ່ານນັດເກີ່ວກກາຮຄວນຄຸນພຸດທິກຣມຢູ່ງຊນ
ນີ້ Horton & Hunt ໃຫ້ຄວາມເຫັນວ່າ ຢູ່ງຊນນັ້ນອ້າງຄວນຄຸນໄກ້ໂກຍອາຍ້ຍໍສັກ 4 ປະກາດ
ຕືອ

15.1 ກາຮສັນອົງຄວາມຫຼັກທົ່ວກາຮອາຮນັ້ນຂອງສມາຊີກ (Emotional need of
members)

15.2 ຈາກີຂອງສມາຊີກ (Mores of members)

15.3 ກາວະຫຼຸ້ນຢູ່ງຊນ (Crowd leadership)

15.4 การควบคุมจากภายนอก (External controls)

แท้จะประเทหขอริบายประกอบเพื่อความเข้าใจสานรับนักศึกษา พอเป็นแนวทาง
ก้านการปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมผู้เรียนในสังคมเมืองหลวง หรือ
สังคมอุตสาหกรรม ทั้ง 4 นัน มือริบาย ดังนี้

15.1 การสนองความต้องการทางอารมณ์ของสมาชิก (Emotional need of members)

เป็นการตอบสนองรักดูประสงค์อันเป็นเป้าหมายของพฤติกรรมผู้เรียน ซึ่งทั้ง
แสดงออกทางพฤติกรรมถึงความต้องการทางอารมณ์คนทั่ว ๆ ของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน
ก้านการซักเชยทางอารมณ์ อันเป็นการสนองตอบความต้องการผู้เรียนนี้แสดงออกทางพฤติกรรมแบบ
ทั่ว ๆ เช่น ความไม่พอใจ การมีอคติ ศ้อความล่าเอียงของสมาชิก เป็นทัน เป็นสาเหตุทำให้
เกิดความเอื้อมระอาเบื่องหน่าย ตลอดจนการค่ารังชีวิตที่ร้าชากร่าจ่าจ่า ในที่สุดเมื่อประสบเหตุการณ์
น้อย ๆ เช้าก็เกิดความเบียดบีน จนถูกแบนไม่เกิดความเดือดร้อนอะไรเลย ดังกรณีการสไกร์ดของ
คဏหานรถไฟไทยเมื่อครั้ง พ.ศ. 2531 ทำให้การคุณนาคนไม่เป็นไปตามปกติ ประชาชนต้องมาดู
รถไฟในการเดินทาง ทั่งประสบปัญหาและໄก้รับความเดือดร้อน จนฝ่ายผู้บุริหารการรถไฟห้อง
ขินยอมความรู้สึกของคဏหานรถไฟ จึงทำให้คဏหานรถไฟนั้นสลายตัวและเข้ามีภัยลงงานคน
หน้าที่ของตน จนทำให้การค่ารัง ฯ เข้าสู่ภาวะปกติ

15.2 จริยธรรมของสมาชิก (Mores of members)

ผู้เรียนที่ถูกจำกัดจำกันหรือควบคุมพฤติกรรมเป็นผู้เรียนที่สมาชิกยอมรับให้อิทธิพล
ของจริยธรรม ดังนี้ จริยธรรมอันดีพลหนึ่งอธิบายได้ในลักษณะนี้ ไม่อาจก่อให้เกิดสภาก
ผู้เรียนได้ ความจริงแล้ว จริยธรรมนี้เป็นปฏิสัตถានทางสังคมประเทหหนึ่ง ซึ่งกามบังคับแล้ว จะเป็น
ที่ยอมรับกันว่า เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับสวัสดิการทางสังคม (Philips, 1979, p.505)
เป็นเครื่องข่วยควบคุมสังคมอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียน จัดเป็นปฏิสัตถាន ซึ่งเป็นรัฐธรรมอย่าง
หนึ่งตน เป็นที่ยอมรับกันว่ามีความสำคัญต่อสังคม (Broom and others, 1971, p.576)

ในก้านพฤติกรรมผู้เรียน ก็เป็นที่ยอมรับกันว่าถูกจำกัดจำกันที่มีอยู่กับ
สมาชิกเอง ปราการณ์ทางสังคมบางอย่าง ในกรณีเรื่องนี้จะเห็นได้จากการรุ่มประชาพัฒนาที่

ถูกจับให้เป็นผู้นำเมื่อเจ้าของสังคม เช่น การนำผู้กองหาในศึกษาฯ มาทำแผนประทุกกรรมของเจ้าน้ำที่กำราบ ประธานมักจะเข้าไปรุ่นประชารัฐผู้กองหา เมื่อเจ้าน้ำที่กำราบจะใช้เบล้อเรอบล้อบล้อด้วยปละละเลยกันเกิดเหตุการณ์ขึ้น หรือการรุ่นประชารัฐผู้ร้ายที่โจรกรรมฉกซิงวิ่งราวในที่สาธารณะแล้วถูกจับได้ เป็นที่ (ถูรายละเอียดใน Horton & Hunt, 1980, p.377) ตามปกติแล้วสังคมแท้จะสังคมจะมีเจ้าของสำหรับสมานชนบทเสมอ แต่ในบางครั้งบางโอกาส จะมีปัจจัยบางประการที่ทำให้มีการเปลี่ยนเจ้าของสังคมเช่น ภัยการประชารัฐทั้งกล่าวข้างต้น

15.3 ภาวะผู้นำฝูงชน (Crowd leadership)

ภาวะผู้นำมักแสดงความรู้สึกอย่างรุนแรงและมีทิศทางของพฤติกรรมผุ่งชนอย่างสิ้นเชิง การที่จะให้คนที่ถูกนิมนต์ มีอารมณ์ดีดื่นในห่วงใยเข้ามาร่วมกันในกันนั้น ผู้นำที่มีความสามารถอาจเปลี่ยนความรู้สึกผุ่งชนน้ำใจลั่นไน้ให้สงบราบรื่นลงได้ และจะเดียวกันยังสามารถดึงนำความก้าวหน้ารุนแรงจากคนเหล่านั้นไปใช้กับผู้เป็นศักดิ์ที่โกรธเคืองกันได้ บางครั้ง ผู้นำอาจทำให้ผุ่งชนสงบราบรื่น หรือโกรธเคืองให้โดยการพูดชี้แนะ หรือการบังคับ

พฤติกรรมผุ่งชนส่วนมากนั้น มักจะเป็นพฤติกรรมที่ปราศจากโครงสร้าง ไม่มีผู้นำที่จะมากำหนดกฎแบบหนึ่งควบคุมให้แสดงพฤติกรรมไปทั่ว ๆ ไป ฉะนั้น ภาวะผู้นำพฤติกรรมผุ่งชนจึงเป็น "การฉบายโอกาส - (up for grabs)" หากกว่า ใคร ๆ ก็สามารถดึงศักดิ์ของเป็นผู้นำได้ เพียงแค่ให้คำแนะนำและออกคำสั่งง่าย ๆ เพียงแนะนำให้ทุกคนยอมรับพึงเท่านั้น เพราะสภាភ��คิดรวมผู้ชาย เป็นสภាភที่ประจุจากการมีการแพร่ติดก่อทางอารมณ์ตลอดเวลา เพราะฉะนั้น ภาวะผู้นำพฤติกรรมผุ่งชน มักประกอบด้วยคุณสมบัติ ดังนี้.-

15.3.1 ผู้นำท้องฟ้าสามารถเข้ากับทุกคนได้ (The leader must establish rapport)

ภาวะผู้นำท้องฟ้าสามารถปรับรับศักดิ์ให้เข้ากับทุกคนได้ และสามารถทำศักดิ์ให้เป็นที่ยอมรับของทุกคน มีความสามารถในการใช้วาทีล้อที่จะโน้มน้าวจิกใจของคนให้เห็นคล้อยตามได้ มีความจริงใจที่จะร่วมในพฤติกรรมผุ่งชนอย่างเกิดความสนใจ ศันเป็นวิธีการหนึ่งในการทำศักดิ์ให้เข้ากับทุกคน

15.3.2 ผู้นำสามารถสร้างความตึงเครียดทางอารมณ์ (The leader builds emotional tensions)

ผู้ชนบ้างรุปแบบเช่น ผู้ชนวนวาย (mobs) ผู้ชนผูกออกการจลาจล (riots) ผู้ชนประท้วงรุนแรง (audiences) บ้างประท้วง ผู้นำมีส่วนในการซักน้ำผู้ชนในการสร้างรุปแบบท่าทาง ๆ ให้มาก โดยการซื้อขาย ซักจุ่ง โฆษณาจิตใจ แม้กระทั่งในรูปของการปลูกจลาจล เป็นตน ตนเป็นวิธีการสร้างความตึงเครียดทางอารมณ์ให้เกิดขึ้นกับผู้ชนได้

15.3.3 ผู้นำซื้อขายให้กระทำเพื่อผลความตึงเครียด (The leader suggests action to release)

ในการซื้อขายความตึงเครียด ผู้นำสามารถซักน้ำผู้ชนได้ โดยการซื้อขาย หรือแนะนำให้ผู้ชนกระทำการใดก็ตามอย่างใดอย่างหนึ่ง ตนเป็นการเบี่ยงเบนพฤติกรรมผู้ชนให้เปลี่ยนพิศทางไปในทางที่ต้องการ เช่นการซื้อขายห้าม ผู้นำการเรียร์กิฟฟาระมีวิธีการท่าทาง ๆ ใน การซื้อขายให้ผู้ชนปฏิบัติความโดยในทุกคนรู้แจ้ง และเห็นว่าการห้าม เป็นแนวทางการประท้วงหนึ่ง ซึ่งจัดขึ้นเพื่อป้องกันความตึงเครียด ในขณะเดียวกัน การเรียร์กิฟฟาร์คเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมการแข่งขัน ตนทำให้การแข่งขันสนุกสนานยิ่งขึ้น

15.3.4 ผู้นำสามารถตัดสินใจให้คำว่า การกระทำที่แนะนำไปแล้วเป็นการกระทำที่ถูกต้อง
(The leader justifies the suggested action)

ในการซื้อขายผู้ชนเกิดความรังเริงจากคำแนะนำที่ผู้นำให้แนะนำไปแล้ว ผู้นำของสามารถซื้อขายผู้ชนดึงการกระทำที่ให้คำแนะนำไปแล้วว่าเป็นการถูกต้องก็แล้ว เพราะผู้ชนจะได้ไม่เกิดความรังเริงในการกระทำของตน

15.4 การควบคุมจากภายนอก (External controls)

เป็นวิธีการควบคุมพฤติกรรมผู้ชนอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งเป็นการควบคุมจากภายนอกโดยอาศัยกฎหมายทางสังคม และปรากฏการณ์ทางชีวภาพทางชีวภาพอย่างบางประเทศเข้ามาช่วยระงับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จะขออธิบายแต่ละประเภทที่เห็นว่าจะส่วนราชการช่วยในการควบคุมผู้ชนดังที่ ไปนี้

15.4.1 ภูมิภาคทางสังคม เป็นเงื่อนไขทางสังคมที่กำหนดคุณภาพเพื่อความคุ้มสังคม เอง ศักดิ์อย่างในการเมืองในนี้

15.4.1.1 สถานภาพของบุคคลบางกลุ่ม เป็นสถานภาพที่ไม่เอื้ออำนวยให้เกิดพฤติกรรมผู้งงวนใจ ศักดิ์ของภารหนาร เป็นศักดิ์อย่าง ตามปกติจะถือกันว่า ภารนั้น เป็นกุญแจคุณที่อยู่ในระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด และปฏิบัติความค่าสั่งของผู้บังคับบัญชาค้ำยดี ในกรณีเช่นนี้ ไม่อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมผู้งงวนในรูปของผู้งงวนก่อจลาจลได้

15.4.1.2 เจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นการใช้กำลังของตำรวจน้ำแทรกแซง เหตุการณ์ในการบังคับระวังและรักษาความสงบเรียบร้อย โดยการให้ตำรวจดำเนินการปราบปรามจับกุมผู้กระทำการค้าในพื้นที่ทางกฎหมาย ปราบปรามวิธีการนักกิจกรรมทางการเมืองมาก สาหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น มีหลักสำคัญ ๆ บางประการเกี่ยวกับการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมผู้งงวน หลักทั่วไป ๆ เหล่านี้ส่วนใหญ่แล้ว มีความละเอียดอ่อนมาก ซึ่งจะพบเห็นเสมอ ๆ ในที่ทั่ว ๆ ไป การใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น ควรจะมีหลักเกณฑ์และสามารถถ่วงดึง ผลลัพธ์ของการเมืองให้เป็นไปในทิศทางที่ต้อง ฉะนั้น การใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจควรใช้ในกรณีเช่นนี้

ก. การป้องกันการก่อสภาผู้งงวน (Preventing crowd formation) เป็นวิธีการหนึ่งในการรับไม่ไว้เกิดผู้งงวนขึ้น โดยการบังคับและระวังเหตุการณ์ไม่ให้เกิดขึ้น และเมื่อเกิดขึ้นแล้วควรดำเนินการจับกุมและแยกผู้ก่อความสุกงอมออกไม่ไว้ท่องทางจากผู้งงวน เพื่อมิให้พุทธิกรรมผู้งงวนอุกอาจก่อไป

ก. บุกเบิกเมืองเมื่อที่จะบ้านมาใช้อาค้าน้ำ (Meeting threatened disorder with an impressive show of force) โดยเชื่อในเห็นว่า เครื่องมือเหล่านั้นเป็นอาวุธที่อาจก่ออัชญากร ท่อผู้อื่นได้ ในกรณีเช่นนี้เครื่องมือจึงไม่มีความจำเป็นอันใด

โดยที่จะนำมายึดในการก่อสภាពຸງໝານ ນອກຈາກອາຍກອ
ຫົນກາຍໃຫ້ເກີດຂຶ້ມາໄດ້ ທັງກຽມພື້ນທີ່ນາງກຸ່ມອາຈໃຫ້ເກີດຂຶ້ມາ
ນັ້ນກ່ອສភາພຸງໝານໃຫ້ເກີດຄວາມເຫວັນຍື່ງໜີ້ນ

๓. ແບກປຸກອກຈາກລົງຈາກບົງເວັນຮອດທີ່ທີ່ຈະກ່ອສພາພຸງໝານ

ຂຶ້ນ (Isolation a riot area) ໂດຍໃຫ້ເຈົ້ານໍາທີ່
ກ່າວຈຳຂອບດູແລສດານກາຮົມໄນ້ໃໝ່ໃຫຍ່ທີ່ນີ້ເຂົ້າໄປກາຍໃນ
ນິກເວັນໃນຂະເຕີບກັນ ຜູ້ປະສົງກ່ອກຈາກບົງເວັນກ່ອງ
ໄກ້ຮັບກາຮັນສັນສົນ

๔. ພໍາຍານສົກພຸງໝານໃຫ້ນອຍຊັງ (Deminishing a crowd) ໂດຍ
ກາຮັນແນະແຕລະຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະເຫັນໄທຍະຍໃນກາຮູມໝູນ
ແລະອອກໄປຈາກພຸງໝານນີ້

๕. ຍັດກາງກວກຂັນເຈົ້ານໍາທີ່ກ່າວຈຳໃນກາຮປົງກິດນໍາທີ່ມ້ອງກັນ

ຮະຈັນ ແລະຮັກມາກາວາສັນ (Emphasis in police training
on the officer's duty) ໂດຍໃຫ້ສໍາມາດ
ອອກປົງກິດກາຮໄຕໃນທີ່ທີ່ນີ້ ເພື່ອແສກໄວ້ເຫັນວ່າມີຄວາມ
ຮູ້ເຫັນກັບເຫຼຸກກາຮທີ່ເກີດຂຶ້ນ

15. 4.1.3 **ກາຮຕັກກໍາສັງ** ເປັນວິທີກາຮ໌ນີ້ໃນກາຮສ້າງແນວຮັມຈາກພຸງໝານທີ່
ຮັມແສກຂອງທາງພູດທິກຣມໂດຍກາຮສ້າງທັນຄົດຂັ້ນເປັນແນວ
ຕົກໃໝ່ທີ່ກ່າວຈຳເຄີມ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດພຸງໝານໄກ້ເຫັນຄວາມສຳຄັງຫຼັນນີ້
ແລ້ວແຍກຕົວມາກ່ອສພາພຸງໝານໃໝ່ ຈະເກີດກຸ່ມທີ່ທ້ານຫັ້ນແກກອອກເປັນ
ກຸ່ມອົກມານຍ່າຍ່າຍ ພ ກຸ່ມ ໃນກຽມເຫັນນີ້ພຸງໝານຈະເກີດຄວາມ
ຮະສຳຮະສາຍ ຮວນເຮ ແກກອອກເປັນເັດເປັນຢ່າຍ່າຍ ພ ກຸ່ມຫັ້ນ

15. 4.1.4 ກາຮສ່າຍຕົວຂອງສິ່ງປຶກເໜີ້ຍ່າ (Less of cohesion)

ເປັນວິທີກາຮ໌ນີ້ໃນກາຮຄົນພູດທິກຣມພຸງໝານ ໂດຍກາຮ

- ແຍກຕົວຫົວໜ້າອອກໄປກ່ອນທີ່ຈະມີກາຮກ່ອສພາພູດທິກຣມພຸງໝານ
- ພໍາຍານແຍກພຸງໝານອອກເປັນກຸ່ມຍ່ອຍໃໝ່ນາກທີ່ສຸກ ເພື່ອອຸກກາຮຮະບາກ

ทางการเมือง และในขณะเดียวกันให้พยายามแพร่กระจายคำว่า
ศักดิ์ อุตุนิภัย เป็นทั่ว แก่ส่วนราชการ เพื่อให้ได้รับแนวคิด
ในมี ๆ ชั้นชั้นกับพฤติกรรมผู้บุกรุก ดันทำให้เกิดความรุนแรง
และสร้างสายตาส่วนราชการไม่อาจตัดสินใจได้

- สร้างความที่น่า恐怖 ให้เกิดขึ้นกับผู้บุกรุก โดยการสร้าง
สถานการณ์อย่างโกลาจั่งหื่น จนสามารถทำให้ผู้บุกรุกใจซึ้น
จนเกิดความไม่น่าเชื่อในเหตุการณ์นั้น ๆ หรือมีการปล่อยช่าวลือ
เพื่อให้ผู้บุกรุกเกิดความรังเริง ดันทำให้ยากต่อการควบคุมได้

15.4.2 ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ส่วนใหญ่เป็นอยู่กับสภาพภูมิภาคที่ต่างกัน
ฟ้าอากาศ ดังจะเห็นได้ในบางกรณี เช่น ในฤดูหนาวมักไม่ค่อยเกิดพฤติกรรมผู้บุกรุก เป็นทั่ว สำหรับ
ในกรณีอื่น ๆ เช่น ฝนตกหนัก น้ำท่วม หรือเกิดภัยธรรมชาติอื่น ๆ เป็นทั่ว จนไม่อาจก่อสภาวะ
พฤติกรรมผู้บุกรุกได้ จึงถือว่าธรรมชาติเป็นศักดิ์สิทธิ์ความคุ้มครองผู้บุกรุกได้ประการหนึ่ง
(ดูรายละเอียดใน Horton & Hunt, 1987, p.484-486)

การควบคุมผู้บุกรุกอีกวิธีการหนึ่งก็คือ การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่ผู้บุกรุก เมื่อผู้บุกรุกก่อ
ศอกและสร้างความวุ่นวายขึ้นมา เจ้าหน้าที่ผู้รักษาความสงบจะปฏิบัติอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะจะต้องคำแนะนำในการให้เกิดอันตรายหรือมีความสูญเสียอย่างสุด ในการนี้ เช่น
นั่นจะอนุญาติให้อบ่ามการควบคุมผู้บุกรุกที่นักสังคมศาสตร์ให้เขียนรายงานมันที่ก่อประจารวนและ
พั่นฟ้า เมืองเชิงสถาปัตยกรรม โดยยกขึ้นเป็นหัวข้อ ๕ หัวข้อถัดไป หัวนี้เพื่อป้องกัน
ไม่ให้เกิดความชุมนุมวุ่นวายรวมหมู่มาก (collective violence) และหัวข้อเหล่านี้มีบางอย่าง
หากที่จะปฏิบัติตามก็ตาม แต่มีบางหัวข้อที่น่าสนใจ ซึ่งจะอนุนำมาก่อน ๗ หัวนี้ ดังนี้

1. ข้ายกอภิญญาให้แก่คนที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เป็นชนวนออกไปโดยไม่รู้
โดยเดียว ก่อนที่ผู้บุกรุกจะเริ่มรวมตัวกัน
2. ป้องกันการติดต่อสื่อสารระหว่างกระบวนการปราบปรามที่เกินไปมา โดยแยก
ผู้บุกรุกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ
3. ข้ายกผู้บุกรุกออกมานา ถ้ากรณีเช่นนี้ทำให้ไทยไม่ต้องใช้กำลังหรืออำนาจบังคับ

4. พยายามสร้างความระส่ำระสายให้กับผู้ชุมชน โดยการสร้างจุดสนใจใหม่ ๆ ขึ้นมา

5. ป้องกันผู้ชุมชนขยายตัวจากการเพิ่มจำนวนชั้นมาเรื่อย ๆ โดยการปล่อยให้ผู้ชุมชนนั้นอยู่ต่อไป หรือถูกหักหัตถ์ไว้ให้อยู่ต่อไปเดียว

(Spencer, M., 1979, p.331)

ทั้งหมดนี้ ก็เป็นอีกวิธีการหนึ่งในการควบคุมหรือสลายผู้ชุมชนแท้ท่าที่ปราบปรามที่น่าผิด แรกจะไม่ค่อยค่าเนินการตามกฎหมายเหล่านี้ ส่วนใหญ่จึงมักใช้วิธีการที่รุนแรง เช่นผู้รับผิดชอบโดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งมีหน้าที่รักษาความสงบภายในเมืองสร้างสถานการณ์ใหม่ ๆ ขึ้นมา เพื่อที่จะใช้วิธีการที่รุนแรงเข้าปราบปราม เช่นการสร้างผู้ชุมชนวุ่นวาย (๘๐๖) ชนผู้ชุมชนวุ่นวาย (๘๐๖) เป็นตัวอย่าง เช่นวิธีการเร้นนี้ไม้อาจจะบุกไล่ไปได้โดยง่าย นอกจากจะสร้างความรุนแรงเพิ่มชั้นมาอีกหนึ่ง

การดังกล่าวมาทั้งหมดนั้น เป็นการมีที่มักเกิดขึ้นในต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ เช่นอาจหมายหรือใช้ไก่กลานรับประเทศที่ประชาชนมีความตื้นสัมภัยและพากเพียรแล้ว หรือในบางประเทศที่ถูกน้ำมาใช้และยอมรับกัน วิธีการเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วจะได้มีการนำมาริใช้ไก่กลานมาบ้างในบางประเทศ และเมื่อใช้ไก่กลานว่างเป็นกฎเกณฑ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคมอื่น ๆ ที่เกิดเหตุการณ์ในกรุงเดิมกัน

เป็นที่น่าสังเกตว่า การเกิดกรณีพิพาทกิจกรรมผู้ชุมชนในบูรุษผู้ชุมชนวุ่นวาย หรือผู้ชุมชนก่อการจลาจลนั้น มีผู้หนาแน่นมากจะพบเห็นเสมอครึ่ง "พิภูมินานะ" ของผู้ชุมชนที่เกิดขึ้นมาอยู่ และนำมาใช้เป็นข้ออ้างในการก่อสกัดพิจารณผู้ชุมชนชั้น โดยต่างบีบบังความเห็นของคนว่าถูกท้อง และทั้งหมดพยายามเป็นข้ออ้างเพื่อหักล้างกันกันแท้จริง จนทำให้เหตุการณ์จากสกัดพิจารณผู้ชุมชนลุกคามกว้างช่วงออกไปจนเกิดมีผู้หนาความรุนแรงมากขึ้น และเมื่อเกิดความรุนแรงขึ้นมาแล้วก็ยากที่จะแก้ไขให้สงบลงได้

ซึ่งมีวิธีการอีกอย่างหนึ่งที่สามารถดำเนินมาใช้ควบคุณและยั่งพูดคิดกรรมสูงชนให้สงบ และยุติลงได้ อันเป็นหลักปรัชญาและปรัชญาในแก่นและกัน โดยทางฝ่ายทาง เสื่อถือกัน นั้นคือ หลัก "อหิงสา" (non - violence) คือการยอมเสียสละปรัชญา ที่ส่วนใหญ่ที่เรียกว่า ชาด หรือ ทาน คือการเสียสละหรือการให้ มีเมตตาท่องกัน โดยทั่วไปทางนั้นน้ำใจชั่งกันและกัน ยอมลดลงที่ภูมิมนุษย์แล้วหันหน้ามาเจรจาทำความคงดองกัน โดยแทบทั้งหมดที่ทางนั้นน้ำใจเจรจา กันก็เป็นจริง ขอนศึกษาปรัชญาชนส่วนหนึ่งออกไปก่อน รักษาปรัชญาชนส่วนรวมไว้ ในกรณีเช่นนี้ถูกเป็นผู้นำการลงไปเจรจาและกล้าเบริกหน้ากับผู้สูงชน โดยใช้หลักการศักดิ์สิทธิ์ของตน อาจสามารถควบคุมผู้สูงชน และสถาบันผู้สูงชนได้

อย่างไรก็ จำกัดมีอยู่ ๆ เหล่านี้ จะเห็นได้ว่าในการจำกัดพูดคิดกรรมสูงชน หรือ ควบคุมผู้สูงชนนั้น นอกจากจะใช้กฎหมายทั่วไป แล้วก็ตาม ในบางสถานการณ์อาจไม่ก่อผลที่ท้อง- การได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหากฎหมายอื่น ๆ มาใช้ควบ แผ่ในบางครั้งบางโอกาส กฎหมายที่ จะนำมาใช้นั้น แม้จะขาดความถูกต้องอยู่บ้าง แต่หากสามารถดำเนินมาใช้แล้วได้รับผลที่ดีกว่า ก็ยังเป็น ที่ยอมรับกันอยู่ ดังนั้น การจำกัดผู้สูงชน หรือการควบคุมผู้สูงชนมิให้ระบาดตามออกไปก่ออยู่ในกฎหมาย นี้ เช่นกัน ขณะนี้ศึกษาพิจารณาอย่างหนัก พิจารณาดำเนินมาใช้ได้ตามความเหมาะสม การ ศึกษามิใช่ติดอยู่ที่กราฟ ห้องเรียน หรืออาจารย์ผู้บรรยายเท่านั้น แต่หากการศึกษานั้น เป็นรากฐาน ที่จะใช้เป็นแนวในการประยุกต์วิทยาการ เพื่อใช้แก้ปัญหา ที่งดงามเป็นการน่าယดการศึกษามาใช้ ในการคิดสร้างสูญคิดต้องสมควร ดังที่ได้ทำการศึกษามีปรัชญาชนนี้

16. ข้อสรุป

การที่ประชาชนไปร่วมกัน ณ สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่ง โดยแท่นคนทั่วไปมีจุดประสงค์ของตนเอง ทั้งที่มีความตั้งใจและมิได้มีความตั้งใจ โดยแท่นคนทั่วไปมีความไม่ติดกันด้านภาษาพ แต่ไม่มีความผูกพันกันทางจิตใจ ออย่างนี้เรียกว่า ผู้ชน ซึ่งอาจมีชื่อเรียกต่าง ๆ กันตามความคิดเห็นของนักวิชาการ เช่น ประภาการณ์มวลชนบ้าง พฤติกรรมมวลชนบ้าง พฤติกรรมผู้ชนบ้าง ผู้ชนก่อการจลาจลบ้าง ขบวนการก่อการท่องเท้นบ้าง เป็นต้น ทั่วมีความหมายเป็นอย่างเดียว กัน ใน การศึกษาผู้ชนนั้น หากพิจารณาในแง่สังคมวิทยาแล้ว เป็นการศึกษาสังคมนั้น ๆ ทั้งสังคมแห่งหากพิจารณาในแง่จิตวิทยาสังคม ก็เป็นการศึกษาเฉพาะหัวบุคคลอันเป็นผู้เจกบุคคลในสังคมนั้น ๆ ผู้ชนจึงมีค่าที่เป็นไว้พจน์คือใช้ในความหมายเดียวกับคำอื่น ๆ คือกล่าวมาแล้ว และมักเกิดขึ้นในสังคมเมืองหลวงหรือสังคมอุตสาหกรรมคือสังคมที่เป็นที่รวมของชนทั่วประเทศ หรือสังคมที่เป็นที่รวมของอนุรัฐธรรม แก้อย่างไรก็ได้ หากพิจารณาลักษณะของผู้ชนแล้วจะเห็นว่า ผู้ชนนั้นมีลักษณะเป็นสภาวะนิรนามคือแท่นคนอาจไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเลยก็ได้ มีลักษณะเป็นบุคคล คือไม่ได้เจาะจงลงไปเฉพาะหัวบุคคลคนใดคนหนึ่ง มีสภาวะถูกแบ่งน้ำง่ายโดยขาดการพิจารณาให้กร่องและปราศจากเหตุผล สภาพจิตมีลักษณะรวมเรียกว่า ไม่มีความแน่นอน มีการแพร่ติดกันทางสังคมที่การกระชาวยความรู้สึกจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง ทำให้เกิดการรับรู้ความรู้สึกเช่นเดียวกัน ตั้งนั้นผู้ชนจึงมีคุณสมบัติที่สามารถเกิดขึ้นเองได้ โดยสมการทั่วมีความเท่าเทียมกัน เป็นที่รวมของประชาชนที่หนาแน่น มีพิษทางของตนเอง คือไม่จำเป็นต้องอาศัยกฎหมายใด ๆ ทั้งสิ้น

ผู้ชนนั้น เป็นการกล่าวถึงกลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์กันอยู่ที่สุก หรือแบบจะไม่มีเลขตั้งนั้น ผู้ชนจึงเป็นการรวมตัวกันของคนที่ทางคนทั่วไปมีจุดประสงค์ หรือเป้าหมายตรงกัน ส่วนจะมีการแสดงออกท่องกันและกันอย่างไรหรือไม่ก็ได้ เมื่อจะเป็นทางการ หรือไม่เป็นทางการ ก็ไม่เป็นปัญหา ตั้งนั้นจะมีลักษณะแตกต่างจากการรวมกันของคนประเภทอื่น ๆ จึงอยู่ที่ความสัมพันธ์ ด้านภาษาพ ไม่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางจิตใจ

ในด้านพฤติกรรมผู้ชนนั้น ไก่มีการแสดงออกเป็นประเทบทั่ว ๆ ตามวัตถุประสงค์

ของผู้งูงชนเอง ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกในรูปของความรุนแรงหรือไม่รุนแรงก็ตาม แท้ที่งเข้าใจว่าพฤติกรรมผู้งูงชนนั้น เป็นศักดิ์ในเกิดประเทภผู้งูงชน อันเชื่อมโยงกับพฤติกรรมคและเป้าหมายดังกล่าวแล้ว และผู้เรียนที่ทำความเข้าใจไว้ก็ว่า พฤติกรรมผู้งูงชนนั้น มีการแสดงออกในรูปสักษ์ทั่วๆ กัน เช่น ผู้งูงชนวุ่นวาย ผู้งูงชนยุกออการชาติ ผู้งูงชนสร้าง ผู้งูงชนก้าวร้าว เป็นตน นอกจากนี้ยังมีผู้งูงชนที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมบางประเทท ซึ่งส่วนมากมักเกิดขึ้นช่วงคราว เช่น ผู้งูงชนประเทท ออร์จิ ความแทรกซึ้น การประชาตพัฒนา การจัดงานสังสรรค์ การจัดการประชุม เป็นตน ก็จะเข้าในพฤติกรรมผู้งูงชน เช่นกัน เม็ดพฤติกรรมผู้งูงชนที่เกิดจากภัยพิบัติทั่วๆ กัน ก็จะเข้าในพฤติกรรมผู้งูงชน เช่นเดียวกัน

สำหรับประเททของผู้งูงชนนั้น นอกจักจะเป็นไปตามพฤติกรรมอันเนื่องกับรากฐานประสังค์ ทั้งกล่าวแล้วข้างต้น ก็ไม่มีการจัดประเททผู้งูงชนออกไปอีกมากนัก ตามความเข้าใจของนักวิชาการ ทั้งหลายแท้ที่จะเป็นกี่ประเททนั้นก็ต้องขึ้นอยู่กับรากฐานประสังค์ดังกล่าวแล้ว และพึงศึกษาให้จากประเทท ของผู้งูงชนที่บรรคนานักวิชาการทั่วๆ กัน ให้จัดประเททไว้

ผู้งูงชนนั้น ส่วนใหญ่จะประภูมิในรูปของพฤติกรรมที่สามารถก่อความวุ่นวายให้เกิดขึ้นในสังคมได้ เมื่อเกิดความวุ่นวายในสังคมที่รุนแรง จนกับสร้างความเสียหายให้เกิดขึ้นในสังคมหรือคนหมู่มากแล้ว ก็จะเป็นห้องน้ำวิธีการควบคุม ซึ่งวิธีการควบคุมนั้นเป็นการควบคุมพฤติกรรมผู้งูงชนนั้นเอง ตามที่คนละของชาวตะวันตกได้กำหนดข้อจำกัดอันเป็นวิธีการควบคุมพฤติกรรมผู้งูงชน นั้นไว้ในสังคมและวิธีการทั่วๆ กันนี้คือ มีการสอนความต้องการของอารมณ์ของผู้งูงชน โดยการจัดสอนให้กับประสังค์หรืออาจมีข้อแม้ การใช้จารึกของสมาชิกมาควบคุมพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ภาวะผู้นำผู้งูงชนซึ่งเป็นผู้ดูแลบทบาทของผู้งูงชน และการควบคุมจากภายนอก อันเป็นการใช้มาตรการควบคุมในรูปแบบทั่วๆ กันจะสามารถถูกหรือยับยั้งพฤติกรรมผู้งูงชน ซึ่งแท้ที่วิธีนี้น อาจจะไม่สามารถใช้ควบคุมได้โดยเด็ดขาดถ้าหากไม่ปฏิทัติ เพราะเป็นวิธีการควบคุมช่วงคราว อาจเกิดพฤติกรรมผู้งูงชนขึ้นมาในรูปอื่นๆ อีกด้วย เนื่องจาก การควบคุมพฤติกรรมผู้งูงชนในบางประเทท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเททที่พื้นนาแล้ว และประเททที่ยังมีผู้อยู่กับชนบัตรรัตน์เนียม จารึกประเททโดยบ้างเเคร่งครักษ์ มักօอาศัยหลักทางศาสนาเข้ามามากขึ้น โดยมาในรูปของ การหันหน้าเข้าเจรจา ทกอย่าง ก็อย่างไรก็ตาม ที่สำคัญที่สุดคือ ท่านหัวหน้าเข้ามาร่วมมือกับผู้ที่เป็นหัวหน้าชุมชน ไม่ใช้อารมณ์เข้ามา干涉 ซึ่งมักจะเรียกวิธีการเช่นนี้ทั่วๆ กัน เช่น หัวหน้าชุมชนท่านรัตน์เนียม ไม่เมียกเมียนกัน

ที่เรียกว่า อหิงสาบ้าง การให้ความเห็นอกเห็นใจกันบ้าง เหล่านี้ เป็นคน ซึ่งในประเทศไทย
เชริญแล้ว ถือว่า เป็นวิธีการที่ใช้ໄกบยมากที่สุด อย่างไรก็ตี หังหมกนั้นชื่นอยู่กับสภาพเมือง
ของพุทธกรรมปุ่งชนเอง

---

17. คำศัพท์ที่ควรรู้

การจลาจล, ความอ่อน懦 - Riot

เป็นการก่อความวุ่นวาย ในสังคมสังคมโดยปราศจากศิริการและกฎหมาย

การเดินไปเดินฯ - Milling

เป็นการเคลื่อนไหวที่ปราศจากเป้าหมายของคนที่อยู่ในผู้คน ยังคงเดินไปเดินฯ วุ่นวายที่ปราศจากผู้นำ (H.P. Fairchild., 1970, p.194)

การลงประหารชีพ - lynching

การปฏิบัติความประทัยที่เกี่ยวกับการลงโทษด้วยการทรมานที่อยู่ภายในชาติของมนุษย์นั้น ๆ โดยมิได้ใช้กรรมวิธีทางกฎหมาย กลุ่มที่ลงประหารชีพนั้น ประกอบด้วยบุคคลสองบุรุษ น้อย 2 คน และการปฏิบัติเช่นนั้นเรียกว่า การใช้กฎหมายเดือน (พ.ศ.ร., n. 212)

การแสวงหาข่าวสาร - Information Seeking

การเสาะแสวงหาเรื่องราวทั่ง ๆ เรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ตามเป็นจริงเท่าที่ มันจะเป็นไปได้

ความแหกคืน - panic

ในทางเดือนภัยจิตใจดึงดูดให้ในคลาบทารุณ เมื่อสิ่นเรื่องขาดความเรื่องดื้อ อาจจะเกิดขึ้นในชุมชนหรือในบ้านเรือน ไม่ต้องมีภัยทางการ การก่อตุนสะสาง ไม่ต้องมีภัยทางการ ไม่ต้องมีภัยทางการ ภัยที่ดึงดูดให้เกิดความหวั่นไหว ความตื่นตระหนก และความสับสน ซึ่งเกิดขึ้นในเมืองชนบทกว่ากันเองก็อยู่ในอันตราย และไม่สามารถควบคุมกันเองได้ (พ.ศ.ร., n. 252-253)

ผู้ฟัง/ผู้รับสาร, ผู้รับสื่อ - Audience

เป็นพฤติกรรมของผู้คนที่มีการรวมตัวกันอย่างมีระเบียบ เป็นรุ่นหนึ่งหรือรุ่นหนึ่ง ที่มีความตั้งใจจะรับสารเฉพาะเรื่อง เนื้อหาทางไถ่ครอง และมีความตั้งใจที่จะ ปรับตัวตามประภากลางที่เกิดขึ้น รวมกับคนอื่น ๆ ที่ก่ออยู่ในภาวะหรือสถานการณ์ เกี่ยวกัน

ผู้ชนก้าวร้าว - Aggressive crowd

ผู้ชนที่มีการกระทำที่มุ่งความชุนบุกคล ความชุนการกระทำห้าหือการครอบครองสมบัติของผู้ใดก็ตาม โดยซักก่อเจตนาณ์ของคนเหล่านั้น หังนี้เพื่อประโภชน์ของผู้ชน ผู้คนชุนเอง และยังมุ่งที่จะก่อให้เกิดความทุกขร้อน หรือความไม่พอใจแก่ผู้ชนความชุน อีกด้วย (เก็บจาก พ.ส.ร., น.11)

ผู้ชนชุมนุม - Conventional crowd

เป็นผู้ชนประเทหนึ่งที่มารุ่นบุนภัยให้กูนรือกติกาณรือแบบประเพณีกานที่ กำหนดไว้ อันนอกเหนือไปจากความสนใจร่วมกัน ผู้ชนแบบนี้มีการซักระเบียนมาก กว่าผู้ชนบังเอิญ เช่น ผู้ชนคุณเกมกีฬา, ผู้ชนพิงกันทรี ผู้ชนพิงการอภิปราย เป็นตน (พ.ส.ร., น. 98) ผู้ชนประเทหนึ่ง มีลักษณะเป็นทุกค่าย มีความเป็น ทางการ และสถาบันมากที่สุด

ผู้ชนท้อทาน - Protest crowd

เป็นผู้ชนที่มารุ่นบุนร่วมศักดิ์ค้านหือแสดงการท้อทาน ศักดิ์ค้านการไกการหนึ่ง เป็นแนวการแบบผู้ชนตามที่ศึกษาของ J.J. Maccionis

ผู้ชนมันนาการ - Recreational crowd

เป็นผู้ชนที่ร่วมกิจกรรมใด ๆ ที่กระทำขึ้นเพื่อย่อนกล้ายความคืบเครียด หรือเพื่อ ศักดิ์ค่อนบ่อนใจของบุคคลนรือของกลุ่ม เป็นการกระทำตามความสนใจและความ สนุกสนานใจของคนเองโดยเสรี ไม่ได้เป็นการบังคับหรือมิได้เป็นการกระทำเพื่อ แข่งขันเรื่องรางวัล ตัวอย่าง เช่น กิจกรรมสร้างใจ ให้แก่ การเล่นท่าง ๆ ของ ชาวบ้าน การอ่านหนังสือ การมันเทิง ฯลฯ (พ.ส.ร., น.298-299)

ผู้ชนไปในไกมาน - Acquisitive crowd

ผู้ชนที่มีความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะไปในไกมานรือที่จะไกครอบครอง (พ.ส.ร., น.5)

ผู้ชนร่าเริงสนุกสนาน - Joyfull crowd

ผู้ชนร่วมสนุกสนาน ร่าเริง ท้านกิจกรรมท่าง ๆ หรือเกี่ยวกับกันนันนาการท่าง ๆ

ผู้ชนของมือกระทำ - Active crowd

ผู้ชนที่มีพฤติกรรมซึ่งหมายจะเปลี่ยนแปลงทำลายหรือให้เกียรติแก่สิ่งของบุคคล
หรือสถานการณ์โดยการทำอย่างจงใจของบุคคลหรือหัวหน้า ผู้ชนประเภทนี้เป็น
ผู้ชนเคลื่อนที่ หรือผู้ชนวุ่นวาย (mob) (พ.ส.ร., น.99)

ผู้ชนวุ่นวาย - mob

ผู้ชนที่มีการเคลื่อนไหวศึกษาและบุก滥บ้างอย่างรุ่มร้อน ผู้ชนวุ่นวายมักแสดง
ความรุนแรงหลังจากที่ໄก้กวนเรียนรับกู้มกันมาแล้วก่อนหน้านั้น หรือໄก้รับการขู่ว่า
หรือกระดุนอารามพกวยสัญลักษณ์ กำปั๊กใจ หรือการปราศรัยเร้าใจ (พ.ส.ร.,
น. 231)

ผู้ชนสนุกสนาน, ผู้ชนเมินเนา - orgiastic crowd

เป็นผู้ชนที่มารุ่มมุมกันเพื่อความสนุกสนาน หรือร่วมคืนเหล้าเพื่อให้เกิดความรู้สึก
สนุกสนาน ความความพ้อใจของตน เป็นการแฝงผู้ชนอีกทีหนึ่ง ตามแนวของ
Stewart and Glynn

ผู้ชนแสดงออก - expressive crowd

ผู้ชนที่เกิดการณ์โดยพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น การรำยรำ การตะโกน การร้องไห้
ฯลฯ (พ.ส.ร., น.99)

ผู้ชนหนีภัย - escape

ผู้ชนที่สามารถหลีกเลี่ยง หรือนี้จากสถานการณ์ที่ไม่รื่นรมย์ หรือไม่พึงประสงค์
ในชูปแบบท่าง ๆ เพื่อความปลอดภัยของผู้ชนเอง

พฤติกรรมผู้ชน - crowd behavior

เป็นพฤติกรรมของผู้ชนที่ถูกแสดงออกตามสิ่งเร้า

พิธีเลี้ยงต้อนรับ - the ceremonial of reception

เป็นการรวมกลุ่มเพื่อทำพิธีต้อนรับหรือให้เกียรติแก่บุคคลในบุคคลหนึ่งที่มาร่วมกระทำ
กิจการนี้หน้าที่อย่างใหญ่หลวง

օօրի - Orgy

յանքն են ցուցան ժող գամ պար ի թ չ ի ն ս կ չ ի ն ե ն գ ա ր պ օ ն կ լ ա յ չ օ հ ա մ հ ր օ չ օ մ ա ն կ մ ա մ պ ր ա ս պ ե լ ի շ ւ կ ր ա կ ո յ դ ւ ի ն մ ա կ մ ա ր ը օ ր ա դ ա պ ե լ գ ա ր կ ի ն լ ե լ յ ն գ ա ր հ ի մ չ օ մ ն մ ե ա և գ ա ր է թ ե լ ե ն դ ա գ օ օ ր ի ե ն բ յ ս պ ե ն ի ն չ օ մ պ ի կ ր բ յ ս (Պ . Տ . Ր . , ն . 249)

---

18. การประเมินยล

1. จงอธิบายค่าที่ไปนี้พอกิจกรรม
  - 1.1 การเดินไปมา (Milling)
  - 1.2 ฝูงชนก่อการจลาจล (Riots)
  - 1.3 ความไม่สงบทางสังคม (Social unrest)
  - 1.4 การปฏิริบุบชัตต์ (Public revolts)
  - 1.5 ฝูงชนประชาตพัฟฟ์ (lynching mob)
  - 1.6 มีสภาวะนิรนาม (anonymity)
  - 1.7 มีสภาวะถูกแนะนำง่าย (suggestability)
  - 1.8 มลภาวะ (Pollution)
  - 1.9 ฝูงชนตั้งใจ (Attentional crowd)
  - 1.10 ฝูงชนออร์เจ (orgy)
2. การรวมตัวกันของคนในสังคมใดบ้างที่เรียกว่า ฝูงชน องกล้าวมาพอกิจกรรม
3. คำว่า "ฝูงชน" หมายความนี้คือ สังคมศักดิ์สิทธิ์ หมายถึง คนประเภทใด จงระบุมาสัก 3 ประเภท
4. ค่าที่ไปนี้ เป็นสังคมหนึ่ง ๆ ของฝูงชน ที่มีความเข้าใจเพียงใด อธิบายพร้อมยกตัวอย่าง
  - 4.1 มีสภาวะเป็นนิรนาม (anonymity)
  - 4.2 มีสังคมเป็นอุบัติ (impersonality)
  - 4.3 มีสภาวะถูกแนะนำง่าย (suggestability)
  - 4.4 มีการแพร่ติดกันทางสังคม (social contagion)
5. การแบ่งฝูงชนออกเป็นประเภททั่ว ๆ นั้น อาชญาจิตยอะไร เป็นเกพ์ ห่านเห็นว่า
บีจจับเช่นนั้น มีความเป็นจริงมากน้อยเพียงใดหรือไม่ จงอธิบายพร้อมเหตุผลประกอบ
6. การที่นักศึกษามาซึ่งคำบรรยายความห้องเรียนก็คือ การซุบซุมประท้วงในกรีซ พฤหัสฯ-
ศก. 35 (17-20 พ.ศ. 35) ก็คือ การไปนำเพลิงเผาทรัพย์เสื่อมเทียนในรัตนศาสตร์ทางพุทธ-

7. การศึกษาผู้ชุมชนตามแนวสังคมวิทยาและแนวจิตวิทยาสังคมทั่งกันอย่างไร จงเขียนมา
ตามหลักวิชา
8. ผู้ชุมชนที่มีรากฐานในรูปของสภาวะรวมหมู่ (Collectivity) และที่มีรากฐานในรูปของการ
แพร่ติดกันทางสังคม (social contagion) เมื่อันกันและแตกทางกันอย่างไร
จงเขียน
9. พฤติกรรมผู้ชุมชนคืออะไร มีกี่ประเภท ละไรบ้าง จงให้รายละเอียด
10. ผู้ชุมชนมึนเมา (casual crowd) ตามที่ศึกษาของ Roger William Brown
และตามที่ศึกษาของ Herbert Blumer มีลักษณะเหมือนกันหรือทางกันอย่างไร ใน
ฐานะที่ท่านเป็นนักศึกษาจะอธิบายเบริยบเทียบให้เห็นทั้ง 2 อย่างนั้น
11. ผู้ชุมชนแสดงออก (Expressive crowd) ตามที่ศึกษาของ Roger William Brown
และที่ศึกษาของ Herbert Blumer เมื่อันกันหรือทางกันอย่างไร จงแสดงให้
เห็นจริง
12. จงอธิบายเรื่อง ผู้ชุมชนมุ่น มากตามหลักวิชา
13. ผู้รับสาร (audience) คืออะไร มีความแตกต่างหรือเมื่อันกับพวกแสงไฟ
ข่าวสาร (Information seekings) อย่างไร จงเขียน
14. จงเบริยบเทียบ ผู้ชุมชนมุ่นตามที่ศึกษาของ Herbert Blumer กับผู้ชุมชนทั้งใจ
(Attentional crowd) ตามที่ศึกษาของ Roger William Brown
มากตามหลักวิชาที่ได้ศึกษามา
15. จงอธิบายคำท่อไปนี้มาพอสังเขป
  - 15.1 ผู้ชุมนวนวย (mob)
  - 15.2 ผู้ชุมนอราจี (orgy)
  - 15.3 ผู้ชุมนกอการจลาจล (riot)
  - 15.4 ผู้ชุมนแตกทัน (panic)
  - 15.5 ผู้ชุมนประชาทัย (lynching)
16. ผู้ชุมนทมนัยของ Paul B. Horton & Chester L. Hunt
มีเท่าไร ละไรบ้าง จงอธิบายโดยสังเขป

17. ผู้ชนอันเกิดจากภัยพิบัติอะไร มีกี่ประเภท จงแสดงมา
  18. จงกล่าวถึง ผู้ชนพลวท (crowd dynamic) มาตามหลักวิชาและผู้ชนพลวทนั้น มีความสำคัญเพียงใด จงชี้แจง
  19. ผู้ชนมีเนาและสนุกสนาน (orgiastic crowds) และผู้ชนต่อต้านศักดิ์สิทธิ์ (Protest crowds) คือผู้ชนประเภทใด เป็นทัศนะของใคร อธิบาย
  20. ผู้ชนประเภทที่เน้นรักดูประสังค้วนคน (Individualistic crowd) และผู้ชนประสังค้วนนิกแนน (Solidaristic crowd) คือผู้ชนประเภทใด เป็นทัศนะของ นักวิชาการท่านใด จงชี้แจง
  21. เพราเดสุกิจซึ่งมีผู้กล่าวกันเสมอว่า พฤติกรรมผู้ชนนั้นควบคุมไก้ยาก ท่านเห็นค่ายหรือไม่ ขอเหตุผลประกอบคำทูล
  22. ในบรรดาภารกุศลควบคุมพฤติกรรมผู้ชนหั้งหนมคนนั้น ท่านเห็นว่าข้อไหนน่าสนใจที่สุด เพราเดสุกิจ
  23. จงอธิบายวิธีการควบคุมพฤติกรรมผู้ชนโดย "การสนองความต้องการของสมาชิก" มา ทางหลักวิชา และการควบคุมประเทณนี้ จะมีเป็นการใช้กฎหมายอยู่เบื้องหน้าอย่างไร ไปเรื่อย ขอทราบเหตุผล
  24. จะมีวิธีการใดบ้างที่จะนาการควบคุมพฤติกรรมผู้ชนโดย "เจ้าหน้าท้องสมาชิก" และ "ภาวะผู้นำ" มาใช้ควบคุมพฤติกรรมผู้ชน จงอธิบายโดยแยกແยายนายละเอียดของทั้ง 2 วิธี มาในนี้เห็นจะดี
  25. การควบคุมพฤติกรรมผู้ชน โดยวิธี "การควบคุมจากภายนอก" นั้น ท่านเข้าใจว่าอย่างไร และจงยกตัวอย่างวิธีการควบคุมจากภายนอกที่ท่านเห็นว่าดีที่สุด มาแสดงสัก 1 วิธี
-